

ଲୁକା ଲିଖିତ ସ୍ତୁତ୍ୟମାତ୍ମକ

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୁକାଙ୍କ ଲିଖିତ

1 ପ୍ରିୟ ଥିମୋଟିଲ,
 ଅନେକ ଲୋକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟି ଯାଇଥିବା ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାରୀ ଲେଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।
2 ଯେଉଁମାନେ ଏ ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜେ ଆରମ୍ଭରୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସାର କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମମାନେ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି ଠିକ୍ ସେହିସବୁ କଥା ସେମାନେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।
3 ହେ ମାନ୍ୟବର, ଯେହେତୁ ପ୍ରଥମରୁ ମୁଁ ନିଜେ ସାବଧାନ ହୋଇ ଏ ସବୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁଛି, ସେଥିସକାଶେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏହାର ଗୋଟିଏ କ୍ରମିକ ବ୍ୟବହାରୀ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ଲେଖିବାକୁ ମୁଁ ଉଚିତ ମନେ କଲି ।
4 ମୁଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବା ଫଳରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆ ଯାଇଛି, ତାହା ସତ୍ୟ ।

ଦିଖରୟ ଓ ଏଲୀଶାବେଥ

5 ହେରୋଦ ମିତ୍ରଦାର ରାଜା ଥିବା ସମୟରେ ଦିଖରୟ ନାମକ ଜଣେ ଯାଦକ ଥିଲେ । ସେ ‘ଅବୟ’ଙ୍କ ଦଳର ଲୋକଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଏଲୀଶାବେଥ । ଏଲୀଶାବେଥ ହାରୋଣ ବଂଶର ଝିଅ ଥିଲେ ।
6 ସେମାନେ ଦୁହେଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେମାନେ ଉଭୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଳିବାକୁ କହିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନେ ଦୁହେଁ ପାଳୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୁଲ ନଥିଲା ।
7 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ନଥିଲେ । ଏଲୀଶାବେଥ ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ । ଉଭୟେ ଦିଖରୟ ଓ ଏଲୀଶାବେଥ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

8 ଦିଖରୟ ତାହାଙ୍କ ଦଳ ତରଫରୁ ଜଣେ ଯାଦକ ହିସାବରେ ମନ୍ଦିରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଦଳର ପାଳି ପଡ଼ିଲା ।
9 ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଯାଦକମାନେ ସଦାବେଳେ ଜଣେ ଯାଦକଙ୍କୁ ବାଛୁଥିଲେ । ଦିଖରୟଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ବଛାଗଲା । ତେଣୁ ଦିଖରୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଧୂପ ଦେବା ପାଇଁ ଗଲେ ।
10 “ବାହାରେ ବହୁତ ଲୋକ ଜମା ହୋଇଥିଲେ । ଧୂପ ଲାଗିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।
11 ସେହି ସମୟରେ ଦିଖରୟଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସେ ଧୂପଦେବୀର ଡାହାଣ ପଟେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ।
12 ଦିଖରୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ବିଚଳିତ ଓ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ।
13 କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦିଖରୟ! ଭୟ କରନାହିଁ, ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରମେଶ୍ୱର

ଗୁଣିଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର ପତ୍ନୀ ଏଲୀଶାବେଥ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଦନ୍ତ କରବେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ନାମ ଯୋହନ ରଖିବ ।
14 ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ହେବ । ତାହାଙ୍କର ଦନ୍ତ ହେତୁ ବହୁତ ଲୋକ ଖୁସି ହେବେ ।
15 ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନ ମହାନ ହେବେ । ସେ କେବେ ହେଁ ପ୍ରାକ୍ଷାରଣ କିମ୍ବା ମଦ୍ୟପାନ କରିବେ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଦନ୍ତ ସମୟରୁ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ।
16 ଯୋହନ ଅନେକ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେର ଆସିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।
17 ଯୋହନ ନିଜେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ରୂପେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯିବେ । ସେ ଏଲିୟାଙ୍କ ପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ । ସେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଲାଭ କରିବେ । ସେ ପିତାଗଣ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରୁଥିବା ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିର ଠିକ୍ ମାର୍ଗକୁ ସେ ନେଇ ଆସିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।”

18 ଦିଖରୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହୁଛ, ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ମୁଁ କିପରି ଜାଣିବି? ମୁଁ ଜଣେ ବୁଢ଼ା ଲୋକ ଓ ମୋର ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ବୁଢ଼ୀ ହୋଇଗଲେଣି ।”

19 ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଗାହୀୟେଲ । ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇଥାଏ । ତୁମ୍ଭ ସହଚ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଓ ଏ ସ୍ତୁତ୍ୟମାତ୍ମକ ଦେବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ।
20 ଏବେ ଶୁଣ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମୟ ଆସିଲେ ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ମୂକ ହୋଇଯିବ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏସବୁ ନ ଘଟିଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବା ଶକ୍ତି ହରାଇ ବସିବ ।”

21 ତେଣେ ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ଦିଖରୟଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ ଏତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଖରୟ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ କାହିଁକି ଅଟକି ରହିଛନ୍ତି!
22 ଯେତେବେଳେ ଦିଖରୟ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କିଛି କଥା କହିପାରୁ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ, ସେ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ କୌଣସି ବ୍ୟବଦର୍ଶନ ପାଇଛନ୍ତି । ସେ ମୂକ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଓ କେବଳ ଠାରରେ କହୁଥିଲେ ।
23 ଦିଖରୟଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମୟ ଶେଷ ହୋଇଯିବାପରେ ସେ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ ।

24 ତା’ପରେ ଦିଖରୟଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏଲୀଶାବେଥ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ, ତେଣୁ ଏଲୀଶାବେଥ ଘର ବାହାରକୁ ପାଞ୍ଚମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଲୀଶାବେଥ କହିଲେ,
25 “ଦେଖ, ଶେଷରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଲୋକମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଲଜ୍ଜା ନିବାରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ମୋ' ପ୍ରତି ସଦୟ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

କୁମାରୀ କନ୍ୟା ମରୟମ

26-27 ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କର ଗର୍ଭର ଷଷ୍ଠ ମାସ ଗୁଲୁଥିଲା । ଗାଲିଲୀର ଗୋଟିଏ ସହର ନାଦରତରେ ବାସ କରୁଥିବା ନଣେ କୁମାରୀକନ୍ୟା ପାଖକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଦୂତ ଗାବ୍ରିୟେଲଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଜ ଯୋଷେଫ ନାମକ ନଣେ ପୁରୁଷ ସହତ ସେ କନ୍ୟାଙ୍କର ବିବାହ ନିର୍ବାହ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ତାହାଙ୍କର ନାମ ମରୟମ ଥିଲା । 28 ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ସେହି କନ୍ୟା ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ନମସ୍କାର । ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି । ସେ ତୁମ୍ଭସହତ ଅଛନ୍ତି ।”

29 ମରୟମ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ କଥାଶୁଣି ଉଦବିଗ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ତାହାଙ୍କ ଅଭିବାଦନର ଅର୍ଥ କଣ ହୋଇପାରେ, ସେହି କଥା ଭାବି ସେ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ।

30 ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମରୟମ! ଭୟ କରନାହିଁ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି । 31 ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭବତୀ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ । ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ନାଁ ଯୀଶୁ ରଖିବ । 32 ସେ ମହାନ ହେବେ । ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବୋପଗନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହିବେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । 33 ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାକୁବବଂଶ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ରାଜ୍ୟର କେବେହେଲେ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ।”

34 ମରୟମ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏହା କିପରି ଘଟିବ? ମୁଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ କୁମାରୀ ଅଛି ।”

35 ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ମରୟମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିବେ, ସର୍ବୋପଗନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ଆବରଣ କରିବ । ଏହି ଭଳି ଭାବରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବାଳକ ପବିତ୍ର ହେବେ । ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଭାବରେ ଖ୍ୟାତ ହେବେ । 36 ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏଲୀଶାବେଥ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛନ୍ତି । ବଡ଼ ବୃଦ୍ଧା ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏବେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ । ସମସ୍ତେ ଭବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏଣିକି ଆଉ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ପାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏବେ ଛଅ ମାସର ଗର୍ଭବତୀ ଅଛନ୍ତି । 37 ପରମେଶ୍ଵର ସବୁ କିଛି କରି ପାରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ ।”

38 ମରୟମ କହିଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସୀ କନ୍ୟା ଅଟେ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା କହିଲ, ମୋ ପାଇଁ ତାହା ହିଁ ହେଉ ।” ତାପରେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାଖରୁ ଗୁଲିଗଲେ ।

ମରୟମ, ଦିଖରୟ ଓ ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ।

39 ଠିକ୍ ତା'ପରେ ମରୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଓ ତରତର ହୋଇ ଯିହୁଦାର ପାହାଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥିତ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । 40 ସେ ଦିଖରୟଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ କଲେ । 41 ମରୟମଙ୍କ ଅଭିବାଦନ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ

ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କ ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନ ନାଚି ଉଠିଲା । ଏଲୀଶାବେଥ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଠିଲେ । 42 ଏଲୀଶାବେଥ ବଡ଼ ପାଟିରେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ନାରୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧନ୍ୟ । କାରଣ ଯେଉଁ ଶିଶୁକୁ ତୁମ୍ଭେ ଜନ୍ମ ଦେବାକୁ ଯାଉଅଛ, ପରମେଶ୍ଵର ତାହାକୁ ଧନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । 43 ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାଆ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଛ! ମୋ ପାଇଁ ଏତେ ବଡ଼ ଭଲ ଘଟଣା କାହିଁକି ଘଟିଲା? 44 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଅଭିବାଦନର ସ୍ଵର ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ମୋର ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚି ଉଠିଲା । 45 ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ବିଶ୍ଵାସ କରିଛ । ଏ କଥା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ କଲ ।

ମରୟମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି କଲେ ।

46 ତା'ପରେ ମରୟମ କହିଲେ, 47 “ମୋର ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ମୃତି କରୁଛି । ମୋର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ମୋର ଉଦ୍ଧାର କର୍ତ୍ତା ।

48 ମୋର କିଛି ମହତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ମୋ ଭଳି ଦୀନହୀନଦାସୀ ଉପରେ କୃପାଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ । ଆଦିଠାରୁ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ସବୁ ଧନ୍ୟ କହିବେ ।

49 କାରଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵର ମୋ ପାଇଁ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରିଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ନାମ ପବିତ୍ର ହେଉ ।

50 ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ଭାଳିବେ ।

51 ସେ ତାଙ୍କର ବାହୁର ଶକ୍ତି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେ ଅହଂକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଛତ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଧ୍ଵସ୍ତ କରିଦେଲେ ।

52 ପରମେଶ୍ଵର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ସିଂହାସନରୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଆଣିଲେ ଓ ଦୀନହୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ ।

53 ସେ ଭୋକିଲା ଲୋକଙ୍କୁ ଭଲ ବିଷୟଦେଇ ତୃପ୍ତ କଲେ କିନ୍ତୁ ଧନୀ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥପର ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଲି ହାତରେ ଫେରାଇ ଦେଲେ ।

54 ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବାପାଇଁ ସେ ନିଜେ ବାଛୁଥିବା ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

55 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଅବୁହାମ ଓ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ଦେଇଥିବା ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ।”

56 ମରୟମ ପ୍ରାୟ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ପରେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଯୋହନଙ୍କ ଜନ୍ମ

57 ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବା ସମୟ ହେବାରୁ ସେ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନଟିଏ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । 58 ତାହାଙ୍କର

ପଡ଼ୋଗୀ ଓ ପରିବାରର ଲୋକେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଶେଷ ଦୟା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କ ପାଇଁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ।

59 ବାଳକର ଜନ୍ମ ହେବାର ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ସେମାନେ ଶିଶୁକୁ ସ୍ନାନ କରାକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନେ ବାଳକର ନାମ ତାର ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଦିଖରୟ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । 60 କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ମାଆ କହିଲେ, “ନା, ତା’ର ନାମ ଯୋହନ ଦିଆଯିବ ।”

61 ଲୋକମାନେ ଏଲୀଶାବେଥଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କର ଏଭଳି ନାମ ନାହିଁ । 62 ତା’ପରେ ସେମାନେ ପରେ ତାର ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଶିଶୁର ନାମ କ’ଣ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛ?”

63 ଏହା ଶୁଣି ଦିଖରୟ ଲେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଲେଖାଫଳକ ମାଗି ସେଥିରେ ଲେଖିଲେ, ତା’ର “ନାମ ଯୋହନ ।” 64 ସବୁ ଲୋକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ତାପରେ, ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଦିଖରୟଙ୍କ ପାଟି ଖୋଲଗଲା । ସେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପାରିଲେ । ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସୂଚି କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । 65 ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଡ଼ୋଗୀ ଭୟଭୀତ ହେଲେ । ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ପାହାଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶରେ ଲୋକେ ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ବନ୍ଧୁରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 66 ଏ କଥା ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ବସ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଗଲେ । ଲୋକେ ଭାବିଲେ, “ଏ ବାଳକଟି କ’ଣ ହେବ?” ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ପିଲଟିର ସହତ ଅଛି, ସେମାନେ ଏପରି ଭାବିଲେ ।

ଦିଖରୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସୂଚି କଲେ ।

67 ତା’ପରେ ଯୋହନଙ୍କ ପିତା ଦିଖରୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କହିଲେ:

68 “ଇସ୍ରାୟେଲର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସୂଚିଗାନ କର । ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦେଇଛନ୍ତି ।

69 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ସେବକ ଦାଉଦଙ୍କ ପରିବାରରୁ ନିଜେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ।

70 ବହୁତ ଦିନ ପୂର୍ବେ ବାସ କରୁଥିବା ନିଜ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ଵର ଏହା କରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

71 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ତଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ।

72 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କର ପବିତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମନେ ରଖିଛନ୍ତି ।

73 ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷ ଅବହାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

74 ଯେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଶକ୍ତି କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ । ତା’ଫଳରେ ଆତ୍ମମାନେ ନିଭୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରିପାରିବୁ ।

75 ଆତ୍ମମାନେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ପବିତ୍ର ରହିବୁ ।

76 “ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ହେ ଶିଶୁ! ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ରୂପେ ଖ୍ୟାତ ହେବ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଥମେ ଯିବ ।

77 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯିବ ।

78 “ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ନେହମୟ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆଗତ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଦିନର ପ୍ରଭୁତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକିତ କରିବ ।

79 ନୂତ୍ଵର ଭୟରେ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ମାର୍ଗରେ ବାଟ କଢ଼େଇ ନେବେ ।”

80 ଶିଶୁଟି ଏହିପରି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ଓ ଆତ୍ମାରେ ଦୃଢ଼ତା ଦୃଢ଼ତର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଶକ୍ତି ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ

(ମାଥିଉ 1:18-25)

2 ସେହି ସମୟରେ ରୋମୀୟ ଶାସନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାଇସର ଅଗଷ୍ଟସ୍‌ଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ଆଜ୍ଞାଟି କୁହେ ଯେ ସମସ୍ତେ ଜନଗଣନା ପାଇଁ ନିଜନିଜ ନାମର ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବେ । 2 ଏହା ପ୍ରଥମ ଜନଗଣନା ଥିଲା । କ୍ୱିରୀଣ୍ଟିୟ ସ୍ଵରୟର ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିବା ସମୟରେ ଏହା ହେଲା । 3 ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନାମ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବାପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ନଗରକୁ ଗଲେ ।

4 ଯୋସେଫ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶର ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଗାଲିଲୀର ନାଜରତ ନଗରରୁ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ବେଥଲେହମକୁ ଗଲେ । ବେଥଲେହମ ନଗର ଦାଉଦଙ୍କ ନଗର ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା । 5 ଯୋସେଫ ମରୟମଙ୍କ ସହତ ନାମ ପଞ୍ଜୀକରଣ କଲେ, କାରଣ ମରୟମଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କର ବବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ମରୟମ ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ ।

6 ଯୋସେଫ ଓ ମରୟମ ବେଥଲେହମରେ ଥିବା ସମୟରେ ମରୟମଙ୍କର ପ୍ରସବ ସମୟ ଆସିଲା । 7 ସେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । ସେମାନେ ରହିବାକୁ ଚଟିଘରେ ଆଉ ଜାଗା ନଥିଲା । ତେଣୁ ମରୟମ ଶିଶୁଟିକୁ ଲୁଗାପଟାରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁହାଳରେ ଗୋରୁକୁଣ୍ଡରେ ରଖିଦେଲେ ।

ମେଷପାଳକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମବର ପାଇଲେ

8 ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ କେତେକ ମେଷପାଳକ ସେମାନଙ୍କର ମେଣ୍ଟୁଗୁଡ଼କୁ ଗ୍ରନ୍ଥସାଗ ପଦାରେ ଜଗି ରହିଥିଲେ । 9 ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦୃଢ଼ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବର ଦେଖାଣି ସେମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଝଲକ ଉଠିଲା । 10 ମେଷପାଳକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହରେ ହୋଇଗଲେ । ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉତ୍ସାହ କରନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭ ସମ୍ବାଦର ଆଣିଛି । ତାହା ସବୁଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମହା ଆନନ୍ଦ ଆଣିଦେବ । 11 କାରଣ ଆଦି ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । 12 ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରବା ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ସଙ୍କେତ: “ତୁମ୍ଭମାନେ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁକୁ କନାରେ ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇ ଗୋରୁକୁଣ୍ଡରେ ଶୋଇଥିବାର ଦେଖିବ ।”

13 ସେହି ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ, ଆସି ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ । ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତି କରୁଥିଲେ:

14 “ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜୟ ହେଉ ଏବଂ ଏ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରସନ୍ନ ଅଛନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ମିଳୁ ।”

15 ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଫେରିଗଲେ । ମେଷପାଳକମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେଲେ: “ଆମ୍ଭମାନେ ବେଥିଲେହିମ ଯିବା ଓ ଏହି ଯେଉଁ ଘଟଣା ଘଟିଛି ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ, ତାହା ଦେଖିବା ।”

16 ତେଣୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଗଲେ ଓ ମରୟମ ଏବଂ ଯୋସେଫଙ୍କୁ ଖୋଦି ପାଇଲେ । ସେହି ଶିଶୁ ଗୋଟିଏ ଗୋରୁ କୁଣ୍ଡରେ ଶୋଇଥିଲେ । 17 ମେଷପାଳକମାନେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ଏହି ଶିଶୁଙ୍କ ବସୟରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ । 18 ମେଷପାଳକମାନେ ଯାହା କହିଲେ ତାହା ଶୁଣି, ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । 19 କିନ୍ତୁ ମରୟମ ଏସବୁ କଥା ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଗୋପନ ରଖି ନିରନ୍ତର ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 20 ମେଷପାଳକମାନେ ନିଜ ମେଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିଥିଲେ, ଓ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ ଓ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କଲେ । ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷକୁ ସେହିପରି ଦେଖିଲେ ।

21 ଶିଶୁଟି ଆଠ ଦିନର ହେବାରୁ ତାର ସ୍ତନ୍ନ କରାଗଲା ଓ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଯୀଶୁ ରଖାଗଲା । ସେ ଗର୍ଭରେ ରହି ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ନାମ ଦେଇଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ହାଜିର କରାଗଲା

22 ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଶୁଣି* ହେବାର ସମୟ ଆସିଲା । ଏହାପରେ ଯୋସେଫ ଓ ମରୟମ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁପରମେଶ୍ୱର ନିକଟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇ ଆସିଲେ । 23 ପ୍ରଭୁଙ୍କ ‘ନିୟମ’* ରେ ଲେଖାଅଛି:

ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଶୁଣି ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ମହଲ ସମ୍ଭାନ ଜନ୍ମ ଦେବାର ଗୁଳିଗ ଦିନ ପରେ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ସବ ହେବା ପରେ ଶୁଣି ହୋଇ ପାରବ ।

“ପରବାରରେ ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରସମ୍ଭାନ ଜନ୍ମ ହେଲେ ସେ ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ’ ହେବ ।”* 24 ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି: “ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଇଟି କପୋତ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ପାଗୁଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟ ବଳ ଦେବାକୁ ହେବ ।”* ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବଳ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋସେଫ ଓ ମରୟମ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ ।

ଶିମିୟୋନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖା କଲେ

25 ଯିରୁଶାଲମରେ ଶିମିୟୋନ ନାମରେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଓ ନିଷ୍ଠାପର ଭକ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର କେବେ ଆସିବେ, ସେହି ସମୟକୁ ସେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ । 26 ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କୁ କହି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବନାହିଁ । 27 ଆତ୍ମା ଶିମିୟୋନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରକୁ କଡ଼େଇଆଣିଲେ । ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯୋସେଫ ମରୟମ ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । 28 ଶିମିୟୋନ ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୋଳକୁ ନେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କରି କହିଲେ:

29 “ପ୍ରଭୁ! ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ କହିବା ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦାସକୁ ଶାନ୍ତିରେ ମରବାକୁ ଦିଅ ।

30 ମୁଁ ମୋ ଆଖିରେ ତୁମ୍ଭର ପରିଭ୍ରାଣକୁ ଦେଖିଛି ।

31 ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ । 32 ସେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପଥ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବ ଆଣିବେ ।”

33 ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପାମାଆ ଯୀଶୁଙ୍କ ବସୟରେ ଶିମିୟୋନଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏ କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । 34 ତା’ପରେ ଶିମିୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ମରୟମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ବାଳକ ଯୋଗୁ ଅନେକ ଯିହୁଦୀଙ୍କର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ହେବ । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ଚିହ୍ନ ହେବେ ଓ ତାହା ଲୋକମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବେନାହିଁ । 35 ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଥିବା ଗୋପନକଥା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସେହି ଘଟଣା ସବୁ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟକୁ ଦୁଃଖ ଆଣିବ ।”

ହାନ୍ତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖା କଲେ ।

36 ସେତେବେଳେ ହାନ୍ତା ନାମରେ ଜଣେ ମହଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିଲେ । ସେ ଆଗେର ବଂଶର ଫିନୁୟେଲଙ୍କ ଝିଅ ଥିଲେ । ହାନ୍ତା ବହୁତ ବୁଢ଼ୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ବିବାହ ପରେ ମାତ୍ର ସାତବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ

‘ନିୟମ’ ଯାହା ମୋଶାଙ୍କୁ ‘ବ୍ୟବସ୍ଥା’ ରୂପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଥିଲେ ।
 “ପରବାରରେ ... ହେବ ।” ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 13:2,12.
 “ତୁମକୁ ... ହେବ ।” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 12:8.

ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହତ ରହୁଥିଲେ। 37ତାପରେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ମରଗଲେ ଓ ସେ ବିଧବା ହୋଇ ଏକାକୀ ରହବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏବେ ତାହାଙ୍କୁ ଚଉରାଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା। ହାନ୍ତା ସବୁବେଳେ ମନ୍ଦିରରେ ରହୁଥିଲେ। କେବେହେଲେ ସେ ମନ୍ଦିର ଛାଡ଼ି ଯାଇ ନ ଥିଲେ। ସେ ଉପବାସ କରି ଓ ସେ ଦିନରାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ। 38ସେ ସେହି ସମୟରେ ଶିଶୁ ଓ ତା'ର ବାପାମାଆଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ମୁକ୍ତର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ କହିଲେ।

ଯୋସେଫ ଓ ମରୟମ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ ।

39ଯୋସେଫ ଓ ମରୟମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ନିଜ ନଗର ନାଜରତକୁ ଫେରିଗଲେ। 40ସାନ ଶିଶୁଟି ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ହୁଷୁପୁଷୁ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତାହାଙ୍କ ସହତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିଲା।

ବାଳକ ଯୀଶୁ

41ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କର ପିତାମାତା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲମ ଯାଉଥିଲେ। 42ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାରବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ସବୁଥର ଭଲ ସେମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲେ। 43ପର୍ବ ଦିନତକ ଶେଷ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ବାଳକ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହିଗଲେ। ତାହାଙ୍କ ବାପାମାଆ ଏକଥା ନାହିଁନଥିଲେ। 44ଦିନ ଭିତରେ ପୁଅ ଅଛୁ ଢାକି ଯୋସେଫ ଓ ମରୟମ ପୁରୁ ଦିନେ ଯାତ୍ରା କରିସାରିଥିଲେ। ତା ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଭିତରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ। 45କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଯିରୁଶାଲମ ଫେରି ଆସିଲେ। 46ତିନଦିନ ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଇଲେ। ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଧର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କ ସହତ ବସିଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁ ପଚାରୁଥିଲେ। 47ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିବା ଶକ୍ତି ଦେଖି ଓ ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ। 48ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପାମାଆ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ବସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲେ। ତାହାଙ୍କ ମାଆ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ପୁଅରେ! ତୁ ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ଏପରି କାହିଁକି କଲୁ? ତୋ ବାପା ଓ ମୁଁ ତୋତେ ଖୋଜି ଖୋଜି ବହୁତ ଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲୁଣି।”

49ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କାହିଁକି ଖୋଜୁଥିଲୁ? ଯେଉଁଠାରେ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି, ମୁଁ ସେଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଥିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ନାହିଁନାହିଁ?” 50କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର କଥାର ଅର୍ଥ କିଛି ବୁଝି ପାରିଲେନାହିଁ।

51ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ନାଜରତକୁ ଗଲେ। ସେ ବାପାମାଆଙ୍କର ସବୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆ

ତଥାପି ଏହି ସବୁ କଥା ନିଜ ମନ ଭିତରେ ରଖି ଚଳା କରୁଥିଲେ। 52ଯୀଶୁ ଜ୍ଞାନରେ, ଗଭୀରରେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ବାପିଦକ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର

(ମାଥିଉ 3:1-12; ମାର୍କ 1:1-8; ଯୋହନ 1:19-28)

3 ଡିବରଥ କାଳସରଙ୍କ ଗଦୁଡ଼ର ପଦରତମ ବର୍ଷ ସମୟର କଥା।

ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ଗାସକ ପନ୍ଥୟ ପୀଲତ, ଗାଲିଲୀର ଗାସକ ହେରୋଦ, ଇଡୁରୀୟା

ଓ ଭ୍ରାଖୋନୀତି ପ୍ରଦେଶର ଗାସକ ହେରୋଦର ଭାଇ ଫିଲିପ୍, ଓ ଅବଲୀନୀର ଗାସକ ଲୁସାନୟା; ଏ ସମସ୍ତେ କାଳସରଙ୍କ ଅଧିନରେ ଥିଲେ।

2ହାନାନ ଓ କୟାଫା ମହାଯାଦକ ଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଦିଖରୟଙ୍କ ପୁଅ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ଆସିଲା। ଯୋହନ ମରୁଭୂମିରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। 3ଯୋହନ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଗୁରପାଖଯାକ ସବୁଅଞ୍ଚଳରେ ବୁଲି ବୁଲି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତର କଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ ଓ ବାପାଦିତ ହୁଅନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ପାପଗୁଣକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯିବ। 4ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଯିଶୁଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଥିବା କଥା ଥିଲା। ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା:

“ମରୁଭୂମିରେ ଜଣେ ଲୋକ ପାଟି କରି କହୁଛନ୍ତି: ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ତାହାଙ୍କ ବାଟ ସଜାଣ କର।

5ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପତ୍ୟକା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଦିଆଯିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ପାହାଡ଼ ସମତଳ ହୋଇଯିବ। ବଙ୍କାଗ୍ରସ୍ତା ସବୁ ସିଧା କରି ଦିଆଯିବ ଓ ଖାଲଭିତ୍ତି ଗ୍ରସ୍ତା ସବୁ ସମତଳ କରି ଦିଆଯିବ।

6ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ ନାହିଁବେ।”

ଯିଶୁଙ୍କୁ 40:3-5

7ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାପିଦିତ ହେବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ। ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବନ୍ଧୁଧର ସାପ ଭଳି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସ୍ତୁଥିବା ମହା କ୍ରୋଧରୁ ଖସି ପଳାଇବା ପାଇଁ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେତାଇ ଦେଲା?

8ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ପରିଷ୍କାର କରିଛ ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ। ଗର୍ବ କରି କୁହନାହିଁ ଯେ ‘ଅତ୍ରାହାମ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା’ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ରାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପଥର ଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି। 9ଗଛର ମୂଳରେ କୁରୁଡ଼ି ରଖାଯାଇ ସାରିଲଣି ଏବଂ ଯେଉଁ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଦେଇପାରୁନାହିଁ, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛକୁ କାଟିଦିଆଯିବ ଏବଂ ନିଆଁରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ।”

10ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କଣ କରିବୁ?”

11ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଦୁଇଟି କୁର୍ତ୍ତା ଅଛି ତେବେ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ କୁର୍ତ୍ତା ଯାହାର ନାହିଁ ତାହାକୁ ଦିଅ। ଯଦି ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ତେବେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିଦିଅ।”

12କେତେକ କର ଆବାୟକାରୀ ବାଞ୍ଚିକ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ! ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ କରିବୁ?”

13ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭକୁ ଯେତିକି ନେବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ କର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଅନାହିଁ।”

14ସୈନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆମକୁ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ?”

ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବଳପୂର୍ବକ କାହାରଠାରୁ ଅର୍ଥ ନିଅନାହିଁ। କାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଛ କୁହନାହିଁ। ଯେତିକି ବେତନ ମିଳୁଛି, ସେତିକିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହ।”

15ସବୁ ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ। ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ମନେମନେ ଭାବୁଥିଲେ, “ହୁଏତ ଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତୁ।”

16ସେତେବେଳେ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାଞ୍ଚିକ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ମୋ’ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜଣେ ଆସୁଛନ୍ତି। ତାହାଙ୍କର ଯୋଡ଼ାର ଫିତା ଫିଟାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ବାଞ୍ଚିକ କରିବେ। 17ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଖଳା ସଫାକରିବାର କୁଳା ଅଛି। ସେଥିରେ ସେ ଶସ୍ୟକୁ ଅଗାଡ଼ି ଠାରୁ ଅଲଗା କରିଦେବେ। ସେ ଭଲ ଶସ୍ୟତକ ସଂଗ୍ରହ କରି ଅମାରରେ ନେଇ ରଖିବେ। ତା’ପରେ ଅଗାଡ଼ି ଓ ଦରକାରୀ ଅନାବନା ଦିନଷଗୁଡ଼ିକୁ ଚରକାଳ ଦଳୁଥିବା ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ିଦେବେ।” 18ଏହି ଭଳି ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭମାରୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ।

ପରେ ଯୋହନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କପରି ଶେଷ ହେଲା ।

19ସାମନ୍ତରାଜା ହେରୋଦ ନିଜ ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀ ହେରୋଦିଆଙ୍କ ସହିତ ଅନୁଚିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିବାରୁ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଖର୍ଚ୍ଚ କାମ କରିଥିବାରୁ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କଲେ। 20ସେହିଭଳି ହେରୋଦ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଖର୍ଚ୍ଚ କାମ କଲେ। ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଗାଳାରେ ରଖିଲେ। ସେ ଯେତେ କୁକର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ଏହି କୁକର୍ମଟି ଯୋଗ ହେଲା ।

ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାଞ୍ଚିକ କଲେ ।

(ମାଥିଉ 3:13-17; ମାର୍କ 1:9-11)

21ଯୋହନ କରଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସବୁଲୋକ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଞ୍ଚିକ ହେଉଥିଲେ। ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଞ୍ଚିକ ହେଲେ। ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ ଆକାଶ ଖୋଲଗଲା। 22ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ଓ ସେ କପୋତ ପରି

ଦେହ ଧାରଣ କରିଥିଲେ। ଆକାଶବାଣୀ ହେଲା: “ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ।”

ଯୋସେଫଙ୍କ ବଂଶର ଇତିହାସ

(ମାଥିଉ 1:1-17)

23ଯୀଶୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବେଳକୁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ତିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ଲୋକଙ୍କ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ଯୀଶୁ ଯୋସେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯୋସେଫ ଏଲାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

24 ଏଲା ମତ୍ତଥୀୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ମତ୍ତଥୀୟ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଲେବୀ ମଲ୍ଖୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ମଲ୍ଖୀ ଯନ୍ତୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ଯନ୍ତୟ ଯୋସେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

25 ଯୋସେଫ ମତ୍ତଥୀୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ମତ୍ତଥୀୟ ଆମୋସଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ଆମୋସ ନାହୁମଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ନାହୁମ ହେରୁବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ହେରୁବୀ ନଗୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

26 ନଗୟ ମହଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ମହଥ ମତ୍ତଥୀୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ମତ୍ତଥୀୟ ଶିମୟୀଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ଶିମୟୀ ଯୋସେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ଯୋସେଫ ଯୋଦାଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

27 ଯୋଦା ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯୋହନ ରେଷାଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ରେଷା ଦିରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ଦିରୁବ୍ବାବେଲ ଶଅଲୁଥୀୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଶଅଲୁଥୀୟେଲ ନେରୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

28 ନେରୀ ମଲ୍ଖୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ମଲ୍ଖୀ ଅଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଅଦୀ କୋସାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

କୋସାମ ଏଲ୍ଲଦାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଏଲ୍ଲଦାନ ଏରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

29 ଏର ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯୀଶୁ ଏଲାୟେଦରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଏଲାୟେଦର ଯୋରୀମଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯୋରୀମ ମତ୍ତଥୀୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ମତ୍ତଥୀୟ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

30 ଲେବୀ ଶିମିୟୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଶିମିୟୋନ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯିହୁଦା ଯୋସେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯୋସେଫ ଯୋନାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଯୋନାମ ଏଲ୍ଲୟାକୀମଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

31 ଏଲ୍ଲୟାକୀମ ମଲ୍ଲହଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ମଲ୍ଲହ ମନ୍ନାଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

- ମନା ମଉଥାଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ମଉଥା ନାଥନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- 32 ଦାଉଦ ଯିଶୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଯିଶୟ ଓବେଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଓବେଦ ବୋୟୁନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ବୋୟୁନ ଶେଲହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଶେଲହନ ନହଶୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- 33 ନହଶୋନ ଅମ୍ମାନାଦାବଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଅମ୍ମାନାଦାବ ଅତ୍ତାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଅତ୍ତାନ ଅଣ୍ଟୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଅଣ୍ଟୀ ହେସ୍ରୋଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ହେସ୍ରୋଶ ଫେରସଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଫେରସ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- 34 ଯିହୁଦା ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଯାକୁବ ଯିସହାକଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଯିସହାକ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଅବ୍ରାହାମ ଥେରହଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଥେରହ ନାହୋରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- 35 ନାହୋର ସରୁଗଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ସରୁଗ ରଗୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ରଗୁ ଫେଲଗଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଫେଲଗ ଏବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଏବର ଶେଲହଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- 36 ଶେଲହ କେନାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- କେନାନ ଅଫ୍‌ଷଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଅଫ୍‌ଷଦ ଶେମଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଶେମ ନୋହଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ନୋହ ଲେମଖଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- 37 ଲେମଖ ମଥୁଶେଲହଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ମଥୁଶେଲହ ହନୋକଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ହନୋକ ଯେରଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଯେରଦ ମହଲଲେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ମହଲଲେଲ କେନାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- 38 କେନାନ ଏନୋଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଏନୋଶ ଶେଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଶେଥ ଆଦମଙ୍କ ପୁତ୍ର ।
- ଆଦମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା

(ମାଥିଉ 4:1-11; ମାର୍କ 1:12-13)

4 ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଯଦର୍ଦ୍ଧନ ନଦୀରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିକୁ କଡ଼ାଇ ନେଇଗଲେ । 2 ସେଠାରେ ଶୟତାନ ଗୁଳିଗଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନେଲା । ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯୀଶୁ କିଛି ନ ଖାଇ ନ ପିଇ ରହିଲେ । ସେହି ଦିନତକ ସରିଯିବା ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବଡ଼ ଭୋକ ଲାଗିଲା ।

3 ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ତେବେ ଏହି ପଥରଟିକୁ କୁହ, ସେ ରୋଟି ହୋଇଯାଉ ।”

4 ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,

“ଗାସୁରେ ଲେଖାଅଛି: ମଣିଷ କେବଳ ରୋଟିରେ ବଞ୍ଚେନାହିଁ ।” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 8:3

5 ତାପରେ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ବହୁତ ଉପରକୁ ନେଇଯାଇ କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ସାରା ସଂସାରର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦେଲା । 6 ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଏହିସବୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ବଡ଼ବ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଦେବି । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୋତେ ଦିଅ ଯାଇଛି । ମୁଁ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁବି, ତାହାକୁ ଏ ସମସ୍ତ ଦେଇପାରିବି । 7 ତେବେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉପାସନା କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ଏସବୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଦେବି ।”

8 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଗାସୁରେ ଲେଖାଅଛି:

‘ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ନିଜ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ ।’”

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 6:13

9 ତାପରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ନେଇଗଲା ଓ ସେଠାର ମନ୍ଦିରର ଶିଖରରେ ଠିଆ କରାଇ ଦେଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ଠାରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁପଡ଼ ।” 10 ଗାସୁରେ ଲେଖାଅଛି:

‘ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ଦୂତ ମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଯତ୍ନ ନେବାପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ।’ ଗୀତସଂହତା 91:11

11 ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି:

‘ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଠେଇ ନେବେ, ଯାହା ଫଳରେ କୌଣସି ପଥରରେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ଲାଗିବନାହିଁ ।’”

ଗୀତସଂହତା 91:12

12 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଗାସୁରେ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି:

‘ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ।’” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 6:16

13 ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା ନେଇ ସାରିଲା । ଆଉ ଟିକିଏ ଭଲ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା ।

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ

(ମାଥିଉ 4:12-17; ମାର୍କ 1:14-15)

14 ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଳ୍ପ ପାଇ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ ଫେରିଗଲେ । ଗାଲିଲୀର ଗୁରିଆଡ଼େ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖବର ବ୍ୟାପିଗଲା । 15 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ସମାଜଗୃହମାନଙ୍କରେ

ଉପଦେଶ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ନିଜ ସହରକୁ ଗଲେ

(ମାଥିଉ 13:53-58; ମାର୍କ 6:1-6)

16ତାପରେ ସେ ନାଜରତକୁ ଆସିଲେ । ନାଜରତରେ ସେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ସବୁଥର ଭଲ ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଦାନ ଯିହୁଦୀ ସମାଜ ଗୁଡ଼ିକୁ ଗଲେ । ସେ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହେଲେ । 17ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ତା ଯିଶୁଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ତାହାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲି ଯେଉଁ ଜାଗାରେ ଏହା ଲେଖାଥିଲା, ତାହା ପାଠଲେ:

18“ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ’ ଠାରେ ଅଛି । ଦାନହୀନ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ୱସମାଗୁର ପ୍ରଗୁର କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ବାଛିଛନ୍ତି । ବନ୍ଦୀମାନେ ଯେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ, ଅନ୍ଧମାନେ ପୁଣି ଦେଖିପାରନ୍ତେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ, ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିଦେବାକୁ

19ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ।” *ଯିଶାଇୟ 61:1-2*

20ଯୀଶୁ ପୁସ୍ତକ ବନ୍ଦ କରି ସେବକଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେଲେ । ତାପରେ ସେ ବସି ପଡ଼ିଲେ । ସମାଜଗୁହରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଲକ୍ଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା । 21ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପୁସ୍ତକରୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠକଲି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଲ ବୋଲେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ଏବେ ସଫଳ ହେଲା ।”

22ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଯେଉଁ ସ୍ୱନ୍ଦର ବାକ୍ୟ ବାହାର ଆସୁଥିଲା, ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଏ କ’ଣ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁଅ ନୁହେଁ?”

23ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣିଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସେହି ପୁରୁଣା ଉକ୍ତି କହିବ, ‘ଆରେ ବଇଦ, ଆଗ ନିଜକୁ ଭଲ କର ।’ ତୁମ୍ଭେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, କଫନୀୟମରେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ କରିଛ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଛୁ, ସେହିସବୁ ଏବେ ନିଜ ପୈତୃକ ନଗରରେ ମଧ୍ୟ କର ।”

24ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ କୌଣସି ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ତାଙ୍କୁ ନିଜ ନଗରରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ । 25ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏଲିୟାଙ୍କ ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଯେତେବେଳେ ତିନି ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ହେଲା ନାହିଁ ଓ ସାର୍ ଦେଶରେ ଭୀଷଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା, ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିଧବା ଥିଲେ । 26କିନ୍ତୁ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବିଧବାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଗଲା ନାହିଁ । ଏଲିୟାଙ୍କୁ କେବଳ ସାଦୋନ ଅଞ୍ଚଳର ସାଗଫତରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ବିଧବା ପାଖକୁ ପଠାଗଲା । 27ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ବିଷୟକ୍ତା

ଏଲୀଶାୟାଙ୍କ ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଅନେକ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଥିଲେ । ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, କାହାରକୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା । କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀଥା ଦେଶର ନାମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ନାମାନ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକ ନଥିଲେ ।”

28ସମାଜଗୁହରେ ଥିବା ସବୁଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି କଥା ସବୁ ଶୁଣି ଖୁବ୍ ଗାରିଗଲେ । 29ଲୋକମାନେ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ଓ କୋର ଜବରଦସ୍ତି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ନଗର ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାହାଡ଼ର ଧାରକୁ ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ତଳକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । 30କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା କବଳରୁ ନିର୍ଦ୍ଧର ହେବାକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ ।

(ମାର୍କ 1:21-28)

31ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀର କଫନୀୟମ ନାମକ ନଗରକୁ ଆସିଲେ । ସେ ବିଶ୍ୱାସବାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

32ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ବିସ୍ମିତ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । କାରଣ ସେ ଅଧିକାର ସହତ କଥା କହୁଥିଲେ । 33ସେହି ସମାଜଗୁହରେ ଥିବା ଜଣେ ଲୋକ ଦେହରେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ଆସି ରହିଥିଲା । ସେ ବଡ଼ପାଟିରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି କହିଲା, 34“ହେ ନାଜରତର ଯୀଶୁ! ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କ’ଣ ଚାହୁଁଛ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବାକୁ ଆସିଛ? ମୁଁ ଜାଣିଛି ତୁମ୍ଭେ କିଏ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ।”

35ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଧମକ ଦେଇ କହିଲେ, “ରୁପ୍ କର ଏହି ଲୋକର ଦେହରୁ ବାହାରିଯା ।” ଏହାପରେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ସେହି ଲୋକଟିକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାମନାରେ ତଳେ ପକାଇଦେଲା ଓ ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷତି ନକରି ତା’ ଦେହରୁ ବାହାରିଗଲା । 36ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଏ କିପରି କଥା? ଅଧିକାର ଓ ଶକ୍ତି ସହତ ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନ ବାହାର ଆସୁଛନ୍ତି ।” 37ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଖବର ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କ ଗାଗୁକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ ।

(ମାଥିଉ 8:14-17; ମାର୍କ 1:29-34)

38ଯୀଶୁ ସମାଜଗୁହ ଛାଡ଼ି ଶିମୋନଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ । ଶିମୋନଙ୍କ ଗାଗୁଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଜ୍ୱର ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । 39ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଜ୍ୱରକୁ ଧମକ ଦେଲେ । ତାହାଙ୍କର ଜ୍ୱର ଛାଡ଼ିଗଲା । ତାପରେ ସେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ ।

ଯୀଶୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ ।

40ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହୋଇଯିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ରୋଗୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ । ସେମାନଙ୍କଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରୋଗ ଥିଲା । ଯୀଶୁ ନିଜ ହାତ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲେ । 41ଆଉ ମଧ୍ୟ

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନେକଙ୍କ ଭିତରୁ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନେ ବାହାର ଆସିଲେ। ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁ ଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର।” କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧ ରହିବା ପାଇଁ କଠୋର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। କାରଣ ସେହି ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନେ ନାଶିଥିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।

ଅନ୍ୟ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଯାତ୍ରା
(ମାର୍କ 1:35-39)

42 ଯୀଶୁ ଏକାକୀ ରହିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତା’ପର ଦିନ ସକାଳେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲିଗଲେ। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ। ଖୋଜି ଖୋଜି ଶେଷରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁଠି ଠାରେ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି କରି କୁଆଡ଼େ ନ ଯାନ୍ତୁ ବୋଲି ସେମାନେ ଚାହୁଁ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅଟକେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। 43 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଵପ୍ନାଗୁରୁ ମୋତେ ଅନ୍ୟ ନଗରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କାରଣ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ପଠାଯାଇଛି।”

44 ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦାରେ ବଢ଼ିନି ସମାଜଗୃହମାନଙ୍କରେ ଉପଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ
(ମାଥିଉ 4:18-22; ମାର୍କ 1:16-20)

5 ଯୀଶୁ ଗିନେସରତ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ଗୁଣ୍ଡପଟେ ଘେରିଯାଇ ଠିଆହେବାକୁ ଲୋକମାନେ ଠେଲପେଲ ହେଉଥିଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପଦେଶ ବାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। 2 ଯୀଶୁ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଦୁଇଟି ତଙ୍ଗା ଥିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ। କେଉଟିମାନେ ସେହି ତଙ୍ଗାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ତାହାଙ୍କ ନାଲ ଧୋଉଥିଲେ। 3 ଯୀଶୁ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ତଙ୍ଗାରେ ରଢ଼ିଗଲେ। ସେ ତଙ୍ଗାଟି ଗିମୋନ* କର ଥିଲା। ଯୀଶୁ ତଙ୍ଗାଟିକୁ କୂଳଠାରୁ ଅଲ୍ପ ଟିକାଏ ଭିତରକୁ ନେବାକୁ ଗିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ। ତାପରେ ସେ ତଙ୍ଗାଟିରେ ବସି ପଡ଼ିଲେ ଓ ସେହି ତଙ୍ଗା ଉପରେ ଥାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ।

4 ଉପଦେଶ ଦେଇ ସାରିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଗିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତଙ୍ଗାକୁ ଗଭୀର ନଳକୁ ନେଇ ଚାଲ। ପାଣିରେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାଲ ପକେଇବ, ତେବେ କିଛି ମାଛ ଧରିବ।”

5 ଗିମୋନ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୁଡ଼ିସାରା କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କଲୁ, ମାତ୍ର କିଛି ହେଲେ ପାଇଲୁନାହିଁ। ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ନାଲ ପକାଇବାକୁ କହୁଛ। ତେଣୁ ମୁଁ ନାଲ ପକାଇବି।” 6 କେଉଟିମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନାଲ ପାଣିରେ ପକେଇଲେ। ତାହାଙ୍କର ନାଲସବୁ ଏତେ ମାଛରେ ବୋଝେଇ ହୋଇଗଲା ଯେ ନାଲସବୁ ଛଣିଯିବାକୁ ଲାଗିଲା। 7 ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ତଙ୍ଗାରେ ଥିବା ତାହାଙ୍କର ଅର୍ଶାଦାରମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସାଙ୍ଗମାନେ ଆସିଲେ। ଦୁଇଟି

ଯାକ ତଙ୍ଗା ମାଛରେ ଏତେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଗଲା ଯେ ତଙ୍ଗା ଦୁଇଟି ପ୍ରାୟ ବୁଡ଼ିଯିବାକୁ ଲାଗିଲା।

8-9 ଗିମୋନ ପିତର ଏବଂ ସମସ୍ତ କେଉଟିମାନେ ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ ମାଛ ଧରିପାରୁଥିବାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ଗିମୋନ ପିତର ଏହା ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ପଡ଼ିଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ! ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖରୁ ଚାଲିଯାଅ। ମୁଁ ନାଶେ ପାର୍ଯ୍ୟ ମଣିଷ।” 10 ଦେବଦତ୍ତଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅ ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ଗିମୋନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଏକାଠି କାମ କରୁଥିଲେ।

ଯୀଶୁ ଗିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କରନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଛ ବଦଳରେ ମଣିଷକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା କାମ କରିବ।”

11 ତା’ପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତଙ୍ଗା ଗୁଡ଼ିକୁ କୂଳକୁ ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରିଦେଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁଗମନ କଲେ।

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀକୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କଲେ
(ମାଥିଉ 8:1-4; ମାର୍କ 1:40-45)

12 ଥରେ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ଥିଲେ। ସେଠାରେ ଦେହସାରା କୁଷ୍ଠ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ଲୋକଟିଏ ରହୁଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଅନୁରୋଧ କଲା, “ହେ ପ୍ରଭୁ! ମୋତେ ସ୍ଵସ୍ଥ କରିଦିଅ। ମୁଁ ନାଶେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ମୋତେ ସ୍ଵସ୍ଥ କରିଦେଇ ପାରିବ।”

13 ଯୀଶୁ ହାତ ବଢ଼େଇ ସେହି ଲୋକଟିକୁ ଛୁଇଁକରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵସ୍ଥ ହୋଇ ଯାଅ।” ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ତାହାଙ୍କଠାରୁ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଦୂର ହୋଇଗଲା। 14 ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଏବେ ଯାହା ଘଟିଲା, ସେ କଥା କାହାରିକୁ କୁହନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯାଦକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ। ନିଜ ଦେହ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଅ। ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିବା ଯୋଗୁ ମୋଗାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କର। ଏହା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖେଇଦେବ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଛ।”

15 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଖବର ଆହୁରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଅନେକ ଲୋକ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଓ ରୋଗରୁ ସ୍ଵସ୍ଥ ହେବାକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ। 16 ଯୀଶୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ।

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କଲେ।
(ମାଥିଉ 9:1-8; ମାର୍କ 2:1-12)

17 ଦିନେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। ସେଠାରେ ଫାରୁଶୀ ଓ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗାର୍ତ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବସିଥିଲେ। ସେମାନେ ଗାଲିଲୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରୁ, ଯିହୁଦା ତଥା ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିଲେ। ପ୍ରଭୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କରି ଦେବାପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଶକ୍ତ ଦେଉଥିଲେ। 18 ସେତିକିବେଳେ କେତେକ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ଖଟରେ ବୋହକରି

ଗିମୋନ ଗିମୋନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ନାମ ପିତର।

ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ରୋଗୀଟିକୁ ଭିତରକୁ ଆଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। 19କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏତେ ଲୋକ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ବାଟ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଛାତ ଉପରକୁ ଗୁଲିଗଲେ। ଛାତରୁ ଛପର କିଛି ବାହାର କରି କଣାଟିଏ କଲେ। ସେମାନେ ସେହି କଣା ବାଟେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀଟିକୁ ଖଟ ସହତ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାମନାକୁ ଖସେଇ ଦେଲେ। 20ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ଯୀଶୁ ସେହି ରୋଗୀଟିକୁ କହିଲେ, “ବନ୍ଧୁ! ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା କରିଦିଆଗଲା।”

21ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗାୟୀ ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ଏ ଲୋକ କିଏ? ଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅପମାନ କରୁଛି। କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ପାପ କ୍ଷମା କରିପାରନ୍ତ?”

22କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଜାଣିପାରଲେ ଯେ ସେମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି। ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ଭିତରେ ଏଭଳି ବିଚାର କାହିଁକି ଆଣୁଛ? 23କଅଣ କହିବା ସରଳ? ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀଟିକୁ କହିବା ଯେ ‘ତୁମ୍ଭ ପାପ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଗଲା’ ନା ଏ କଥା କହିବା ଯେ ଉଠି ଓ ଗୁଲି?’ 24ମୁଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେବି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି।” ତେଣୁ ସେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀଟିକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି: ଠିଆ ହୁଅ। ତୁମ୍ଭର ବିଛଣା ଧର ଓ ଘରକୁ ଯାଅ।”

25ସେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ଉଠି ଠିଆ ହେଲା। ଯେଉଁ ବିଛଣା ଉପରେ ସେ ଶୋଇ ଥିଲା, ତାହା ଧର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁଖିଗାନ କରି ନିଜ ଘରକୁ ଗୁଲିଗଲା।

26ସେଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁଖିଗାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭକ୍ତରେ ଭରିଗଲା। ସେମାନେ କହି ଉଠିଲେ, “ଆଜି ଆମ୍ଭେମାନେ ବିସ୍ତାପ୍ତ ଜନକ ଘଟଣାମାନ ଦେଖିଛୁ।”

ଲେବୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ

(ମାଥିଉ 9:9-13; ମାର୍କ 2:13-17)

27ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଗୁଲିଗଲେ। ସେ କର ଆଦାୟ କରା ଯାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଲେବୀ ନାମକ ଜଣେ କର ଆଦାୟକାରୀଙ୍କୁ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ଅନୁସରଣ କର।” 28ଲେବୀ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ। ସେ ସବୁକିଛି ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ।

29ଲେବୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ନିଜ ଘରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଭୋଦି ଦେଲେ। ଅନେକ କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ। 30ତେଣୁ ଫାରୁଗୀ ଓ ଯିହୁଦୀଗାୟୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କରଆଦାୟକାରୀ ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ସହତ କାହିଁକି ଏକାଠି ଖିଆପିଆ କରୁଛ?”

31ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଡାକ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଅସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ

ପାଇଁ ଡାକ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ରହେ। 32ମୁଁ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସକାଶେ ଆସିନାହିଁ। ମୁଁ ପାପୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିଛି। ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ।”

ଉପବାସ ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉତ୍ତର

(ମାଥିଉ 9:14-17; ମାର୍କ 2:18-22)

33ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅଧିକାଂଶ ଥର ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। ଫାରୁଗୀ ମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହିପରି କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସବୁବେଳେ ଖିଆପିଆ କରୁଛନ୍ତି।”

34ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବର, ବରଯାତ୍ରୀ ସହତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ବରଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉପବାସରେ ରଖି ପାରବ? 35କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ବରକୁ ଛତାଇ ନିଆଯିବ। ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରିବେ।”

36ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ: “ଜଣେ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ଗୁଦରରେ ତାଳ ପକାଇବାକୁ କୌଣସି ନୂଆ ଗୁଦରରୁ ଖଣ୍ଡେ ଚିରିପକାଏ ନାହିଁ। ଯେଉଁ ଲୋକ ଏଭଳି କରେ, ତାର ନୂଆ ଗୁଦରଚିତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ପୁଣି ନୂଆ ଗୁଦରରୁ ଚିରିହୋଇଥିବା ତାଳ ପୁରୁଣା ଗୁଦର ସାଙ୍ଗରେ ମିଶେନାହିଁ। 37କୌଣସି ଲୋକ ପୁରୁଣା ଚମଡ଼ା ଅଳିଗୁଡ଼ିକରେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଢାଳେ ନାହିଁ। ଯଦି ସେ ଏପରି କରେ ତେବେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୁରୁଣା ଚମଡ଼ା ଅଳି ଗୁଡ଼ିକୁ ଚିରିଦେବ। ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଢାଳିହୋଇଯିବ ଓ ଅଳି ଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ। 38ତେଣୁ ଲୋକେ ସଦାବେଳେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନୂଆ ଚମଡ଼ା ଅଳିରେ ରଖିଥାନ୍ତ। 39ପୁରୁଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇ ସାରି କୌଣସି ଲୋକ କେବେହେଲେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେନାହିଁ। କାରଣ ସେ କହେ, ‘ପୁରୁଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୁଆଦ।’”

ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାମବାରର ପ୍ରଭୁ

(ମାଥିଉ 12:1-8; ମାର୍କ 2:23-28)

6 ଥରେ ବିଶ୍ୱାମବାରରେ ଯୀଶୁ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କେତେକ ଶସ୍ୟ ଛଣାଇଲେ ଓ ତାହାକୁ ଦୁଇ ହାତରେ ଦଳିଲେ ଏବଂ ଖାଇଲେ। 2କେତେକ ଫାରୁଗୀ କହିଲେ, “ବିଶ୍ୱାମବାରରେ ଯାହା କରିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା କାହିଁକି କରୁଛ?”

3ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଦାଉଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଭୋକିଲା ଥିବାବେଳେ ଦାଉଦ କ’ଣ କରିଥିଲେ, ତାହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଢ଼ୁନାହିଁ? 4ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଘର ଭିତରକୁ ପଶିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅପିତ ହୋଇଥିବା ରୋଟି ଉଠେଇ ଆଣି ନିଜେ ଖାଇଥିଲେ ତଥା ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ମୋଗାଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ଥିଲା। ମୋଗାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ରୋଟି କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର

ଖାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। 5ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣବାରର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ।”

ଯୀଶୁ ବ୍ରାହ୍ମଣବାରରେ ନଣେ ରୋଗୀକୁ ସ୍ତସ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 12:9-14; ମାର୍କ 3:1-6)

6ଆଉ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣବାରରେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀ ସମାଜଗୃହକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ। ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଥିଲା, ଯାହାର ଡାହାଣ ହାତଟି ପଛୁ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା। 7ବ୍ରାହ୍ମଣବାରରେ ଯୀଶୁ କାହାରିକୁ ସ୍ତସ୍ତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ଯିହୁଦୀଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ କିଛି ଭୁଲ କାମ କଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବୋଧୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବେ। 8କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ ଭୁଲୁଛନ୍ତି, ତାହା ଯୀଶୁ ନାହିଁ ପାରିଲେ। ତେଣୁ ଯେଉଁ ଲୋକଟିର ହାତ ପଛୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଉଠ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯାଅ।” ସେ ଉଠିପଡ଼ି ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲା। 9ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରୁରୁକ୍ଷ ବ୍ରାହ୍ମଣବାରରେ କାହାରି ମଙ୍ଗଳ କରିବା ନା କାହାରି କ୍ଷତି କରିବା ଉଚିତ? କାହାରି ନିବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ନା କାହାରି ନିବନ୍ଧ ନଷ୍ଟ କରିବା।” 10ଯୀଶୁ ଗୁରୁଆଡ଼କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକେଇଲେ ଓ ପୁଣି ସେହି ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ଭୃତ୍ୟ ହାତ ବଢ଼ାଅ।” ସେ ସେହିଭଳି କଲା ଓ ତା ହାତ ପୁଣି ସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଗଲା। 11ଫାରୁଶୀ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଖୁବ୍ ଗୁରୁଗଣେ। ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ, “ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରାଯିବ?”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ବାରଦଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିଲେ

(ମାଥିଉ 10:1-4; ମାର୍କ 3:13-19)

12ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ। ସେ ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ସାଗୁରୁଚିତ୍ତି ବନ୍ଧେଇଲେ। 13ତା'ପରଦିନ ସକାଳେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାରଦଣ୍ଡଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଲେ। ସେ ଏହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ‘ପ୍ରେରଣ’ ନାମ ଦେଲେ। 14ସେମାନେ ହେଲେ: ଶିମୋନ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପିତର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ନାମ ଦେଲେ। ଶିମୋନଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ। ଫିଲିପ୍ପ ଓ ବର୍ଥଲମି, 15ନାଥୁର, ଥୋମା, ଆଲଫିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, ଶିମୋନ ଯାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ବୋଲି କୁହନ୍ତି। 16ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ଓ ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦା। ପରେ ଏହି ଯିହୁଦା ବର୍ଣ୍ଣାସ ଘାତକତା କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗତ୍ତ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା।

ଯୀଶୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଓ ରୋଗ ମୁକ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 4:23-25; 5:1-12)

17ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ତଳକୁ ଆସି ଗୋଟିଏ ସମତଳ ଭୂମି ଉପରେ ଠିଆହେଲେ। ସେଠାରେ

ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ତା ଛଡ଼ା ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା, ଯିରୁଶାଲମ, ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ସହର ସୋର ଓ ସୀଦୋନରୁ ଆସି ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକ ସେଠାରେ ନିମା ହୋଇଥିଲେ। 18ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଗୁଣିବାକୁ ଓ ସ୍ତସ୍ତ ହେବାକୁ ସେଠାକୁ ଆସିଥିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ଯୋଗୁ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି ସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଗଲେ। 19ସମସ୍ତ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଦେହରୁ ଶକ୍ତି ବାହାରୁ ଥିଲା। ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତସ୍ତ କରିଦେଲେ।

20ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଗୁହଁ ଯୀଶୁ କହିଲେ,

“ହେ ଦୀନହୀନ ଲୋକମାନେ! ଭୃତ୍ୟମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ଭୃତ୍ୟମାନେ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୟର ଅଧିକାରୀ।

21ଭୃତ୍ୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ଭୋକିଲା, ଧନ୍ୟ, କାରଣ ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ। ରୋଦନ କରୁଛ ଯେ ଭୃତ୍ୟମାନେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏବେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ନିବନ୍ଧଯାପନ କରିବ।

22“ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଯୋଗୁ ଲୋକମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ। ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦେବେ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନ୍ଦ କଥା କହି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେବେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, ଭୃତ୍ୟ ଧନ୍ୟ ହେବ। 23ସେତେବେଳେ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚିଉଠିବ। କାରଣ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମହା ପୁରସ୍କାର ରହିଛି। ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଯେଉଁ ଭଳି ଏବେ ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଉଛନ୍ତି।

24“କିନ୍ତୁ ହେ ଧନୀଲୋକମାନେ! ଭୃତ୍ୟକୁ ଧିକ୍! କାରଣ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆରାମବାୟୁକ ନିବନ୍ଧ କଟାଇ ଆସିଛ।

25ଧିକ୍ ଭୃତ୍ୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଅଛ। କାରଣ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଭୋକିଲା ହେବ। ଧିକ୍ ଭୃତ୍ୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହସ୍ତୁଛ, କାରଣ ଭୃତ୍ୟମାନେ ପୁଃଖିତ ହେବ ଓ କାନ୍ଦିବ।

26“ଧିକ୍ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକେ ‘ଭଲ’ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଭଣ୍ଡି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ବୋଲି କହୁଥିଲେ।

ଭୃତ୍ୟ ଗତ୍ତକୁ ପ୍ରେମ କର

(ମାଥିଉ 5:38-48; 7:12)

27“ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣୁଛ, ମୁଁ ସେହିମାନଙ୍କୁ କହୁଛି: ନିଜ ଗତ୍ତକୁ ପ୍ରେମ କର। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କର। 28ଯେଉଁମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆର୍ଗିବାଦ କରନ୍ତୁ। ଯେଉଁମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଭୃତ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର। 29ଯେଉଁଲୋକ ଭୃତ୍ୟର

ଗୋଟିଏ ଗାଲରେ ଗୁପୁଡ଼ାଟିଏ ମାରିବ, ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଗାଲଟି ବ ଦେଖାଇ ଦିଅ । ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ନାମାଟି ନେଇଯାଉଛି ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭର ଧୋତିଏ ନେଇଯିବାକୁ ଦିଅ । **30**ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି ମାଗୁଛି, ତାହା ତାକୁ ଦେଇଦିଅ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭର କିଛି ନେଇ ଯାଏ, ତେବେ ତାହା ତାକୁ ଫେରେଇ ଦେବାକୁ କୁହନାହିଁ । **31**ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଲି ବ୍ୟବହାର ଦେଖାନ୍ତୁ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କର, ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହିଭଳି ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଅ । **32**ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେଉଁ ପ୍ରଣୟା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ? କାରଣ ପାର୍ଯ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । **33**ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହତ ପଣିଆ କେଉଁଠି ରହିଲ? କାରଣ ପାର୍ଯ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହପର କରନ୍ତି । **34**ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ଫେରି ପାଇବାର ଆଶା ଥିବ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଧାର ଦିଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେଉଁ ପ୍ରଣୟା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ? କାରଣ ପାର୍ଯ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଟଙ୍କା ଫେରିପାଇବା ଆଶାରେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଧାର ଦିଅନ୍ତି । **35**ତେଣୁ ନିଜ ଗତୁକୁ ଭଲ ପାଅ । ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର କର ଓ ଫେରି ପାଇବାର କୌଣସି ଆଶା ନରଖି ଟଙ୍କା ଧାର ଦିଅ । ଏହା କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ । ତୁମ୍ଭମାନେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବ । କାରଣ ସେ କପଟୀ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୟାଶୀଳ ଅଟନ୍ତି । **36**ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମପିତା ଯେଉଁଭଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଦେଖାନ୍ତି ଓ ଦୟା କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଅ ଓ ପ୍ରେମ କର ।

ନିଜକୁ ଦେଖ

(ମାଥିଉ 7:1-5)

37“ତୁମ୍ଭମାନେ କାହାର ବଗୁର କରନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବଗୁର କରାଯିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୋଷୀ କରନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ବଦେଶିତ ହେବନାହିଁ । ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯିବ । **38**ଅନ୍ୟକୁ ଦିଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ପାଇବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦିଅଯିବ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେତିକି ଧରି ପାରିବ, ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାତରେ ଭାଳି ଦିଅଯିବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଅଧିକ ଦିଅଯିବ ଯେ ସେଥିରୁ ବହୁତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଣ୍ଟିରୁ ଉଠୁଳି ପଡ଼ିବ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେବ, ପରମେଶ୍ୱର ବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହିଭଳି ଭାବରେ ଦେବେ ।”

39ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କଥା କହିଲେ, “ଦଣ୍ଡେ ଅନ୍ଧ ଆଉ ଦଣ୍ଡେ ଅନ୍ଧକୁ ବାଟ ଦେଖାଇ ପାରିବକି? ନା! ତାହାକଲେ ଉଭୟ ଗୋଟିଏ ଖାଲରେ ଖସି ପଡ଼ିବେ । **40**ଦଣ୍ଡେ ଛାତ୍ର ତା ଶିକ୍ଷକ ଠାରୁ ବଡ଼ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଛାତ୍ର ଜଣକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗିଣି ସାରିବା

ପରେ ନିଜ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଯାଏ । **41**“ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜ ଭାଳି ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିବା ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗୁଣ୍ଡିଟି ଆଡ଼କୁ କାହିଁକି ଚାହୁଁଛ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ନିଜ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିବା ବଡ଼ କାଠ ଖଣ୍ଡିକ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ? **42**ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିବା ବଡ଼ କାଠ ଖଣ୍ଡିକ ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ନିଜ ଭାଳକୁ କିପରି କହି ପାରିବ: ‘ଭାଲ, ଆସ ତୁମ୍ଭ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିବା ଛୋଟ ଗୁଣ୍ଡିଟି ବାହାର କରିଦେବ’ । ଆରେ କପଟୀ! ଆଗ ନିଜ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିବା କାଠ ଗୁଣ୍ଡିଟି ବାହାର କରିଦିଅ, ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସୁଷ୍ଟ ଦେଖିପାରିବ ଓ ଭାଲର ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିବା ଛୋଟ ଗୁଣ୍ଡିଟି ବାହାର କରି ପାରିବ ।

ଭୁଲ ପ୍ରକାରର ଫଳ

(ମାଥିଉ 7:17-20; 12:34-35)

43“ଗୋଟିଏ ଭଲ ଗଛରେ ଖରାପ ଫଳ ଫଳେ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଗୋଟିଏ ଖରାପ ଗଛରେ ଭଲ ଫଳ ଫଳେ ନାହିଁ । **44**ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ତା’ର ଫଳ ସ୍ୱାଦୁ ଚିହ୍ନି ହୁଏ । ଲୋକମାନେ ଅନାବନା କଣ୍ଠା ଗଛରୁ ଫଳିଥିବା ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କଣ୍ଠା ବୁଦାରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷା କୋଳି ପାଆନ୍ତିନାହିଁ । **45**ଦଣ୍ଡେ ଭଲ ଲୋକର ମନ ଭିତରେ ଭଲ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ତା’ମନ ଭିତରୁ ଭଲ ବିଷୟ ବାହାରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଖରାପ ଲୋକର ମନ ଭିତରେ ଖରାପ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ତା’ ମନ ଭିତରୁ ଖରାପ ବିଷୟ ବାହାରିଥାଏ । ଦଣ୍ଡେ ଲୋକର ମନ ଭିତରେ ଯାହା ଥାଏ, ସେ ତାହା କହିଥାଏ ।

ଭୁଲ ପ୍ରକାରର ମଣିଷ

(ମାଥିଉ 7:24-27)

46“ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ କାହିଁକି ‘ପ୍ରଭୁ’, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକୁଛ? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ତୁମ୍ଭମାନେ ତ ତାହା କରୁନାହିଁ? **47**ଯେଉଁଲୋକ ମୋପାଖକୁ ଆସେ, ମୋ ଉପଦେଶ ଶୁଣେ ଓ ତାହାକୁ ମାନେ, **48**ସେ ଲୋକ ଘର ତିଆରି କରୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଭଳି । ସେ ଗଭୀର କରି ଗାତ ଖୋଳେ ଓ ଦୃଢ଼ ପଥର ଉପରେ ମୂଳଦୁଆ ପକାଏ! ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁଆସେ, ପାଣି ସେ ଘରକୁ ଭସେଇ ନେବାକୁ ଧକ୍କା ମାରେ, କିନ୍ତୁ ଆଦୌ ହଲେଇ ପାରେନାହିଁ । କାରଣ ଘରଟି ମଜଭୂତ ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । **49**କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋର ଉପଦେଶ ଶୁଣେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ମାନେ ନାହିଁ, ସେ ଲୋକ ମୂଳଦୁଆ ନ ପକାଇ କେବଳ ବାଲି ଉପରେ ଘର ତୋଳୁଥିବା ଲୋକଟିଏ ପରି । ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁଆସେ, ଘରଟି ଅତି ସହଜରେ ପଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ।”

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଳରକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ

(ମାଥିଉ 8:5-13; ଯୋହନ 4:43-54)

7 ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାହାସବୁ ଶୁଣେଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ କହି ସାରିବା ପରେ ସେ କଫର୍ନାହିପ

ଗୁଲିଗଲେ । 2ସେ ସମୟରେ କଫନାହିଁମରେ ଦଣେ ଗତସେନାପତି ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୁକର ଏତେ ବେମାର ଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରାୟ ମରିଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା । ଗତସେନାପତି ଗୁକରଟିକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । 3ଗତସେନାପତି ଦଣକ ଯାଗୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ କେତେକ ପ୍ରାଚୀନ ଯିହୁଦୀନେତାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ଗୁହଁଥିଲେ ଯେ ଲୋକେ ଯାଇ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ ଓ ଯାଗୁ ଆସି ଗୁକରଟିର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିଦିଅନ୍ତୁ । 4ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ ଯାଗୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଅନୁନୟ ପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, “ଗତସେନାପତି ଦଣକ ଆପଣଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । 5ସେ ଆମ ଲୋକଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ସମାଜଗୃହ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ।”

6ତେଣୁ ଯାଗୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯିବାପାଇଁ ବାହାର ପଡ଼ିଲେ । ଯାଗୁ ଗତସେନାପତି ଘର ପାଖା ପାଖି ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଗତସେନାପତି ଦଣକ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଯାଗୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ନିଜକୁ ଆଉ କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ଏତେ ଭଲ ନୁହେଁ ଯେ ଆପଣ ମୋ ଘରକୁ ଆସିବେ । 7କେବଳ ସେଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିଜେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରି ନ ଥିଲି । ଆପଣ କେବଳ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ମୋର ଗୁକରଟି ଭଲ ହୋଇଯିବ । 8ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକାର ବନ୍ଧୁରେ ବୁଝି ପାରୁଛି । ମୁଁ ନିଜେ ଦଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧିନରେ କାମ କରୁଛି ଏବଂ ମୋ ଅଧିନରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ସୈନ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯଦି ଦଣେ ସୈନ୍ୟକୁ କହେ, ‘ଯାଅ’ ତେବେ ସେ ଗୁଲିଯାଏ । ମୁଁ ଯଦି ଆଉ ଦଣକୁ କୁହେ, ‘ଆସ’ ତେବେ ସେ ଗୁଲିଆସେ । ମୁଁ ଯଦି ମୋ ଗୁକରକୁ କୁହେ, ‘ଏହା କରି’, ତେବେ ସେ ତାହା କରେ ।”

9ଯାଗୁ ଏହା ଶୁଣିସାରି ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି ପଡ଼ି କହିଲେ, “ମୁଁ ଭୁତମାନଙ୍କୁ କହି ରଖୁଛି ଯେ ଏଭଳି ବ୍ୟଗ୍ର ମୋତେ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ମଧ୍ୟ ମିଳନାହିଁ ।”

10ଯାଗୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାପରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗୁକରଟି ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଯାଇଛି ।

ଯାଗୁ ମୃତ ଲୋକକୁ ଜୀବନଦାନ କଲେ

11ତା’ପର ଦିନ ଯାଗୁ ନାଲନ ନଗରକୁ ଗଲେ । ତାହାଙ୍କ ସହତ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଓ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯାଉଥିଲେ । 12ଯାଗୁ ଯେତେବେଳେ ନଗରଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଗବ ନିଆ ଯାଉଥିବାର ସେ ଦେଖିଲେ । ସେ ତା’ ବଧିବା ମାଆର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ଥିଲା । ପୁଅକୁ ନିଆ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସେଠାରେ ତା ମାଆ ସହତ ମଧ୍ୟ ନଗରର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଥିଲେ । 13ସେହି ବଧିବାକୁ ଦେଖି ଯାଗୁଙ୍କ ମନରେ କରୁଣା ଜାତ ହେଲା । ସେ ତାକୁ କହିଲେ, “କାନ୍ଦ ନାହିଁ ।”

14ଯାଗୁ କୋକେଇ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାହା ଛୁଇଁଲେ । କୋକେଇ କାନ୍ଦେଇ ନେଉଥିବା ଲୋକେ ଅଟକିଗଲେ । ଯାଗୁ ମୃତ ପୁତ୍ରକୁ କହିଲେ, “ଯୁବକ, ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି ଠିଆ ହୁଅ ।”

15ମୃତ ପୁତ୍ର ଉଠି ବସିଲା । ସେ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଯାଗୁ ତାକୁ ତା ମାଆ ହାତରେ ଦେଇଦେଲେ ।

16ସବୁଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ଗାନ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଦଣେ ମହାନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।” ଆଦୂର ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି ।”

17ଯାଗୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ଏହି ଖବର ଯିହୁଦୀ ଓ ଆଖପାଖ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରସୂରିତ ହୋଇଗଲା ।

ଯୋହନ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ

(ମାଥିଉ 11:2-19)

18ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏ ସମସ୍ତ ଖବର ଦେଖାଇଲେ । ଯୋହନ ତାହାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ ।

19ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଗୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି କଥା ପଚାରି ପଠାଇଲେ: “ଯାହାଙ୍କର ଆସିବାର ଥିଲା, ଆପଣ କ’ଣ ସେହି ଲୋକ ନା ଆମ୍ଭେ ଆଉ କାହାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁ?”

20ସେ ଲୋକମାନେ ଯାଗୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ବାପ୍ତିଜନ ଯୋହନ ଆମ୍ଭକୁ ଭୁତପାଖକୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ପଠାଇଲେ: ‘ଯାହାଙ୍କର ଆସିବାର ଥିଲା, ଆପଣ କ’ଣ ସେହି ଲୋକ ନା ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁ?’”

21ସେହି ସମୟରେ ଯାଗୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରୋଗରୁ ସ୍ୱସ୍ଥ, ବେଦନା ଦୂର ଓ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଅନେକ ଅନ୍ଧଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତ ଦେଉଥିଲେ ।

22ତାପରେ ଯାଗୁ ଯୋହନଙ୍କ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଅ ଓ ଏଠାରେ ଭୁତ୍ସେ ଯାହା ସବୁ ଦେଖିଲ ଓ ଶୁଣିଲ, ତାହା ଯୋହନଙ୍କୁ ଯାଇ ଦେଖାଅ । ଅନ୍ଧମାନେ ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି, ଛୋଟାମାନେ ଗୁଲି ପାରୁଛନ୍ତି; କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି; ବଧିରଲୋକ ଶୁଣିପାରୁଛନ୍ତି; ମରିଯାଉଥିବା ଲୋକକୁ ପୁଣି ଜୀବନ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ଗରବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗନ୍ଧ୍ୟର ସ୍ତବ୍ଧମାଗୁର ଶୁଣେଇ ଦିଆଯାଉଛି । 23ଯେଉଁଲୋକ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେ ଧନ୍ୟ ।”

24ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁଲିଯିବା ପରେ ଯାଗୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋହନଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ: “ଭୁତ୍ସେମାନେ ମରୁଭୂମିରେ କ’ଣ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲ? କ’ଣ ପବନରେ ଦୋହଲୁଥିବା ନଳଗଛ? 25ତା’ନହେଲେ, ଭୁତ୍ସେ କ’ଣ ଦେଖିବାକୁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲ? କ’ଣ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧିଥିବା ଦଣେ ଲୋକକୁ? ନା, ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧନ୍ତି ଏବଂ ଆମୋଦପ୍ରମୋଦରେ ଜୀବନ କଟାନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ଗଦାଙ୍କ ପ୍ରାସାଦ ମାନଙ୍କରେ ଆସାନ୍ତି । 26ତେବେ ଭୁତ୍ସେମାନେ କ’ଣ ଦେଖିବାପାଇଁ ବାହାର ଯାଇଥିଲ? କ’ଣ ଦଣେ

ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁକାଙ୍କୁ? ହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି ଯୋହନ ନିଶେ
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁକାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । 27ଯୋହନଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଏହା ଲେଖାଅଛି:

‘ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ ଆଗରୁ ମୋହର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଛି ।
ସେ ତୁମପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ରାସ୍ତା ତିଆରି କରିଦେବେ ।’

ମଲକି 3:1

28ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ନାରୀ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ କେହି ନାହିଁ । ତଥାପି
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଯେଉଁ ଲୋକ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ, ସେ
ମଧ୍ୟ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ।”

29ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିବା ସବୁଲୋକ ସ୍ଵୀକାର
କଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପଦେଶ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ।
ଏପରିକି କର ଆଦାୟକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଏକମତ
ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବରୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ବାଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, 30କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଯୋଦନାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର
କଲେ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାଦ୍ରିତ୍ଵା ଗ୍ରହଣ କଲେ
ନାହିଁ ।

31ତେବେ ମୁଁ ପୁଣି ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
କ’ଣ କହବି? ମୁଁ କାହା ସହତ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁଳନା କରିବି?
ସେମାନେ କାହା ଭଳି ହେବେ? 32ସେମାନେ ବନ୍ଦୀରେ,
ବସିଥିବା ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କ ଭଳି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭିତରୁ
ଦଳେ ଅନ୍ୟ ଦଳକୁ କହନ୍ତି:

‘ଆମେ ତୁମପାଇଁ ବଂଶୀ ବଜାଇଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନାଟଲନାହିଁ ।
ଆମେ ଗୋଟିଏ ଗୋକଗୀତ ଗାଇଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ
କାନ୍ଦିଲନାହିଁ ।’

33“ବାଦ୍ରିକ ଯୋହନ ଆସିଲେ । ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଭଳି ଖାତନଥିଲେ କିମ୍ବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇନଥିଲେ । ଆଉ
ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯେ, ‘ତାହାଙ୍କ ଦେହରେ ଭୃତ ପ୍ରବେଶ
କରିଛି ।’ 34ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଖାଇଲେ ଓ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇଲେ । ଆଉ ତୁମେମାନେ କହୁଛ, ‘ଦେଖ, ଏ
ଲୋକ ନିଶେ ପେଟୁ ଓ ଗୋଟାଏ ମଦୁଆ । କର ଆଦାୟକାରୀ
ଓ ପାପୀମାନେ ତା’ର ସାଙ୍ଗ ଅଟନ୍ତି ।’ 35କିନ୍ତୁ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।”

ଫାରୁଶୀ ଗିମୋନ

36ଫାରୁଶୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ସହତ
ଖାଇବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ । ଯୀଶୁ ସେହି ଫାରୁଶୀଙ୍କ
ଘରକୁ ଗଲେ ଓ ଖାଇବା ପାଇଁ ବସିଲେ । 37ସେହି
ସମୟରେ ସେହି ନଗରରେ ନିଶେ ପାପୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଥିଲେ ।
ସେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀଙ୍କ ଘରେ ଖାଉଛନ୍ତି ।
ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଗୋଟିଏ ସୂଚକ ପାତ୍ରରେ କିଛି
ଅତର ଆଣିଲା । 38ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛଆଡ଼େ ଗୋଡ଼ ପାଖରେ
ଠିଆ ହେଲା । ସେ କାନ୍ଦୁଥିଲା । ତା’ପରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦ
ତା’ ଲୁହରେ ଧୋଇଦେଲା । ନିଜ ମୁଣ୍ଡର ବାଳରେ ଯୀଶୁଙ୍କ
ପାଦ ପୋଛିଦେଲା । ତାହାଙ୍କ ପାଦରେ ବହୁବାର ରୁମ୍‌ମନ ଦେଲା

ଓ ପାଦ ଉପରେ ଅତର ଢାଳିଦେଲା । 39ଯେଉଁ ଫାରୁଶୀ
ନିଶେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ଡାକିଥିଲେ, ସେ ଏସବୁ
ଦେଖିଲେ । ସେ ମନେ ମନେ ଭାବିଲେ, “ଯୀଶୁ ଯଦି
ପ୍ରଭୁତରେ ନିଶେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁକା ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ
ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଯେ, ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ
ଛୁଇଁଛି ସେ ନିଶେ ପାପୀନୀ ।” 40ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଗିମୋନ, ମୋର ତୁମକୁ କିଛି କହିବାର ଅଛି ।”

ଗିମୋନ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, କୁହନ୍ତୁ!”

41ଯୀଶୁ କହିଲେ, “କୌଣସି ସାତ୍ତ୍ଵକାର ପାଖରୁ ଦୁଇନିଶି
ଖାତକ କରନ ନେଇଥିଲେ । ନିଶେ ପାଷଣହରୁପା ଟଙ୍କା
କରନ ନେଇଥିଲା ଓ ଆଉ ନିଶେ ପଗୁଣିଟି ରୂପା ଟଙ୍କା
ନେଇଥିଲା । 42ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ନଥିବାରୁ ସେମାନେ
ରଣ ପରିଶୋଧ କରି ପାରୁନଥିଲେ । ତେଣୁ ସାତ୍ତ୍ଵକାର
ଦୁଇନିଶିଙ୍କୁ ରଣ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ତେବେ ଏ ଦୁଇନିଶିଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ସାତ୍ତ୍ଵକାରଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇବ?

43ଗିମୋନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଭାବୁଛି, ସାତ୍ତ୍ଵକାର
ଯାହାକୁ ଅଧିକା ଟଙ୍କା ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ସେହି ଲୋକକୁ ଅଧିକା
ଭଲ ପାଇବ ।”

ଯୀଶୁ ଗିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଠିକ୍ କଥା କହୁଛ ।”

44ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ି ଗିମୋନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମେ ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ଦେଖୁଛ? ମୁଁ ତୁମ
ଘରକୁ ଆସିଲି । ଅଥଚ ତୁମେ ମୋତେ ଗୋଡ଼ ଧୋଇବାକୁ
ପାଣି ସୁଦ୍ଧା ଦେଲନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ମୋର
ପାଦକୁ ଲୁହରେ ଧୋଇ ଦେଲା । ଏବଂ ତା ବାଳରେ
ପୋଛିଦେଲା । 45ତୁମେ ମୋତେ ରୁମ୍‌ମନ ଦେଲନାହିଁ, କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁ ସମୟରୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଆସିଲଣି, ସେସମୟରୁ ଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମୋର ପାଦରେ ରୁମ୍‌ମନ ଦେବା ବନ୍ଦ କରିନାହିଁ ।

46ତୁମେ ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ତେଲ ଲଗାଇଲ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକଟି ମୋ ପାଦରେ ଅତର ଲଗାଇଲା । 47ଏଣୁ ମୁଁ
ତୁମକୁ କହୁଛି ଯେ, ତା’ର ଅନେକ ପାପ କ୍ଷମା କରିଦିଆଗଲା ।
ଏ କଥା ସୁଣୁ, କାରଣ ସେ ଅଗାଧ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇଛି ।
ଯେଉଁ ଲୋକ କ୍ଷମା ପାଇବାପାଇଁ କମ୍ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ
କରିଥାଏ, ସେ କ୍ଷମା ପାଇବାବେଳେ କମ୍ ପ୍ରେମ ଅନୁଭବ
କରିଥାଏ ।”

48ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ତୋର
ପାପ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଗଲା ।”

49ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ,
ସେମାନେ ମନେ ମନେ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ଏ ଲୋକ
ନିଜକୁ କ’ଣ ଭାବୁଛ? ସେ କିପରି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା
କରିପାରିବ?”

50ଯୀଶୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ବିଶ୍ଵାସ
କରିଥିବାରୁ ତୁମେ ପାପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛ । “ଗାନ୍ଧରେ
ଯାଅ ।”

ବିଷୟମାନଙ୍କ ସହତ ଯୀଶୁ

8 ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ନଗର ନଗର, ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଵସମାଗୁର ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ଗୁଣାଇଲେ । ତାହାଙ୍କ ସହତ ବାରଦଶ ପ୍ରେରତ ମଧ୍ୟ ରହଥିଲେ । 2କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା କବଳରୁ ତଥା ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶକର ନାଁ ଥିଲା ମରୟମ । ସେ ମଗ୍ଦଲ ସହରର ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ । ତା’ଠାରୁ ସାତଟି ଭୃତ ବାହାର କରି ଯାଇଥିଲା । 3ହେରୋଦଙ୍କ ଗୁମାସ୍ତା ଖୁଜାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋହାନ୍ନା, ଗୋଗାନ୍ନା, ପୁଣି ଏହଉଲି ଆହୁରି ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲେ ।

ବିହନ ବୁଣା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ମାଥିଉ 13:1-17; ମାର୍କ 4:1-12)

4ବହୁ ଲୋକ ଆସି ନିମା ହୋଇଗଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରୁ ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ:

5“ନିଶ୍ଚୟ କୃଷକ ବୀଜ ବୁଣିବାକୁ ବାହାରିଲା । ସେ ବୀଜ ବୁଣିଲା ବେଳେ କିଛି ବୀଜ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ କଡ଼ରେ ଯାଇ ପଡ଼ିଲା । ଏହି ବୀଜ ଗୁଡ଼ିକ ଲୋକଙ୍କ ପାଦରେ ଚକଟି ହୋଇଗଲା ଓ ଚଢ଼େଇମାନେ ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଗଲେ । 6କିଛି ବୀଜ ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ସେଥିରୁ ଗଜା ବାହାରିଲା କିନ୍ତୁ ନିଜ ଅଭାବରୁ ମରିଗଲା । 7କିଛି ବୀଜ କଣ୍ଟା ବୁଦାରେ ପଡ଼ିଲା । ବୀଜ ଗଜାହୋଇ ଗଛ ବଢ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ କଣ୍ଟା ବୁଦା ମଧ୍ୟ ତା’ ସହତ ବଢ଼ିଲା ଓ ଶେଷରେ ତାକୁ ଚାପି ପକାଇଲା । 8ଅନ୍ୟ ବୀଜତକ ଭଲ ମାଟିରେ ପଡ଼ିଲା । ତାହା ଗଛ ହୋଇ ବଢ଼ିଲା । ଏଥିରୁ ଗହେ ଗୁଣ ଅଧିକ ଗଣ୍ୟ ମିଳିଲା ।”

ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିସାର ଯୀଶୁ ବଡ଼ ପାଟିରେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯଦି କାନ ଅଛି, ତେବେ ଶୁଣ ।”

9ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅର୍ଥ କ’ଣ?”

10ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ନିଗୁଡ଼ ବନ୍ଧୁ ନାଶିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ରହସ୍ୟ ବନ୍ଧୁରେ କହିବାକୁ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ।

ମୁଁ ଏହା କରୁଛି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଗୁଡ଼ୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବେନି ଏବଂ ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ ।” *ଯିଶାଇୟ 6:9*

ବିହନବୁଣା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅର୍ଥ

(ମାଥିଉ 13:18-23; ମାର୍କ 4:13-20)

11“ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଏହାହିଁ ଅର୍ଥ: “ବୀଜ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପଦେଶ । 12ଯେଉଁ ବୀଜ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ କଡ଼ରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ତାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତା’ପରେ ଶତ୍ୱତାନ ଆସେ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଉପଦେଶ ବାହାର କରି ନେଇଯାଏ । ତେଣୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନପାରି ଉଦ୍ଧାର ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । 13ଯେଉଁ ବୀଜ ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ତାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି,

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦରେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତା’ର ଚେର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନାହିଁ । ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିଲେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ହରେଇ ବସନ୍ତ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି । 14ଯେଉଁ ବୀଜ କଣ୍ଟା ବୁଦାରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ତାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତା, ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି, ନୀବନର ଭୋଗ ବିଳାସ ଆଦି ସେମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ିବାରୁ ବାଧାଦେଏ । ତା’ ଫଳରେ ସେଥିରୁ ଭଲ ଫଳ ମିଳି ପାରନାହିଁ । 15ଏବଂ ଯେଉଁ ବୀଜ ଭଲ ମାଟିରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ତାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପଦେଶ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଓ ପବିତ୍ର ହୃଦୟରେ ଶୁଣନ୍ତି, ତାହା ହୃଦୟରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଉତ୍ତମ ଫଳ ଫଳନ୍ତି ।

ନିଜର ବୁଝାମଣା ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କର

(ମାର୍କ 4:21-25)

16“କେହି କେବେ ଦୀପଟିଏ ହାଣ୍ଡିତଳେ ଘୋଡ଼େଇ ରଖିବା ପାଇଁ ବା ଖଟ ତଳେ ଲୁଚେଇ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଜେଇ ନ ଥାଏ । ବରଂ ସେ ଦୀପଟି ଗୋଟିଏ ଦୀପ ରୁଖା ଉପରେ ରଖେ । ତାହା ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଘର ଭିତରକୁ ଆସିବେ, ସେମାନେ ଦେଖି ପାରିବେ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଲୁଅ ପାଇବେ । 17ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତ ରହଥିବା ବସ୍ତୁ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟକୁ ଅଣାଯିବ । ଏପରି କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ଦିନିଷ ନାହିଁ, ଯାହା ସୁସ୍ଥ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଜ୍ଞାତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟକୁ ଅଣା ଯିବ ନାହିଁ । 18ତୁମ୍ଭମାନେ କିପରି ଶୁଣୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ରୁହ । ଯାହାର କିଛି ବୁଝିବା ଶକ୍ତି ଥିବ, ସେ ଅଧିକ ଗ୍ରହଣ କରିବ ଏବଂ ଯାହାର ବୁଝିବା ଶକ୍ତି ନଥିବ, ତାହାର ଯେତିକି ବା ବୁଝିବା ଶକ୍ତି ଅଛି ବୋଲି ସେ ଭବୁଥିବ, ସେତକ ମଧ୍ୟ ତା’ଠାରୁ ଛତାଇ ନିଆଯିବ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆ ଓ ଭାଇମାନେ

(ମାଥିଉ 12:46-50; ମାର୍କ 3:31-35)

19ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆ ଓ ଭାଇମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଲୋକ ଗହଳି ହୋଇଥିବା ହେତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପାରୁ ନ ଥିଲେ । 20କେହି ନିଶ୍ଚୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭର ମା ଓ ଭାଇମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।”

21କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋର ମାଆ ଓ ଭାଇମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହା ପାଳନ କରନ୍ତି ।”

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦେଖିଲେ

(ମାଥିଉ 8:23-27; ମାର୍କ 4:35-41)

22ଦିନେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୋଟିଏ ଡଙ୍ଗାରେ ଚଢ଼ିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ,

ଆମ୍ଭେମାନେ ହ୍ରଦ ଆରପାରିକ ଯିବା।” ଶିଷ୍ୟମାନେ ତୁଚ୍ଛା ଖୋଲିଦେଲେ। 23ସେମାନେ ତୁଚ୍ଛା ବାହୁ ନେଉଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଗୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ହ୍ରଦରେ ଝଡ଼ତୋଫାନ ମାଡ଼ି ଆସିଲା। ତୁଚ୍ଛାରେ ପାଣି ପଶିବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେମାନେ ବପଦରେ ପଡ଼ିଗଲେ। 24ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଉଠେଇ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ଗୁରୁ, ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେ ବୁଝିଯିବା”।

ଯୀଶୁ ଠିଆ ହେଲେ। ସେ ତୋଫାନ ଓ ଢେଉକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ପବନ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ହ୍ରଦ ଗାନ୍ଧ ହୋଇଗଲା। 25ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଂଶ୍ୟ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲା?”

ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଡରିଯାଇଥିଲେ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ କଥା ବାଞ୍ଛା ହେଲେ, “ଏ ତେବେ କିଏ? ସେ ପବନ ଓ ପାଣିକୁ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନୁଛନ୍ତି!”

ନଣେ ଲୋକ ଭୂତ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି

(ମାଥିଉ 8:28-34; ମାର୍କ 5:1-20)

26ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗାଲିଲୀରୁ ହ୍ରଦର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଗରଗିୟମାନେ ରହୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। 27ଯୀଶୁ ତଙ୍ଗାରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରବା ସମୟରେ ନଣେ ଲୋକ ନଗରରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା। ଏହି ଲୋକଟି ଦେହରେ ଭୂତଚିଏ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା। ଅନେକ ଦିନ ଧରି ସେ ଲୁଗା ପିନ୍ଧୁ ନଥିଲା କି ଘରେ ମଧ୍ୟ ରହୁନଥିଲା। ସେ କବଳ ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିଲା। 28-29ଭୂତ ଅନେକ ଥର ଲୋକଟିକୁ କବଳିତ କରୁଥିଲା। ଏହି ସମୟରେ ତା’ ହାତରେ ହାତକଡ଼ି ଓ ଗୋଡ଼ରେ ବେଡ଼ି ପକାଇ ପହରା ଭିତରେ ରଖା ଯାଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁବେଳେ ସେ ସବୁ ଛଣାଲି ଦେଉଥିଲା ଓ ତା’ ଦେହରେ ଥିବା ଭୂତ ତାହାକୁ ଲୋକେ ରହୁ ନଥିବା ନିଛାଟିଆ ଜାଗାକୁ ଡେଇଁ ନେଉଥିଲା। ଯୀଶୁ ଭୂତକୁ ସେହି ଲୋକଟି ଦେହରୁ ବାହାର ଆସିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ପଡ଼ିଯାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ, ପାଟି କରି କହିଲା, “ହେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ! ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ଠାରୁ କ’ଣ ଚାହୁଁଛ? ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନାହିଁ।”

30ଯୀଶୁ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୋର ନାମ କ’ଣ?”

ଲୋକଟି କହିଲା, “ବାହନୀ”* ସେ ତା ନାମ “ବାହନୀ” କହିବାର କାରଣ ହେଲା ବହୁତ ଭୂତ ତା’ ଦେହରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ। 31ଭୂତମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ନିକଳୁ ପଠାଇ ନ ଦିଅନ୍ତୁ। 32ସେତେବେଳେ ସେହି ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଏକ ବଡ଼ ଘୁଷୁରିଦଳ ରହୁଥିଲେ। ଭୂତମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଦେହକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା କରବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଦେଲେ।

ବାହନୀ ଏହାର ଅର୍ଥ ବହୁତ ବେଶୀ। ପ୍ରାଚୀନ ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହନୀରେ ଗୋଟିଏ ବାହନୀରେ ପ୍ରାୟ 5,000 ସୈନ୍ୟ ରହୁଥିଲେ।

33ତାପରେ ଭୂତମାନେ ଲୋକଟି ଦେହରୁ ବାହାର ଆସିଲେ ଓ ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଦେହକୁ ଚାଲିଗଲେ ଦଳକଯାକ ଘୁଷୁରି ସେହି ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ହ୍ରଦ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ବୁଝିଗଲେ।

34ଏ ଘଟଣା ଦେଖି ଘୁଷୁରି ଜଗୁଆଳମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାଇଲେ। ସେମାନେ ଯାଇ ନଗର ଓ ପଲ୍ଲୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ। 35ଲୋକମାନେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାର ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦତଳେ ସେହି ଲୋକଟିକୁ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଲୋକଟି ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥିଲା ଓ ତା’ମନ ପୁରାପୁର ବଦଳି ଯାଇଥିଲା। ତା’ ଦେହରୁ ଭୂତ ମାନେ ବାହାର ଯାଇଥିଲେ। ଏହା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଡରିଗଲେ। 36ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେ ଭୂତ କବଳିତ ଲୋକଟି କିପରି ଭଲ ହୋଇଗଲା। 37ସେ ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଯିବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଡରି ଯାଇଥିଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ତଙ୍ଗାରେ ବସି ଗାଲିଲୀ ଫେରିଗଲେ। 38କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକଠାରୁ ଦେହରୁ ଭୂତଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ସାରିଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ଯିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲା।

କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଲୋକଟିକୁ ଏହା କହି ଘରକୁ ପଠାଇଦେଲେ: 39“ଘରକୁ ଫେରିଯାଅ। ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ।”

ତେଣୁ ଲୋକଟି ଫେରିଗଲା ଓ ଯୀଶୁ ତା ପାଇଁ ଯାହା କରୁଥିଲେ, ତାହା ନଗର ସାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହି ବୁଲିଲା।

ମରିଯାଇଥିବା ଝିଅକୁ ଜୀବନ ଦେବା ଓ ରୋଗୀ

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ସ୍ତସ୍ତ କରବା

(ମାଥିଉ 9:18-26; ମାର୍କ 5:21-43)

40ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ଫେରିଯିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କଲେ। ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ। 41ଯାଇରସ ନାମରେ ନଣେ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ଯାଇରସ ସେଠାକାର ସମାଜଗୃହର ନେତା ଥିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। 42ଯାଇରସଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବୋଲି ଝିଅ ଥିଲା। ତାହାକୁ ବାର ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା। ସେ ମରିଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲା। ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଯାଇରସର ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଘର ଗୁରୁପାଖକୁ ଆସିଗଲେ।

ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଯୀଶୁ ଗୁପ୍ତି ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ। 43ସେଠାରେ ନଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ତାର ବାର ବର୍ଷ ହେଲା ରକ୍ତ ସ୍ରାବ ହେଉଥିଲା। ସେ ତାର ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଓଷଧରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ସାରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଡାକ୍ତର ତାକୁ ଭଲ କରିଦେବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନଥିଲେ। 44ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛପଟୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ଜାମାର ତଳକୁ ଛୁଇଁଦେଲା। ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ତାର ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। 45ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, “ମୋତେ କିଏ ଛୁଇଁଲା?”

ସବୁଲୋକ କହଲେ ଯେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ନାହାଁନ୍ତି । ତାପରେ ପିତର କହଲେ, “ଗୁରୁ, ସବୁ ଲୋକତ ଆପଣଙ୍କ ଗୁରୁପଟେ ଘେରି ରହନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଠେଲି ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।”

46କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହଲେ, “ନଣେ କେହି ମୋତେ ଛୁଇଁଛି । କାରଣ ମୋଠାରୁ ଗନ୍ଧ ବାହାର ଯାଇଥିବା ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ।” 47ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଦେଖିଲା ଯେ ସେ ଲୁଚି ରହି ପାରୁନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ ଥରଥର ଆଗକୁ ଆସିଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ଛୁଇଁ ଦେଲା, ସେଇ କଥା ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ କହିଲା । ସେ କହିଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛୁଇଁଦେଲା, ତତକ୍ଷଣାତ୍ ସେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲା । 48ଯୀଶୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ହେ ଝିଅ, ତୁମ୍ଭେ ବଶ୍ଚାସ କଲ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ଏଥର ଶାନ୍ତରେ ଯାଅ ।”

49ସେ ଠିକ୍ ଏହି କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ସମାଜଗୃହର ନେତା ଯାଇରସଙ୍କ ଘରୁ ନଣେ ଆସି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭ ଝିଅ ମରିଗଲା । ଆଉ ଏବେ ଗୁରୁଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ।”

50ଯୀଶୁ ଏକଥା ଶୁଣିଲେ । ସେ ଯାଇରସଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କରନାହିଁ । ବଶ୍ଚାସ ରଖ, ତୁମ୍ଭ ଝିଅ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯିବ ।”

51ଯୀଶୁ ଘରକୁ ଆସିଲେ । ସେ କେବଳ ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୂବ ତଥା ଝିଅଟିର ବାପାମାଆଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ । 52ସମସ୍ତେ ସେହି ଝିଅଟିର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଓ ଦୁଃଖ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “କାନ୍ଦନାହିଁ ସେ ମରିନାହିଁ; ସେ କେବଳ ଶୋଇଛି ମାତ୍ର ।”

53ଏହା ଶୁଣି ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ଦାଣ୍ଡିଥିଲେ ଯେ ଝିଅଟି ମରିଯାଇଛି । 54କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଝିଅଟିର ହାତ ଧରି ତାକୁ ଡାକିଲେ, “ହେ ଝିଅ, ଉଠିପତ ।” 55ସେହିକ୍ଷଣି ତା’ ଗର୍ଭର ଭିତରକୁ ତା’ର ଆତ୍ମା ଫେରି ଆସିଲା ଓ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଯୀଶୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ତାକୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।” 56ତା ବାପାମାଆ ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଘଟଣା କାହାର ଆଗରେ ନ କହିବାକୁ କହିଲେ ।

ଯୀଶୁ ବାରଦଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ

(ମାଥିଉ 10:5-15; ମାର୍କ 6:7-13)

9 ଯୀଶୁ ବାରଦଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ଏକାଠି ଡାକିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂତ ମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମତା ଓ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ରୋଗ ଭଲ କରିଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତ ଦେଲେ । 2ତାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁରୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ଓ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । 3ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସାଙ୍ଗରେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ନେବ ନାହିଁ । ଠେଙ୍ଗା, ଝୁଲି, ଖାଦ୍ୟ, ଟଙ୍କାପଇସା କିମ୍ବା ଅଧିକ ଲୁଗାପଟା କିଛି ହେଲେ ନେବ ନାହିଁ । କେବଳ ପିନ୍ଧିଥିବା ଲୁଗା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନେବନାହିଁ । 4ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠି ଘରକୁ ଯିବ, ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିବା ସମୟ ନ ହେବା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିଠାରେ ରହବ । 5ଯଦି ନଗରର ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ନଗର ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଗୁଲିଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଦର ଧୂଳିତକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଝାଡ଼ିଦେବ । ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରେତାବନା ହେବ ।”

6ପ୍ରେରିତମାନେ ବାହାରିଗଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନଗର ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେମାନେ ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁରୁ ଶୁଣାଇଲେ ଓ ସବୁ ଜାଗାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ହେରୋଦଙ୍କ ଭ୍ରମ

(ମାଥିଉ 14:1-12; ମାର୍କ 6:14-29)

7ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସାମନ୍ତରାଜା ହେରୋଦ ଏହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ଶୁଣି ଗଭୀର ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲେ । କାରଣ କେତେକ ଲୋକ କହୁଥିଲେ, “ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିଛନ୍ତି ।” 8ଆଉ କେତେକ କହୁଥିଲେ, “ଏଲିୟୁ ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।” ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ, “ଆଗ କାଳର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନାବନରେ ଉଠିଛନ୍ତି ।” 9କିନ୍ତୁ ହେରୋଦ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକାଟି କରୁଛି । ତେବେ ଏ କିଏ, ଯାହାଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏଭଳି କଥା ଶୁଣୁଛି?” ତେଣୁ ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

ଯୀଶୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ ।

(ମାଥିଉ 14:13-21; ମାର୍କ 6:30-44; ଯୋହନ 6:1-14)

10ପ୍ରେରିତମାନେ ଫେରିଆସି ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଯାହା ସବୁ କରୁଥିଲେ, ସେ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ସେଠାରୁ ବେଥିସାଇଦା ନାମକ ନଗରକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ରହିବା ପାଇଁ ଗୁଲିଗଲେ । 11କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କେଉଁଠାକୁ ଗଲେ ଏହା ଲୋକମାନେ ଦାଣ୍ଡି ପାରିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କଲେ ।

12ଅପରାହ୍ନ ବଳମ୍ବିତ ପ୍ରହରରେ ବାରଦଣ ଯାକ ପ୍ରେରିତ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଏ ସ୍ଥାନଟି ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଅଟେ । ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବେ । ସେମାନେ ଆଖପାଖ ଗାଁ ଓ କ୍ଷେତକୁ ଯାଇ ବସା ଓ ଖାଦ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ।”

13କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।”

ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଆମ୍ଭ ପାଖରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚଟି ରୋଟି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ଏସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ କିଣି ଆଣିବୁ ବୋଲି ଆପଣ ଗୁଡ଼ିଛନ୍ତି କି?” 14ସେଠାରେ କେବଳ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଲୋକ ଥିଲେ ।

ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୁଣ ପରୁଣ ଦଣ୍ଡ ହସାବରେ ଦଳଦଳ କରି ବସାଅ ।”

15ସେମାନେ ତାହା କଲେ ଓ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବସାଇ ଦେଲେ । 16ତାପରେ ଯୀଶୁ ପାଞ୍ଚଟି ଗୋଟା ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ନେଲେ । ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଖାଦ୍ୟପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ସେ ଖାଦ୍ୟତକ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ପରଗି ଦେବାକୁ ଦେଲେ । 17ସବୁ ଲୋକ ଖାଇଲେ ଓ ଡୁଫ ହୋଇଗଲେ । ତଥାପି ବହୁତ ଖାଦ୍ୟ ବଳିଗଲା । ବଳିକା ଖାଦ୍ୟ ଟୁକୁରତକ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବାରଟି ଟୋକେଇରେ ଉଠିକଲେ ।

ପିତର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ

(ମାଥିଉ 16:13-19; ମାର୍କ 8:27-29)

18ଥରେ ଯୀଶୁ ଏକଥା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକାଠି ମିଳି ସେହିସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକେ କ’ଣ ସବୁ କହୁଛନ୍ତି?”

19ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ବାପ୍ତିଦକ ଯୋହନ । କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଏଲିୟା । ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ବହୁ କାଳ ପୂର୍ବେ ଥିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନର୍ବାର ବଞ୍ଚି ଉଠିଥିବା କୌଣସି ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦବକ୍ତା ।”

20ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି?”

ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।”

21କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏ ବକ୍ଷୟରେ କାହାକୁ ନ କହିବା ପାଇଁ ଚେତାବନୀ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,

ଯୀଶୁ କହିଲେ ଯେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ

(ମାଥିଉ 16:20-28; ମାର୍କ 8:30-9:1)

22“ଏ କଥା ସତ୍ୟ ଯେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅନେକ ଯାତନା ନିଶ୍ଚୟ ଭୋଗ କରିବେ । ପ୍ରାଚୀନ ଯିହୁଦୀ ନେତା, ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମାରି ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ତିନିଦିନ ପରେ ସେ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବେ ।”

23ଯୀଶୁ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ଯଦି କେହି ମୋର ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ନିଜର ସମସ୍ତ କାମନା ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରତିଦିନ ତାହାକୁ ବିଆଯାଇଥିବା କୃଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ସେ ମୋର ଅନୁସରଣ କରିବ । 24ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁବ, ସେ ତାହା ହରାଇ ବସିବ । ଏବଂ ଯେଉଁଲୋକ ମୋ ପାଇଁ ତାହାର ଜୀବନ ଦେବ, ସେ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । 25ଯଦି ଜଣେ ସାରା ସଂସାର ପାଇ ଶେଷରେ ମରିଯାଏ ବା ହଜିଯାଏ, ତାହା ହେଲେ ଲାଭ କଣ? 26ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ମୋ ପାଇଁ ବା ମୋ ଉପବେଶ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତା’ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବି । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ନିଜ ମହମା, ପରମପିତାଙ୍କ ମହମା ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ

ମହମା ସହତ ଆଗମନ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । 27ମୁଁ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା କେତେକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦେଖିବେ ।”

ମୋଗା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ସହତ ଯୀଶୁ

(ମାଥିଉ 17:1-8; ମାର୍କ 9:2-8)

28ଏକଥା କହିବାର ପ୍ରାୟ ଆଠ ଦିନ ପରେ ସେ ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ । 29ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଚେହେରା ବଦଳିଗଲା । ତାହାଙ୍କ ପିନ୍ଧାକୁଣ୍ଡଳା ଚକଚକ ଧଳା ହୋଇଗଲା । 30ତାପରେ ସେଠାରେ ଦୁଇ ଜଣ ପୁରୁଷ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ମୋଗା ଓ ଏଲିୟା ଥିଲେ । 31ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ଝଲକୁ ଥିଲା । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଯିରୁଶାଲମରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବକ୍ଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । 32ସେତେବେଳେ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ମହମା ଦେଖିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ: 33ମୋଗା ଓ ଏଲିୟା ଯିବାକୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ଭଲ ହେଲା ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ତିନୋଟି ତମ୍ଭୁ ଟାଣି ଦେବୁ । ଗୋଟିଏ ଭୂମ୍ୟ ପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମୋଗାଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ।” ପିତର ଜାଣି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଯେ ସେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି ।

34ପିତର ଏହି ସବୁ କଥା କହିବା ସମୟରେ ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ଉଠି ଆସିଲା ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇ ପକେଇଲା । ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋଡ଼ାଇ ପକାଇବାରୁ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଡରିଗଲେ । 35ସେତେବେଳେ ମେଘ ଭିତରୁ ଆକାଶବାଣୀ ହେଲା, “ଏ ମୋର ପୁତ୍ର । ଏହାଙ୍କୁ ମୁଁ ବାଛିଅଛି । ତାହାଙ୍କ କଥାର ବାଧା ହୁଅ ।”

36ଆକାଶବାଣୀ ହୋଇ ସାରିବା ପରେ ସେଠାରେ କେବଳ ଯୀଶୁ ଥିଲେ । ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଏ ବକ୍ଷୟରେ ନୀରବ ରହିଲେ । ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଦେଖିଥିଲେ, ସେ ବକ୍ଷୟରେ ସେ ସମୟରେ କାହାରିକୁ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ ।

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ବାଳକକୁ ଭୂତ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 17:14-18; ମାର୍କ 9:14-27)

37ତା ପରଦିନ ଯୀଶୁ, ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବ ପର୍ବତ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକେ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ । 38ଉଡ଼ି ଭିତରୁ ଜଣେ ଲୋକ ପାଟି କରୁଥିଲା, “ଗୁରୁ, ଦୟାକରି ଆସି ମୋ ପୁଅକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । 39ସେ ମୋର ଏକ ମାତ୍ର ସନ୍ତାନ । ଶୟତାନଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଆସି ତାକୁ କବଳିତ କରି ନେଉଛି ଏବଂ ତା’ପରେ ପୁଅ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠୁଛି । ସେ ତା’ ନିଜର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହରେଇ ବସୁଛି । ତା’ ମୁହଁରୁ ଫେଣ ବାହାରି

ପଡ଼ୁଛି । ସେ ଭୂତ ତାକୁ ବାରମ୍ବାର ଯତ୍ନଶୀଳ ଦେଉଛି ଓ ପ୍ରାୟ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଉନାହିଁ ।” 40ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୋ ପୁଅ ଦେହରୁ ଭୂତକୁ ଛଡ଼େଇ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।”

41ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ବିହନ ନୀବନ ଯାପନ କରୁଛ ଓ କୁପଥଗାମୀ ହେଉଛ । ଆଉ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ରହିଥିବି ଓ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ସତ୍ତ୍ୱପୁବ?” ତାପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପୁଅକୁ ଏଠାକୁ ଆଣ ।”

42ପିଲଟି ଆସୁଥିବା ବେଳେ ଭୂତ ତାକୁ ଭୁମି ଉପରକୁ କରୁଡ଼ି ଦେଲା । ପିଲଟି ନିଜର ନିୟତ୍ରଣ ହରାଇ ବସିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଭୂତକୁ ଗୋଟିଏ କଠୋର ଧମକ ଦେଲେ । ଏହାପରେ ପିଲଟି ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଡାକି ପାଖରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ । 43ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନ ଶକ୍ତି ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ

(ମାଥିଉ 17:22-23; ମାର୍କ 9:30-32)

ଯୀଶୁ ଯାହା ସବୁ କରୁଥିଲେ ତାହା ଦେଖି ଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । 44ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିବି, ତାହା ଭୁଲିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ କେତେଦିନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେବେ ।” 45କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏ କଥାର କିଛି ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୁକାୟିତ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ କିଛି ଏହାକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ ।

ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି

(ମାଥିଉ 18:1-5; ମାର୍କ 9:33-37)

46ଥରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହେଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଏ? 47ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ମନଭାବ ଜାଣିଗଲେ । ତେଣୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ଠିଆ କରାଇଲେ । 48ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏହଭଳି ଛୋଟ ପିଲାକୁ ମୋ ନାମରେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଆଉ ଯେଉଁଲୋକ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ପଠାଇ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ସବୁଠାରୁ ନମ୍ର, ସେ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମର ବିପକ୍ଷ ନୁହେଁ ସେ ତୁମର ସପକ୍ଷ

(ମାର୍କ 9:38-40)

49ଯୋହନ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ଆପଣଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରୁ ତଡ଼ି ଦେଉଥିବାର ଦେଖିଲୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଏସବୁ ବନ୍ଦ

କରିବାକୁ କହିଲୁ । କାରଣ ସେ ଆମ୍ଭ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକ ନୁହେଁ ।”

50ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତାକୁ ମନା କରନାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷରେ ନାହିଁନି, ସେହି ତୁମ୍ଭ ସପକ୍ଷରେ ଲୋକ ।”

ଗୋଟିଏ ଗମିରୋଣୀୟ ନଗର

51ଯୀଶୁ ନଗର ଛାଡ଼ି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଫେରିଯିବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଥିଲା । ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ଯିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

52ସେ ତାହାଙ୍କ ଆଗରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁକିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଗମିରୋଣର ଏକ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । 53କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖି ସେଠାକାର ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେ ନାହିଁ । 54ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଏହା ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ବର୍ଷା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବାପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଦେଶ ଦେବୁ ବୋଲି କ’ଣ ଆପଣ ରହୁଛନ୍ତି?” *

55କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି ପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗକଲେ ।* 56ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟ ଗାଁକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ

(ମାଥିଉ 8:19-22)

57ସେମାନେ ରାସ୍ତାରେ ଆଗେଇ ଯାଉଥିଲେ । ଜଣେ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆପଣ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଯିବେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପଛପଛେ ଯିବି ।”

58ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “କୋକିରିଆଳର ରହବାପାଇଁ ଗାତ ଅଛି । ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ବସା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାକୁ ଟିକିଏ ହେଲେ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।”

59ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଆଉ ଜଣକୁ କହିଲେ, “ମୋର ଅନୁସରଣ କର ।”

କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକଟି କହିଲା, “ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ପ୍ରଥମେ ଯାଇ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ।”

60କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ମୃତ ଲୋକମାନେ କବର ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟବିଷୟରେ ପ୍ରଚାର କର ।”

61ଆଉ ଜଣେ ଲୋକ କହିଲା, “ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ମୋ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ।”

ପଦସଂଖ୍ୟା 54 କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପୁସ୍ତକରେ ଏହା ଯୋଡ଼ାଯାଇଛି-“ଏକାୟ ମଧ୍ୟ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି”

ପଦସଂଖ୍ୟା 55 କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ପାଠ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ: ଏବଂ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ କିଭଳି ଆଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ! 56 ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।

62କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକ ଲଜ୍ଜିତ ଉପରେ ହାତ ଦେଇ ପଛକୁ ଚାହିଁ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦ୍ୟ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ।”

ଯୀଶୁ ବାସ୍ତବ ନିଶ୍ଚୟ ପଠାଇଲେ

10 ଏହାପରେ ପ୍ରଭୁ ଆଉ ବାସ୍ତବନିଶ୍ଚୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛିଲେ । ଯେଉଁ ଯେଉଁ ନଗର ଓ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଯିବାର ଯୋଜନା ଥିଲା, ସେହି ନଗର ଓ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦୁଇ ନିଶ୍ଚୟ ହସାବରେ ନିଜେ ଯିବା ଆଗରୁ ପଠାଇଦେଲେ । 2ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅମଳ ହେବାକୁ ପ୍ରଭୁର ଫସଲ ପଡ଼ି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ମୂଲିଆ ଖୁବ କମ୍ । ତେଣୁ ଫସଲର ମାଲିକଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ସେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କର ଫସଲ କାଟିବା ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ଅଧିକ ମୂଲିଆ ପଠାଇବେ । 3ଯାଅ, କିନ୍ତୁ ମନେରଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗଠିଆ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମେଣ୍ଟାଉଥା ଉପରେ ପଠାଉଛି । 4ସାଙ୍ଗରେ ଟଙ୍କା, ଥଳି, ଜୋତା କିଛି ହେଲେ ନଥନାହିଁ । ରାସ୍ତାରେ କାହାରି ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ପାଇଁ ଅଟକି ଯିବ ନାହିଁ । 5ଯେ କୌଣସି ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଥମେ କୁହ, “ଏ ଘରକୁ ଗାନ୍ଧ ମିଳୁ ।” 6ଯଦି ସେଠାରେ କେହି ଗାନ୍ଧପ୍ରିୟ ଲୋକ ଥିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧ ଆଗୀର୍ବାଦ ତାହାକୁ ମିଳିବ । ଯଦି ସେଠାରେ କେହି ଗାନ୍ଧପ୍ରିୟ ଲୋକ ନଥିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗାନ୍ଧ ଆଗୀର୍ବାଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବ । 7ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାନ୍ଧ ଥିବା ଘରେ ରୁହ । ସେ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହାଦେବେ ତାହା ଖାଅ ଓ ପିଅ । କାରଣ କାମ କରିବା ଲୋକର ତା’ବେତନ ଉପରେ ଅଧିକାର ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଘରେ ରହିବା ପାଇଁ ସେହି ଘର ଛାଡ଼ି ଯାଅନାହିଁ । 8ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ଯାଅ ଓ ସେଠାରେ ଯଦି ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଯାହା ଖାଦ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ଖାଅ । 9ସେଠାରେ ରହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ କର । ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖୁବ ଗୀଘ୍ର ଆସି ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି ।’ 10କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏଉଳି ଏକ ନଗରକୁ ଯାଅ ଓ ସେଠାରେ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଗତ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ନଗରର ଗଳିମାନଙ୍କରେ ଯାଅ ଏବଂ କୁହ, 11ଆମ୍ଭର ପାଦରେ ଲାଗିଥିବା ଏହି ଧୂଳିତକ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହିଠାରେ ଝାଡ଼ି ଦେଇ ଯାଉଛୁ ।’ ତଥାପି ମନେରଖ, ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦ୍ୟ ଖୁବ ଗୀଘ୍ର ଆସୁଛି ।’ 12ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ବିଗୁର ହେବା ଦିନ ସେହି ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦଗା ସଦୋମର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦଗା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ହେବ ।

ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଚେତାବନୀ

(ମାଥିଉ 11:20-24)

13“ହାୟ କୋରାଜିନି! ହାୟ ବେଥସାଇଦା! * ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦେଖାଇଛି । ଯଦି ଏଗୁଡ଼ିକ ସୋର ଓ ସୀଦୋନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କରା ଯାଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ କେବେଠାରୁ ସେମାନେ ନିଜର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସାରିଥାଆନ୍ତେ ଓ ପାପ କରିବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିଥିବା କଥା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାର ପ୍ରତୀକ ସରୁପ ଅଖାରେ ତିଆରି ଗୋକବସ୍ତୁ ଧାରଣ କରିଥାଆନ୍ତେ ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ପାଉଁଶ ବୋଳି ହୋଇଥାଆନ୍ତେ । 14ବିଗୁର ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦଗା ସୋର ଓ ସୀଦୋନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦଗା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ହେବ । 15ଏବଂ ହେ କଫର୍ନାତୁମ୍! ତୁମ୍ଭକୁ କ’ଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ସେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଉଠା ଯିବ? ନା, ତୁମ୍ଭକୁ ନିକଟ ଯେତେ ନୀଚ ସେହିପରି ନୀଚ ସ୍ଥାନକୁ ଅଣାଯିବ ।

16“ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋ କଥା ଶୁଣେ । ଯେତେବେଳେ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବ ଏବଂ ।”

ଗୟତାନର ପତନ

17ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବ* ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମଣରୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ, ସେତେବେଳେ ଏପରିକି ଭୃତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ।” 18ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଗୟତାନକୁ ଆକାଶରୁ ବିଢ଼ୁଳି ଭଳି ଖସିଥିବାର ଦେଖିଛି । 19ଶୁଣ! ସାପ ଓ କଙ୍କଡ଼ାବିଛାମାନଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ଦଳି ଦେବାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗଳ୍ପ ଦେଇଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ି ପାଖରେ ଥିବା ଗଳ୍ପଠାରୁ ଅଧିକ ଗଳ୍ପ ଦେଇଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କେହି କିଛି କ୍ଷତି କରି ପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ । 20ହଁ, ଆଜ୍ଞାମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ମାନୁଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖୁସି ହୁଅ । କାହିଁକି? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏ ଗଳ୍ପ ଥିବା ଯୋଗୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନାମ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ଖୁସି ହୁଅ ।”

ଯୀଶୁ ପରମପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ

(ମାଥିଉ 11:25-27; 13:16-17)

21ତାପରେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ କରାଇଲେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ପରମପିତା! ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପ୍ରଭୁ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଂଶସା କରୁଛି । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଲୁଚେଇ ରଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ

କୋରାଜିନି ଓ ବେଥସାଇଦା ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ ଉପକୂଳସ୍ଥ ଦୁଇଟି ନଗର । ଏଠାରେ ଯୀଶୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
ବାସ୍ତବ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ପୁସ୍ତକରେ ସଭୂର ଲେଖା ଅଛି ।

ଦେଖାଇଲେ । ହେ ପରମ ପିତା! ତୁମ୍ଭେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଏହା କଲ ।

22“ମୋର ପରମପିତା ମୋତେ ସବୁକିଛି ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁତ୍ର କିଏ ଏହା ପରମପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ । ଏବଂ ପରମପିତା କିଏ ଏହା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଛଡ଼ା କେହି ନାହିଁ । କେବଳ ସେହିମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ନିଶ୍ଚିତପରି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାନ୍ଧିବେ ।”

23ତାପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ରହିଥିଲେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସବୁବନ୍ଧୁତ୍ଵ ଦେଖିଲ । 24ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵକ୍ତା ଓ ଗୁଣା ଗୁଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏସବୁ ଦେଖି ପାରି ନଥିଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ତାହା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵକ୍ତା ଓ ଗୁଣା ଗୁଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏସବୁ ଶୁଣି ପାରି ନଥିଲେ ।”

ଉତ୍ତମ ଗମିରୋଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

25ତାପରେ ଜଣେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଠିଆ ହେଲେ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଗୁରୁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି?”

26ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବ୍ୟବସ୍ଥାଗାୟରେ କ’ଣ ଲେଖାଅଛି? ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ପଢ଼ୁଛ?”

27ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “‘ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ସମସ୍ତ ହୃଦୟ, ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା, ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି, ଓ ସମସ୍ତ ମନଦେଇ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ।’ ଏବଂ, ‘ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ପ୍ରେମ କର । ଉଚିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ।’” *

28ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇଛ । ଏହାହିଁ କର । ଏହା ଫଳରେ ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ଲାଭ କରିବ ।”

29ନିଜେ ଠିକ୍ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବ, ସେମାନେ କିଏ?”

30ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଜଣେ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଯିବାରକୁ ଯାଉଥିଲା । ବାଟରେ ସେ ଡକାୟତମାନଙ୍କ ହାବୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିଲା । ସେମାନେ ତା’ ଲୁଗାପଟା ସବୁ ଚିରି ବାହାର କରି ଓ ତାକୁ ମାତ ମାରି ଅନ୍ଧମୂର୍ତ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ପକାଇଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । 31ଏପରି ଘଟଣା ଯେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀଯାଦକ ସେହି ଗୁଣା ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ଲୋକଟିକୁ ଦେଖି ସେ ବାଟ ଭାଙ୍ଗି

ଗଲେ । 32ତାପରେ ଜଣେ ଲେବୀୟ* ସେହି ବାଟରେ ଆସିଲେ । ସେ ସେହି ଲୋକଟିକୁ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନ ଅଟକି ଚାଲିଗଲେ । 33ତାପରେ ଗମିରୋଣୀୟ ଦେଶର ଜଣେ ଲୋକ ସେହି ବାଟେ ଆସିଲେ । ଆହତ ଲୋକଟି ଯେଉଁଠାରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ । ସେ ସେହି ଲୋକଟିକୁ ଦେଖି ତା ପାଇଁ ବହୁତ ମନ ଦୁଃଖ କଲେ । 34ସେ ଆହତ ଲୋକଟି ପାଖକୁ ଗଲେ । ତା ଶରୀରରେ ତେଲ ଓ ଅଜୁରରସ ଢାଳି ପଟି ବାନ୍ଧିଦେଲେ । ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଗଧଟିଏ ଥିଲା । ସେ ଆହତ ଲୋକଟିକୁ ତାହାଙ୍କ ଗଧ ଉପରେ ବସାଇ ଗୋଟିଏ ଚଟିଘରକୁ ନେଇଗଲେ । ଚଟିଘରରେ ସେ ଆହତ ଲୋକଟିର ଯତ୍ନ ନେଲେ । 35ତା’ପରଫଳ ଗମିରୋଣୀୟ ଲୋକ ଜଣକ ଦୁଇଟି ରୂପାମୁଦ୍ରା ବାହାର କଲେ । ସେ ତାହା ପ୍ରାନ୍ତଗାଳାର ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ଲୋକଟିକୁ ଦେଇ କହିଲେ, ‘ଏହି ଆହତ ଲୋକଟିର ଯତ୍ନ ନେବ । ତା’ ପାଇଁ ଯଦି ଆଉ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ, ମୁଁ ଫେରିଲ ବେଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେତକ ପରିଶୋଧ କରିଦେବ ।’”

36ଏହାପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏବେ କୁହ, ଡକାୟତମାନଙ୍କ ହାବୁଡ଼ରେ ପଡ଼ି ଆହତ ହୋଇଥିବା ଲୋକଟିକୁ ଏହି ତିନି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ପ୍ରେମଭାବ ଦେଖାଇଲେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ?”

37ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ କହିଲେ, “ଯେଉଁଲୋକ ଆହତ ଲୋକଟିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ।”

ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହିଭଳି କାମକର ।”

ମରୟମ ଓ ମାର୍ଥା

38ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଅବସରରେ ଗୋଟିଏ ଗାଁକୁ ଯୀଶୁ ଗଲେ । ମାର୍ଥା ନାମକ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ସ୍ଵାଗତ କଲା ।

39ମାର୍ଥାର ମରୟମ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଥିଲା । ମରୟମ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦ ପାଖରେ ବସି ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମାର୍ଥା ଘରର ସବୁ କାମ କରୁଥିଲା ।

40ମାର୍ଥାକୁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ସେ ଗୁଣିଗଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, “ପ୍ରଭୁ! ମୋ ଭଉଣୀ ଘରର ଯେ ସବୁ କାମ ମୋ ଉପରେ ଛାଡ଼ ଦେଇଛ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଆପଣଙ୍କର ମନୋଯୋଗ ନାହିଁ? ଏଣୁ ତାହାକୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ସେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ।”

41ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମାର୍ଥା, ହେ ମାର୍ଥା, ବହୁତ ଗୁଡ଼ାଏ କଥା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ଚିନ୍ତିତ ଅଛ । 42କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ନିମିଷ ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ମରୟମ ନିଜ ପାଇଁ ଠିକ୍ ନିମିଷଟି ପସନ୍ଦ କରିଛ, ଏବଂ ଏହା ତା ଠାରୁ ଛଡ଼େଇ ନିଆଯିବନାହିଁ ।”

‘ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ... ପ୍ରେମ କର’ ଦ୍ଵିତୀୟ ବବରଣ 6:5.
‘ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ... ପ୍ରେମ କର’ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 19:18.

ଲେବୀୟ ଲେବୀ ପରିବାର-ସମୂହର ଲୋକ । ଏମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ଲତ୍ଵା ଯାଦକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ବନ୍ଧନରେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

(ମାଥିଉ 6:9-15; 7:7-11)

11 ଥରେ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସାରିବା ପରେ ତାହାଙ୍କର ନଣେ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରାର୍ଥନା କିପରି କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଯୋହନ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରାର୍ଥନା କିପରି କରିବାକୁ ହୁଏ, ତାହା ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବତେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

2 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ କୁହ:

‘ହେ ପରମପିତା, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ସବଦା ପବିତ୍ର ରହେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଆସୁ ।

3 ଆମ୍ଭେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଦିଅ ।

4 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପଗୁଣକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନାୟାସ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରି ଦେଉଛୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ପକାଅ ନାହିଁ ।”

ମାରୁଥାଅ

5-6 ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମନେ କର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନଣେ କେହି ନିଜ ସାଙ୍ଗ ପାଖକୁ ଚାଲିବେ ବହୁତ ଡେଇଁ ଯାଇ କହିଲେ, ‘ମୋର ଅନ୍ୟ ସହରରେ ନଣେ ବନ୍ଧୁ ମୋତେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବାପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଦୟାକରି ମୋତେ ତିନିଖଣ୍ଡ ରୋଟିଦିଅ ।’ **7** ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗ ଘର ଭିତରୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଚାଲିଯାଅ । ମୋତେ ହଇଚାଣି କରନାହିଁ । ଦୁଆର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲାଣି । ମୁଁ ଓ ମୋ ପିଲାମାନେ ଶୋଇବାକୁ ଗଲୁଣି, ତୁମ୍ଭକୁ ରୋଟି ଦେବାକୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଠି ପାରିବନାହିଁ ।’ **8** ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି । ସେ ଲୋକଟି ଗେୟ ଛାଡ଼ି ଉଠିବା, ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ରୋଟି ଦେବା ପାଇଁ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇ ପାରି ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ନିରନ୍ତର ମାଗି ଚାଲିଥାଅ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଠିବ, ଓ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଦରକାର, ତାହା ଦେବ । **9** ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ବାରମ୍ବାର ମାଗୁଥାଅ । ତାହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ । ଖୋଜୁ ଥାଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ । ଦୁଆର ଠକଠକ କରି ଚାଲି ଥାଅ । ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଦୁଆର ଖୋଲିଯିବ । **10** କାରଣ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ମାଗୁଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପାଇଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଖୋଜୁଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ପାଇଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦୁଆର ବାଡ଼େଇ ଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆର ଖୋଲି ଯାଏ । **11** ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାହାର ପୁଅଟିଏ ଅଛନ୍ତୁ? ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ମାଛଟିଏ ମାଗିଲେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରିବ? କୌଣସି ବାପା ତା ପୁଅକୁ ମାଛଟିଏ ବଦଳରେ, ସାପଟିଏ ଦିଏ କି? ନା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ମାଛ ଦେବ । **12** କିମ୍ପା ପୁଅ ଯଦି ଅଣ୍ଟାଟିଏ ମାଗେ, ତେବେ ତା ହାତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଙ୍କଡ଼ାବିଛାଟିଏ ଦେବକି? ନା । **13** ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖମ୍ବପ

ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିଭଳି ଭଲ ଉପହାର ଦିଆଯାଏ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମପିତା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ମାଗୁଥିବା ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କିପରି ଦେବେ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି

(ମାଥିଉ 12:22-30; ମାର୍କ 3:20-27)

14 ଥରେ ଯୀଶୁ କଥା କହି ପାରୁନଥିବା ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଦେହରୁ ଭୃତକୁ ତଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଭୃତଟି ମୂକ ଲୋକ ଦେହରୁ ବାହାର ଆସିବା ମାତ୍ରେ, ଲୋକଟି ପୁଣି କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

15 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହିଲେ, “ଯୀଶୁ ଭୃତପତି ବାଆଲ୍‌ଦିବୁଲ୍‌ର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭୃତ ଛଡ଼ାଉଛନ୍ତି, ଭୃତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

16 ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବାକୁ କହିଲେ । **17** କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେହିଲୋକମାନଙ୍କ ଭ୍ରମନା ଜଣିପାରିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ ଭାଗ ହୋଇ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କଲେ ଶେଷରେ ଧୂସ ହୋଇଯିବ । ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଲୋକେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କଲେ ସେ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଭଙ୍ଗି ଯିବ । **18** ତେଣୁ ଯଦି ଶତ୍ରୁତା ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କରେ, ତେବେ କିଭଳି ତା ରାଜ୍ୟ ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବ? ମୁଁ ବାଆଲ୍‌ଦିବୁଲ୍ ସହାୟତାରେ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଉଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଛ ।

19 କିନ୍ତୁ, ମୁଁ ଯଦି ବାଆଲ୍‌ଦିବୁଲ୍ ସହାୟତାରେ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଉଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ କାହା ସହାୟତାରେ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି? ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଲୋକେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁଲ କହୁଛ । **20** ମୁଁ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରୁଛି । ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଇ ଦେଉଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଗଲାଣି ।

21 “ଯେତେବେଳେ ନଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଅନେକ ଅସୁଗ୍ରସ୍ତ ଧରି ନିଜ ଘରକୁ ନିଗିରହେ, ସେତେବେଳେ ତା’ର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ତରଣିତ ରହେ । **22** କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ତା’ଠାରୁ ନଣେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଆସେ ଓ ତା’ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାକୁ ହରେଇ ଦିଏ, ଯେଉଁ ଅସୁଗ୍ରସ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଲୋକଟିର ଭରସା ଥିଲା, ସେହି ସମସ୍ତ ଅସୁଗ୍ରସ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକତର ବଳବାନ ଲୋକଟି ଛଡ଼େଇ ନିଏ, ଓ ତାହାର ନିଶ୍ଚୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରେ ।

23 “ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ସହତ ନାହିଁ, ସେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି, ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ସହତ କାମ କରୁନି, ସେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାମ କରୁଛି ।

ଗୁନ୍ୟ ମଣିଷ

(ମାଥିଉ 12:43-45)

24“ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଭୂତ କୌଣସି ମଣିଷ ଦେହରୁ ବାହାରି ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଆତ୍ମା ବିଗ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ଖୋଦି ଖୋଦି ଗୁଣିଲି ନାଗାସବୁରେ ବୁଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ବିଗ୍ରାମ ନେବାକୁ ନାଗା ଟିକିଏ ନ ପାଇଲେ କୁହେ, ‘ମୁଁ ଯେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି, ପୁଣି ସେହି ଘରକୁ ଫେରିଯିବି।’

25ଯେତେବେଳେ ଭୂତଟି ସେହି ମଣିଷ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସେ, ସେ ଦେଖେ ଯେ ସେହି ଘରଟି ସଫାସ୍ୱଚ୍ଛ ଓ ସବୁ ଠିକଠାକ୍ ଅଛି। 26ତାପରେ ସେ ଯାଇ ତା’ଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ସାତଜଣ ଭୂତଙ୍କୁ ଡାକିଆଣେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏକତ୍ର ରହନ୍ତି। ଏହଭଳି ଭାବରେ ସେହି ଲୋକଟିର ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ହୋଇ ପଡ଼େ।”

ଏହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁର୍ଗ

27ଯୀଶୁ ଏହିସବୁ କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ଭିତ ଭିତରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିଏ ଉଠିପଡ଼ି ଉଇ ସ୍ତରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, “ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ମାଆ। କାରଣ ସେ ତୁମକୁ ନିଜ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ କ୍ଷୀରପାନ କରାଇଛନ୍ତି।” 28କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପଦେଶ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ଓ ତାହା ମାନି ରହନ୍ତି, ପ୍ରକୃତରେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଧନ୍ୟ।”

ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଦାବୀ

(ମାଥିଉ 12:38-42; ମାର୍କ 8:12)

29ଧୀରେ ଧୀରେ ଭିତ ବହୁବାକୁ ଲାଗିଲା ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଲୋକେ ବଡ଼ ମନ୍ଦ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ* ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦେଖାଇ ଦିଆଯିବନାହିଁ। ଯୁନସଙ୍କ* ସମ୍ମୁଖରେ ଘଟିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ହେଉଛି ଏକ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନ। 30ଯୁନସ ଯେପରି ନାନିବାୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହେଲେ, ସେହିଭଳି ଏହି ସମୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହେବେ। 31ବିରୁଦ୍ଧ ଦିନରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଣୀ* ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଏବେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ, କାରଣ ସେହି ରାଣୀ ଗଲମୋନଙ୍କ ଜ୍ଞାନମୂଳକ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦୂରରୁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ବଳରେ କରାଯାଇଥିବା ବିସ୍ମୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ।

ଯୁନସ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା। ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ମାଛ ପେଟରେ ତିନି ଦିନ ରହିବା ପରେ ସେ ନୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ। ସେହିଭଳି ଯୀଶୁ ସମାଧିରୁ ଭୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନଃଉତ୍ଥାପିତ ହେବେ।

ଦକ୍ଷିଣର ରାଣୀ ଶିବା ପ୍ରଦେଶର ରାଣୀ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଗଲମୋନଙ୍କଠାରୁ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏକ ହଜାର ମାଇଲ ପଥ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ।

ଯେ, ମୁଁ ଗଲମୋନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ ଅଟେ। 32ବିରୁଦ୍ଧ ହେବା ଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦୀର ଲୋକମାନେ ଏହି ସମୟରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ। କାରଣ ସେମାନେ ଯୁନସଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ନିଜର ହୃଦୟ ଓ ନୀବନଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ମୁଁ ଯୁନସଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ ଅଟେ।

ପୁଅବୀରେ ଆଲୋକ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ

(ମାଥିଉ 5:15; 6:22-23)

33“କୌଣସି ଲୋକ ଦୀପଟିଏ ନିଜ ଗଳିକୁ ରଖିନାହିଁ କିମ୍ବା ହାଣ୍ଡି ତଳେ ରଖି ନାହିଁ। ବରଂ ତାହା ରୁଖାଟିଏ ଉପରେ ରଖେ, ଯାହା ଫଳରେ ଭିତରକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକେ ଆଲୁଅ ଦେଖି ପାରନ୍ତେ। 34ତୁମ୍ଭ ଆଖି ତୁମ୍ଭ ଗର୍ଭର ପାଇଁ ପ୍ରଦୀପ। ତୁମ୍ଭର ଆଖି ଭଲ ଥିଲେ ତୁମ୍ଭର ସମଗ୍ର ଗର୍ଭର ଆଲୁଅରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ। ତୁମ୍ଭର ଆଖି ଖରାପ ଥିଲେ ତୁମ୍ଭର ସମଗ୍ର ଗର୍ଭର ଅନ୍ଧକାରରେ ଭରିଯିବ। 35ମନେରଖ, ତୁମ୍ଭ ଭିତରର ଆଲୁଅ ଯେପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇ ନ ଯାଏ। 36ଯଦି ତୁମ୍ଭର ସମଗ୍ର ଗର୍ଭର ଆଲୋକରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶ ଅନ୍ଧକାରମୟ ନୁହେଁ, ତାହାହେଲେ ଏହା ଆଲୋକରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ। ତାହା ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଝଟୁଥିବା ପ୍ରଦୀପ ପରି ହେବ।”

ଯୀଶୁ ଧର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କଲେ

(ମାଥିଉ 23:1-36; ମାର୍କ 12:38-40; ଲୁକ 20:45-47)

37ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶେଷ କଲାବେଳକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଫାରୁଶୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ ଓ ଖାଇବା ପାଇଁ ବସି ପଡ଼ିଲେ। 38ଯୀଶୁ ଖାଇବାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହାତ ନ ଧୋଇଥିବାରୁ ଫାରୁଶୀଦଣକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। 39ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଆକାଶିକ ବାହାରତ ପରିଷ୍କାର କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକି ଓ ଦୁଷ୍ଟତାପୁର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ କରି ତା’ ଦ୍ୱାରା ପାଇଥିବା ଦିନିଷରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରୁଛ। 40ହେ ନିର୍ବୋଧଗଣ! ବାହାରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଯିଏ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ଥିବା ବିଷୟସବୁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି। 41ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ବିଷୟସବୁକୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକର। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍କାର ଓ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ। 42ହେ ଫାରୁଶୀଗଣ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧିକ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଦଗମାଂଗ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଇଥାଅ। ପୋଦିନା, ଆରୁଦ, ଓ ଏପରିକି ବିଗିରୁର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛୋଟ ଗୁରୁର ମଧ୍ୟ ଦଗ ଭାଗରୁ ଭାଗେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଇଥାଅ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପୁର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁଲି ଯାଇଥାଅ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ। ତା’ସହତ ଦଗମାଂଗ ଦେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗୁଲୁଗୁଲିକା

ଉଚିତ । 43ହାୟ ଫରୁଗୀଗଣ! କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦୀ ସମାଜଗୃହରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ହାଟବଦାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନନୀୟ ନମସ୍କାର ପାଇବାକୁ ଭଲ ପାଉଛ । 44ହାୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୁଚିରହିଥିବା ସେହି କବରମାନଙ୍କ ଭଳି, ଯାହା ଉପରେ ଲୋକମାନେ ଅଜଣାରେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।”

ଧର୍ମଗାୟାମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥନ

45ଦଶେ ଧର୍ମଗାୟା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଫରୁଗୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ ଏହି ଭଳି କଥା କହୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭ ଦଳକୁ ମଧ୍ୟ ଅପମାନ ଦେଉଛନ୍ତି ।”

46ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ଧର୍ମଗାୟାଗଣ! ହାୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କଠିନ ନିୟମର ବୋଧ ଏତେ ଲାଭ ଦେଉଛ ଯେ, ତାହାମାନଙ୍କ କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଉଛି । ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ମାନବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ନିଜେ କେବେହେଲେ ଏଥିରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ହେଲେ ନିୟମ ପାଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହାଁ ।

47ହାୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ କବର ତିଆରି କରୁଥାଅ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ହିଁ ମାରିଦେଇଥିଲେ । 48ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେବାକୁ ଗୁଡ଼ିକ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ କାମକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛ । କାରଣ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କବର ତିଆରି କରୁଛ ।

49ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କହେ, ‘ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି । କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ମାରି ପକାଇବେ ଓ ଆଉ କେତେକଙ୍କୁ ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବେ ।’ 50ଏଣୁ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ଯେତେଯେତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସମୟର ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । 51ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ହେବଳ *ଙ୍କ ରକ୍ତପାତଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବେଦୀ* ଓ ମନ୍ଦିର*ର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ନିଖରଣଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ପାଇଁ ଏହି ସମୟରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

52“ହେ ଧର୍ମଗାୟାଗଣ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧକ୍କା, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ଞର ଜ୍ଞାନର ଗୁଣକାଠି ଲୁଚେଇ ଦେଲ । ନିଜେ ସିଂଗୁରିକ ଜ୍ଞାନ ଗିଞ୍ଜିଲ ନାହିଁ କି, ଯେଉଁମାନେ ଗିଞ୍ଜିବାକୁ ଗୁଡ଼ିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗିଞ୍ଜିବାକୁ ଦେଲନାହିଁ ।”

ହେବଳ ଓ ଦିଖରୟ ବାଇବଲର ପୁସ୍ତକ ନିୟମର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେବଳ ଓ ଦିଖରୀୟ ଯଥାକ୍ରମେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ବେଦୀ ମନ୍ଦିର ବାହାରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳି ଦିଆଯାଏ ।

ମନ୍ଦିର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଉପାସନା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ଅଜ୍ଞାତ ।

53ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଧର୍ମଗାୟା ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ପଚାରି ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତର ଗୁଡ଼ିଥିଲେ । 54କାରଣ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କିଛି ଭୁଲ କଥା କୁହାଇ ଫାନ୍ଦରେ ପକେଇବାକୁ ବାଟ ଖୋଜୁଥିଲେ ।

ଫାରୁଗୀମାନଙ୍କ ଭଲ ହୁଅନାହିଁ

12 ହଜାରହଜାର ଲୋକ ଆସି ନମା ହୋଇଗଲେ । ଲୋକେ ନିଶେ ନିଶକୁ ମାଡ଼ି ପକାଉ ଥିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଫାରୁଗୀମାନଙ୍କ ଖମ୍ବାରଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ । ମୋ କହିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ, ସେମାନେ କପଟ । 2ଲୁଚି ରହିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଦିଆଯିବ । ଗୋପନରେ ରହିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଯିବ । 3ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାରରେ କହୁଥିବା କଥା ଆଲୁଅରେ କହି ଦିଆଯିବ । ଗୋଟିଏ ଏକାନ୍ତ କୋଠରୀ ଭିତରେ ଚୁପ୍ କରି କାହା କାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି କହିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଘରର ଛାତ ଉପରୁ ଘୋଷଣା କରି ଦିଆଯିବ ।”

କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରି

(ମାଥିଉ 10:28-31)

4ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ବନ୍ଧୁଗଣ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ କରନାହିଁ । ଲୋକେ କେବଳ ଶରୀରକୁ ମାରି ପକାଇବେ । କିନ୍ତୁ ସେତିକି କରି ସାରିବା ପରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ ଅଧିକା କିଛି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । 5ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଦେବି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଫିଙ୍ଗିଦେବା ଶକ୍ତି ଯାହାର ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ । ହଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, କେବଳ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କର ।

6“ଚଢ଼େଇ ବିକାୟିବା ବେଳେ ପାଞ୍ଚଟା ଚଢ଼େଇଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ଅଳ୍ପ କେତେକ ପଇସା ହୁଏ । ତଥାପି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ହେଲେ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତିନାହିଁ । 7ହଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ କେତେ ଗୋଟି ବାଲ ଅଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି । ଭୟ କରି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ଅନେକ ଚଢ଼େଇଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଯୋଗୁ ଲଜ୍ଜା କରନାହିଁ

(ମାଥିଉ 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

8“ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେଉଁ ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ କହେ ଯେ ସେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି, ତା’ହେଲେ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ଆଗରେ କହିବି ଯେ, ସେହି ଲୋକଟି ମୋର ନିଜର ଲୋକ । 9କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ କୁହେ ଯେ, ସେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନାହିଁ,

ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ଆଗରେ କହିବି ଯେ ସେ ଲୋକ ମୋ ନିଜ ଲୋକ ନୁହେଁ।

10“ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କହୁଥିବା ଲୋକକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯାଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଥିବା ଲୋକକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇ ପାରିବନାହିଁ।

11“ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ, ଶାସକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗକୁ ଆଣିବେ, ସେତେବେଳେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ କିପରି ଉତ୍ତର ଦେବ, ଓ କ’ଣ କହିବ, ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ।

12କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଦେବେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହିବାକୁ ହେବ।”

ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତାବନୀ

13ଜନସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ଗୁରୁ! ଆମର ବାପା ଏବେ ମରି ଗଲେ। ଆମ ବାପାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆମ ଭିତରେ ଭାଗ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ଭାଇକୁ କୁହନ୍ତୁ।”

14ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କିମ୍ପା ଭ୍ରମ୍ୟ ବାପାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଭ୍ରମ୍ୟ ଗୃହଙ୍କ ଭିତରେ ବାଣ୍ଟି ଦେବାକୁ କିଏ କହିଛି?” 15ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସାବଧାନର ସହିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଲୋଭରୁ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ରଖ। ନିଜର ଅଧିକାରରେ ଥିବା ବିପୁଳ ସଂପତ୍ତିରୁ କେହି କେବେ ନିର୍ବିନ ପାଇ ପାରେନାହିଁ।”

16ତା’ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଗୁଣାଇଲେ: “ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକର କେତେକ ଜମି ଥିଲା। ସେହି ଜମିରେ ବହୁତ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଫଳିଲା। 17ଲୋକଟି ମନେ ମନେ ଭାବିଲା, ‘ମୁଁ କ’ଣ କରିବି? ମୋ ପାଖରେ ମୋର ସବୁ ଶସ୍ୟତକ ରଖିବା ପାଇଁ ଜାଗା ନାହିଁ। 18ତା’ପରେ ସେ କହିଲା, ଠିକ୍ ଅଛି। କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣିଛି। ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଅମାର ଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗିଦେଇ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅମାର ତିଆରି କରିବି ଏବଂ ସବୁତକ ଗହମ ଓ ଭଲ ଜିନିଷ ତକ ଏକାଠି ନୁଆ ଅମାର ମାନଙ୍କରେ ରଖିଦେବି।

19ତା’ପରେ ମୁଁ ନିଜକୁ କହି ପାରିବି, ମୁଁ ଅନେକ ଉତ୍ତମ ପଦାର୍ଥ ଅନେକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିଛି। ଏଥର ଆଶ୍ରମ କର। ଖାଇପିଇ ମଉଜ କର।’ 20କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ କହିଲେ, ‘ଆରେ ନିର୍ବୋଧ ମନୁଷ୍ୟ! ଆଜି ରାତିରେ ତୁ ମରିଯିବୁ। ତୁ ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥତକ ତୋ ପାଇଁ ସାଇତି କରି ରଖିଛୁ, ତାହା କ’ଣ ହେବ? ସେ ସବୁ କିଏ ଭୋଗ କରିବ?’ 21ଯେଉଁଲୋକ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ଅନେକ ପଦାର୍ଥ ସାଇତି କରି ରଖେ, ତାହା ପ୍ରତି ଏହଭଲ ଘଟିବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହିଲୋକ ଆଦୌ ଧନୀ ନୁହେଁ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରଥମସ୍ଥାନ ଦେବା

(ମାଥିଉ 6:25-34; 19-21)

22ଯୀଶୁ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଣୁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ କ’ଣ ଖାଇ ନିର୍ବିନଧାରଣ କରିବ, ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ। ଗରୀର ଆବୃତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ

ଯେଉଁ ଲୁଗା ପଟା ଦରକାର, ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ।

23କାରଣ ନିର୍ବିନ ଖାଇବା ଠାରୁ ଓ ଗରୀର ପିନ୍ଧିବା ଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। 24ପକ୍ଷୀଗୁଡ଼ିକକୁ ଦେଖ। ସେମାନେ ବିହନ ବୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଫସଲ ଅମଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସଞ୍ଚୟ କରିବା ପାଇଁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭଣ୍ଡାର ନାହିଁ, କି ଅମାର ନାହିଁ। ତଥାପି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି। ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ତ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କେତେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ। 25ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ କ’ଣ ଏପରି କିଏ ଅଛି, ଯେ କି ଏଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବ ନିଜ ପରମାୟୁରେ ଆଉ ଘଡ଼ିଏ ସମୟ ଯୋଡ଼ି ପାରିବ? 26ତେବେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଯଦି ଏଡ଼ିକ ଛେଚିଆ କାମଟିଏ କରି ପାରିବନାହିଁ, ତେବେ ଅନ୍ୟସବୁ ବଡ଼ବଡ଼ କାମ ପାଇଁ କାହିଁକି ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି? 27ବନ୍ୟ ଫୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ, ସେମାନେ କିପରି ଫୁଟନ୍ତି? ସେମାନେ ପରିଗ୍ରମ କରନ୍ତିନାହିଁ, କି ଲୁଗା ବୁଣନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ସବୁଠାରୁ ମହାନ, ଓ ଧନବାନ ଗୁନା ଶଲମୋନ ମଧ୍ୟ ସେହି ଫୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପରି ସୁଜା ସୃଷ୍ଟିକୃତ ହୋଇପାରି ନଥିଲେ। 28ପରମେଶ୍ୱର ପଡ଼ିଆର ଘାସକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବସ୍ତୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେହି ଘାସ ଆଜି ବଞ୍ଚିଛି। ଆସନ୍ତା କାଲି ତାକୁ ନିଆଁରେ ଜଳିବା ପାଇଁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ। ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ନୀତି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତା’ଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ବସ୍ତୁ ଦେବେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର କ’ଣ ଏତିକି ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ? 29ତେଣୁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ କ’ଣ ଖାଇବ, କ’ଣ ପିଇବ ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ। ଆଦୌ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନାହିଁ। 30ଏ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ପରମପିତା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ସେଗୁଡ଼ିକ ଦରକାର। 31ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟଟି ଗୁହଁବା ଉଚିତ, ତାହା ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ। ତାହେଲେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଦରକାର କରୁଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ।

ଧନ ଉପରେ ଭରସା ରଖ ନାହିଁ

32“ହେ ସାନ ମେଷପଲ! ଭୟ କର ନାହିଁ। ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପରମପିତା ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ଗୁହଁନ୍ତି। 33ତେଣୁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକି ଦେଇ ସେହି ଟଙ୍କା ଗରବ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିଦିଅ। ଏ ସଂସାରର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ରହିବନାହିଁ। ତେଣୁ ସବୁଦିନ ରହି ପାରୁଥିବା ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କର। ନିଜ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କର। ଏହା ଚିରକାଳ ରହିବ। ସ୍ୱର୍ଗରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କେହି ଚୋରେଇ ନେଇ ପାରିବନାହିଁ କି ତାକୁ କୀଟ ନଷ୍ଟ କରି ପାରିବନାହିଁ। 34ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ରହିବ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବ।

ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ

(ମାଥିଉ 24:45-51)

35“କର୍ମ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ। ଭ୍ରମ୍ୟର ଦୀପଗୁଡ଼ିକ

ନିଜେ ରଖି 36ବିବାହଭୋଜିରୁ ଫେରି ମାଲିକ ଯେପରି ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଖନ୍ତି, ଏପରି ଗୁକରମାନଙ୍କ ଭଳି ହୁଅ। କାରଣ ମାଲିକ ଫେରି ଆସି କବାଟ ବାଡ଼େଇବା ମାତ୍ରେ ଗୁକରମାନେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ମାଲିକକୁ ଦୁଆର ଫିଟେଇ ଦେବେ। 37ସେହି ଗୁକରମାନେ ଧନ୍ୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମାଲିକ ଫେରିଆସି ଦେଖିବେ ଯେ ସେମାନେ ନାଗ୍ରତ ଅଛନ୍ତି, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହନ୍ତି। ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବସିବା ପାଇଁ କହବେ, ଓ ନିଜେ ଖାଦ୍ୟ ପରଶି ଦେବେ। 38ସେହି ଗୁକରମାନଙ୍କୁ ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧରତ ବା ତା'ଠାରୁ ଆଡ଼ର ଅଧିକ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ। କିନ୍ତୁ ମାଲିକ ଯେତେବେଳେ ଫେରିଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବାର ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ। 39ନିଜେ ରଖି, ଯଦି ଘରର ମାଲିକ ଆଗରୁ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ଚୋର କେତେବେଳେ ଆସିବ, ତେବେ ସେ ଚୋରକୁ ଘରେ ପଶିବାକୁ ବନ୍ଦୀନାହିଁ। 40ଏଣୁ ଭୁଲମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ। କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ଆସିବେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ଆସିବେ ବୋଲି ଭୁଲମାନେ ଆଦୌ ଭାବି ପାର ନଥିବ।”

ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକ କାହା?

41ପିତର ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୁ! ଏହି ଦୁଇଜଣ ଆପଣ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ନା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ?”

42ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସେବକ କାହା? ମାଲିକ ଅନ୍ୟସେବକ ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଦେବା ପାଇଁ ନିଜେ ଗୁକରକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଏ କାମ କରିବା ପାଇଁ ମାଲିକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେ ସେବକ କାହା? 43ମାଲିକ ଯେବେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ସେବକକୁ ସବୁବେଳେ କାମ ଭୁଲାଇଥିବାର ଦେଖିବେ, ସେହି ସେବକ ବହୁତ ଖୁସି ହେବ। 44ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ମାଲିକ ତାକୁ ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିବା ପାଇଁ ବାଛିବେ। 45କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେବକଟି ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ଓ ମନେମନେ କହିବ, ମୋ ମାଲିକ ଭୁଲନ୍ତ ଆସିବେ ନାହିଁ, ତେବେ କ’ଣ ଘଟିବ? ସେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ସେବକମାନଙ୍କୁ ମାରପିଟ୍ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବ ଓ ନିଜେ ଖିଆପିଆରେ ବୁଡ଼ି ରହିବ ଓ ମଦ ପିଇ ମାତାଲ ହେବ। 46ତା’ପରେ ସେହି ସେବକଟିର ମାଲିକ କୌଣସି ଦିନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯିବେ। ସେତେବେଳେ ସେବକଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିବ। ମାଲିକ ଆସି ଏପରି ହଠାତ୍ ପହଞ୍ଚିଯିବେ ବୋଲି ସେବକଟି ଭାବି ମଧ୍ୟ ପାରି ନଥିବ। ତାପରେ ମାଲିକ ସେବକଟିକୁ କପିନ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ଓ ଅନ୍ୟ ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ତଡ଼ିଦେବେ।

47“ଯେଉଁ ସେବକ ଆଗରୁ ଜାଣିଥାଏ ଯେ, ମାଲିକଙ୍କ ଇଚ୍ଛା କ’ଣ କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଆଦୌ ତତ୍ପର ହୁଏନାହିଁ, କିମ୍ବା ମାଲିକଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାମ କରେନି, ସେହିଭଳି ସେବକକୁ ଭୀଷଣ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ। 48କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସେବକ

ନିଜ ମାଲିକଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନଥାଏ, ସେ ଦଣ୍ଡନୀୟ କାମ କରିବେ। ତେବେ ତାକୁ ସେଥିପାଇଁ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିବା ଗୁକର ଅପେକ୍ଷା କମ୍ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ। କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଅଧିକ ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ବିଷୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବ। ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଅଧିକ ଦିଆଯାଇଛି ତାଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ଆଶା କରାଯିବ।”

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ଏକମତ ହେବେନାହିଁ

(ମାଥିଉ 10:34-36)

49ଯୀଶୁ କହି ଗୁଲିଲେ, “ମୁଁ ଏ ପୃଥିବୀରେ ନିଆଁ ନିଜେଇବାକୁ ଆସିଛି। ମୁଁ ଗୁଡ଼ୁଛି ଏହା ଆଗରୁ ନିଜେଇବାକୁ। 50ମୋତେ ‘ଅନ୍ୟପ୍ରକାରର ବାପ୍ତିଷ୍ଟା’* ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏହା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପୀଡ଼ା ଅନୁଭବ କରୁଛି। 51ଭୁଲମାନେ କ’ଣ ଭବୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଶାନ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଛି? ନା, ମୁଁ ପୃଥିବୀକୁ ଭଗ ଭଗ କରିଦେବାକୁ ଆସିଛି। 52ଏଣିକି ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଘରେ ପାଞ୍ଚଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ବିରୋଧୀ ହୋଇଯିବେ। ତିନିଜଣ ଭୁଲଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଠିଆ ହେବେ କିମ୍ବା ଭୁଲଜଣ ତିନିଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଠିଆହେବେ।

53ବାପ ପୁଅର ବିରୋଧୀ, ପୁଅ ବାପର ବିରୋଧୀ, ମାଆ ଝିଅର ବିରୋଧୀ, ଝିଅ ମାଆର ବିରୋଧୀ, ଶାଶୁ ବୋହୂର ବିରୋଧୀ ଓ ବୋହୂ ଶାଶୁର ବିରୋଧୀ ହୋଇଯିବ।”

ବୁଝିବା ସମୟର ଚକ୍ର

(ମାଥିଉ 16:2-3)

54ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ଭୁଲମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ମେଘ ଉଠିବା ଦେଖିଲେ କୁହ, ‘ଝଟବର୍ଷା ଆସୁଛି’ ତାପରେ ତାହାହିଁ ହୁଏ। 55ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ମେଘ ବୋହଲେ ଭୁଲମାନେ କୁହ, ‘ଗରମ ହେବ’ ତାପରେ ତାହାହିଁ ହୁଏ। 56ହେ କପଟାଗଣ! ଭୁଲମାନେ ପାଗ ବିଷୟରେ ତ ଜାଣି ପାରୁଛନ୍ତି। ତେବେ ଏହି ସମୟରେ କ’ଣ ଘଟୁଛି, ତାହା କାହିଁକି ଜାଣି ପାରୁନାହିଁ?”

ନିଜ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରି

(ମାଥିଉ 5:25-26)

57“ଯାହା ଠିକ୍, ତାହା ଭୁଲମାନେ ନିଜେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ପାରୁନାହିଁ କାହିଁକି? 58ଯଦି ଭୁଲେ ଭୁଲ ବିରୋଧୀ ସହତ ବିଗ୍ରହଲୟକୁ ଯାଉଛି, ତେବେ ଗସ୍ତରେ ତା’ ସହତ ବୁଝାମଣା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ତା ନହେଲେ ସେ ଭୁଲକୁ ବିଗ୍ରହପତିଙ୍କ ଆଗକୁ ଚାଲିନେବ। ବିଗ୍ରହପତି ଭୁଲକୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଦେବେ, ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ଭୁଲକୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀକରିବେ। 59ଯେଉଁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଣର ମୂଲ୍ୟ ଗଣନା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଦେଇଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲମାନେ ସେଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ।”

*ଅନ୍ୟପ୍ରକାରର ବାପ୍ତିଷ୍ଟା ଏହାଠାରେ ବାକ୍ୟର ବିଶେଷ ଗବ “ବାପ୍ତିଷ୍ଟା” କିମ୍ବା ଗୁଣ୍ଡରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ “ବସ୍ତୁତା”

ହୃଦୟ ପରବର୍ତ୍ତନ କର

13 ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ କେତେକ ଲୋକ ଥିଲେ। ଗାଳୀଲୀର କେତେକ ଲୋକଙ୍କର ଯାହା ଦଫ୍ଟିଥିଲା, ସେହି ବର୍ଷୟରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ। ସେମାନେ ଉପାସନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ପୀଲତ* ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ଓ ବଳିପଶୁମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ସହତ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତକୁ ମିଶାଇଥିଲେ। **2** ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଭ୍ରବୁଛ ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଗାଳୀଲୀର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପାପୀ ଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଦଶା ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଲା? **3** ନା, ସେମାନେ ତାହା ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଓ ନୀବନଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ପରବର୍ତ୍ତନ ନ ଆଣିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ଧ୍ୟସ ପାଇଯିବ। **4** ଗାଲୋହରେ ସେହି ଯେଉଁ ଅଠର ଦଶଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀଗୃହ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଭ୍ରବୁଛ ଯେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପାପୀ ଥିଲେ? **5** ନା, ସେମାନେ ତା’ନଥିଲେ। ମୁଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ନୀବନଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ପରବର୍ତ୍ତନ ନ ଆଣିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ବନଷ୍ଟ ହେବ।”

ଅଦରକାରୀ ଗଛ

6 ଯୀଶୁ ପୁଣି ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ, “କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଲୋକ ତା ବଗିଚାରେ ଡିମ୍ବିର ଗଛଟିଏ ଲଗାଇଥିଲା। ଗଛରେ ଫଳ ଆସିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ସେ ଆସିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଫଳ ପାଇଲାନାହିଁ। **7** ତେଣୁ ସେ ବଗିଚା ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ଗୁକରକୁ କହିଲା, ‘ଦେଖ, ମୁଁ ତିନି ବର୍ଷ ହେଲା ଏ ଡିମ୍ବିର ଗଛରେ ଫଳ ଆସିବ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷା କରି ଆସୁଛି। କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଫଳ ମୁଁ ପାଉନାହିଁ। ଏ ଗଛଟା କାଟିଦିଅ, କାହିଁକି ଅଯଥାରେ ସେ ଗଛଟା ମାଟି ଖଣ୍ଡପ କରିବ?’ **8** କିନ୍ତୁ ଗୁକରଟି କହିଲା, ‘ମାଲିକ: ଆଉ ବର୍ଷକ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ। ମୁଁ ଏହାର ଗୁରୁପଟେ ଗାତ ଖୋଳି ଖତସାର ଦେବ। **9** କାଳେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଗଛରେ ଫଳ ଆସିପାରେ। ଯଦି ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଗଛରେ ଫଳ ନ ଆସିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ କାଟି ଦେଇପାର।”

ଯୀଶୁ ବଗ୍ରାମବାରରେ ନଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲେ

10 ଥରେ ଯୀଶୁ ବଗ୍ରାମବାରରେ ଗୋଟିଏ ଯିହୁଦୀ, ସମାଦଗୃହରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। **11** ସେଠାରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଥିଲା, ଯାହା ଦେହରେ ଗୋଟିଏ ଭୃତ ପ୍ରବେଶ କରି ରହୁଥିଲା। ଭୃତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ଅଠର ବର୍ଷ ଧରି ପଞ୍ଜୁ କରି ପକାଇଥିଲା। ସେ କୁନ୍ଦା ହୋଇ ନଇଁ ଯାଇଥିଲା। ସେ ନିମା ସିଧା ଠିଆ ହୋଇ ପାରୁନଥିଲା। **12** ଯୀଶୁ ତାକୁ ଡାକି ପାଖରେ ଦେଖି କହିଲେ, “ହେ ନାରୀ ତୁମ୍ଭର ପୀଡ଼ିତା ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଲିଯାଇଛି।” **13** ଯୀଶୁ ନିଜ

ହାତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଉପରେ ରଖିଲେ। ତାପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ସିଧା ଠିଆ ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଲା। ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ତୁତି କଲା।

14 ଯୀଶୁ ବଗ୍ରାମ ବାରରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେବାରୁ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହର ନେତା ଗୁରିଗଲେ। ନେତା ନଣକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଫାହରେ କାମ କରିବାକୁ ଛଅ ଦିନ ରହନ୍ତୁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ତମ୍ଭ ହେବା ପାଇଁ ସେ ଭିତରୁ କୌଣସି ଦିନ ଆସ। ବଗ୍ରାମବାରରେ କେବେହେଲେ ସ୍ତମ୍ଭ ହେବାପାଇଁ ଆସନାହିଁ।”

15 ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କପଟୀ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଏପରିକି ବଗ୍ରାମବାରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାମ କରୁଥିବା ପଶୁଙ୍କୁ ଖୋଳି ପାଣି ପିଆଇଥାଅ। **16** ଏହି ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ମୁଁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲି ସେ ଆମ୍ଭର ନଣେ ଯିହୁଦୀ ଭଉଣୀ*। ଗୟତାନ ତାକୁ ଅଠର ବର୍ଷ ହେଲା ବାନ୍ଧି ରଖିଥିଲା, ବଗ୍ରାମବାରରେ ସେଥିରୁ ସେ ମୁକ୍ତ ହେବା କ’ଣ ଉଚିତ ନୁହେଁ?” **17** ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ବେଳେ ଯେଉଁସବୁ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ। ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମାନ କଲେ, ତାକୁ ଦେଖି ସବୁ ଲୋକ ଖୁସି ହେଲେ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କି ଭଳି?

(ମାଥିଉ 13:31-33; ମାର୍କ 4:30-32)

18 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କିଭଳି? ମୁଁ ଏହାକୁ କାହା ସହତ ଭୁଲନା କରି ପାରିବି? **19** ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୋରଷ ଦାନା ଭଳି। ନଣେ ଲୋକ ସେ ସୋରଷ ମଞ୍ଜିଟି ତା’ ବଗିଚାରେ ବୁଣେ। ମଞ୍ଜିଟିରୁ ଗଦା ବାହାର ଗଛ ହୁଏ। ପକ୍ଷୀମାନେ ଏହାର ଡାଳରେ ବସା ବାନ୍ଧନ୍ତି।”

20 ଯୀଶୁ ପୁଣି କହିଲେ, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କାହା ସହତ ଭୁଲନା କରିପାରିବି? **21** ଏହା ଖମ୍ବୀର ଭଳି। ନଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ରୋଟୀ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପାତ୍ରରେ ଥିବା ଅଟ୍ଟା ସହତ ଏହି ଖମ୍ବୀର ମିଶାଏ। ଖମ୍ବୀର ସମସ୍ତ ଦଳାଅଟ୍ଟାକୁ ଫୁଲାଇ ଦିଏ।”

ଅଣଓସାରିଆ ଘର

(ମାଥିଉ 7:13-14; 21-23)

22 ଯୀଶୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗର ଓ ଗ୍ରାମରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। ସେ ଯାତ୍ରା କରୁକରୁ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିଲେ। **23** ନଣେ କେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ପ୍ରଭୁ, କେତେ ନଣ ଲୋକ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବେ? କ’ଣ ଅଲ୍ଲ ଲୋକ?”

24 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଣ ଓସାରିଆ ଘର ଦେଇ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କର। ଅନେକ ଲୋକ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ। **25** ଯଦି ନଣେ ଲୋକ ତା’ର ଘରର କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଦିଏ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ

*ପୀଲତ ଖ୍ରୀ:26 ଠାରୁ ଖ୍ରୀ:36 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦାର ରୋମିୟ ଶାସକ।

ଯିହୁଦୀ ଭଉଣୀ ଅବହାମଙ୍କ କନ୍ୟା।

କବାଟ ବାଡ଼େଇବ । କିନ୍ତୁ ସେ କବାଟ ଖୋଲିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କହବ, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଦ୍ଵାର ଫିଟାନ୍ତୁ ।’ କିନ୍ତୁ ଲୋକଟି କହବ, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠି ଠାରୁ ଆସିଛ?’ **26**ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହବ, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଏକାଠି ଖାଇଛୁ, ପିଇଛୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ନଗର ଗଳିମାନଙ୍କରେ ଉପଦେଶ ଦେଇଛ ।’ **27**ତା’ପରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହବେ, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୟ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକ । ମୋ’ପାଖରୁ ଦୂର ହୁଅ ।’ **28**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବହାନ, ଯିସହାକ ଓ ଯାକୂବ ତଥା ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଦେଖି ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାହାରେ ରହଯିବ । ସେତିକିବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ରୋଧ ଓ ଭୟରେ କାନ୍ଦିବ । **29**ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଆସିବେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଖାଇବାକୁ ବସିବେ । **30**କେତେକ ଲୋକ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାଗରିକ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟଦା ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନରେ ଅଛି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଲାଭ କରିବେ । ଆଉ ଶେଷରେ ଥିବା କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରଥମ ହେବେ ଓ ପ୍ରଥମରେ ଥିବା କେତେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଶେଷରେ ରହବେ ।’

ଯିରୁଶାଲମରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ

(ମାଥିଉ 23:37-39)

31ସେହି ସମୟରେ କେତେକ ଫାରୁଶୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ କହଲେ, “ଏଠାରୁ ଗୁଲିଯାଇ ଲୁଚିଯାଆନ୍ତୁ । ହେରୋଦ ଆପଣଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।”

32ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯାଅ, ସେହି କୋକିଶିଆଳକୁ କୁହ, ‘ଆଦି ଓ ଆସନ୍ତା କାଳି ମୁଁ ଲୋକଙ୍କଦେହରୁ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଉଛି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କରିବା କାମ ସାରି ଦେଉଛି । ତା’ପର ଦିନ ମୋର କାମ ସରିଯିବ ।’ **33**କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦି ଓ ଆସନ୍ତା କାଳି ନିଶ୍ଚୟ କରିବି । ତା’ପରେ ମୁଁ ଯିବି । କାରଣ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବକ୍ତା ଯିରୁଶାଲମରେ ମରନ୍ତି ।

34“ଯିରୁଶାଲମ! ହେ ଯିରୁଶାଲମ! ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରି ଦେଇଛ । ମୁଁ ଅନେକ ଥର ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା ତାର ପକ୍ଷତଳେ କୁକୁଡ଼ାଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବାଭଳି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ତାହା କରେଇ ଦେଲାନାହିଁ । **35**ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଘର ପୂରାପୂରି ଖାଲି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେଉଁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି କଥା ନ କହବ, ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସନ୍ତି, ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ଆଗିବାଦ କରନ୍ତୁ’*, ‘ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଦେଖି ପାରିବନାହିଁ ।’”

ବିଗ୍ରାମବାରରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କରିଦେବା କ’ଣ ଠିକ୍?

14 ଗୋଟିଏ ବିଗ୍ରାମବାରରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ପ୍ରଧାନ ଫାରୁଶୀଙ୍କ ଘରକୁ ଡାହାଣ ସହତ ଏକାଠି ଖାଇବା ପାଇଁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସତକର୍ତ୍ତାର ସହତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । **2**ନିଜେ ‘ନିଲୋଦର’* ରୋଗୀକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାମନାକୁ ଅଣାଗଲା । **3**ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ “ବିଗ୍ରାମବାରରେ ଭଲ କରିଦେବା ଠିକ୍ ନା ତୁଲ୍ୟ?” **4**ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଚୁପ୍ ରହିଲେ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଲୋକଟିକୁ ଧରି ସ୍ଵସ୍ଥ କରିଦେଲେ । ତା’ପରେ ସେହି ଲୋକଟି ଚାଲିଗଲା । **5**ଯୀଶୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯଦି ବିଗ୍ରାମବାରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁଅ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଳଦଟି କୁଅ ଭିତରେ ଖସିପଡ଼େ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ତାକୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାହାରକୁ ଟାଣି ଆଣିବନାହିଁ?” **6**ଯୀଶୁ ଯାହା ପଚାରିଲେ ସେମାନେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେନାହିଁ ।

ନିଜକୁ ମହାନ ବୋଲି ଭାବନାହିଁ

7ଯୀଶୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ କେତେକ ଅତିଥି ବସିବା ପାଇଁ ଭଲ ଆସନଟିଏ ଖୋଜୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ: **8**“ଯଦି ନିଜେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବାହଉତ୍ସବରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛ, ତେବେ ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ଆସନରେ ବସନାହିଁ । କାରଣ ସେହି ଲୋକଟି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ଡାକି ଆଇପାରେ । **9**ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ଆସନରେ ବସିଥିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିବା ଲୋକଟି ଆସି କହବ, ‘ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଆସନଟି ଦେଇଦିଅ ।’ ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ଉଠି ପଛରେ ଥିବା ଶେଷ ଆସନଟିକୁ ଯିବ । ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଡ଼ ଅପମାନ ଲାଗିବ । **10**ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛ, ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ନିମ୍ନତମ ଆସନରେ ବସ । ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିବା ଲୋକଟି ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ କହବ, ‘ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ନ ବସି ଟିକିଏ ଆଗକୁ ଆସି ଏ ଭଲ ଆସନରେ ବସ ।’ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଅତିଥିମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ କରିବେ । **11**ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜକୁ ମହାନ ଭାବେ, ତାକୁ ହାନି କରି ଦିଆଯିବ । ଯେଉଁଲୋକ ନିଜକୁ ହାନି ଭାବେ, ତାହାକୁ ମହାନ କରାଯିବ ।”

ତୁମ୍ଭେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ

12ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିବା ଫାରୁଶୀ ନିଜକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହାରକୁ ଦିନରେ ବା ରାତିରେ ଖାଇବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲବେଳେ କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ବନ୍ଧୁ କୁଟୁମ୍ଭ ଓ ଧର୍ମୀ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କୁ ଡାକନାହିଁ । କାରଣ ଅନ୍ୟବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାହାଣ ସହତ ଖାଇବାକୁ ଡାକିବେ । ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଦାନ ପାଇଯିବ । **13**ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୋଦି ଦେବା ସମୟରେ ଗରିବ, ପଞ୍ଜୁ, ଛୋଟା ଓ

‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ... କରନ୍ତୁ’ ଗୀତସଂହତା 118:26.

‘ନିଲୋଦର’ ଭ୍ରୁପ୍ରିରୋଗ, ଫୁଲ-ଫୁଲ ଯିବା ରୋଗ ।

ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଡାକ । 14ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛି ନଥିବାରୁ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରତିବଦଳରେ କିଛି ଦେଇ ପାରନ୍ତିନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦନକ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୀବିତ ହେବେ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ।”

ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ରତ୍ନଭୋଜି ବନ୍ଧୁରେ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ
(ମାଥିଉ 22:1-10)

15ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ଖାଇବାକୁ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ଲୋକ ଏ ସବୁ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ଲୋକ ବହୁତ ଖୁସି ହେବ ।”

16ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକକୁ କହିଲେ, “ଅରେ ନିଜେ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ରତ୍ନଭୋଜିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ସେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । 17ଖାଇବା ସମୟ ହେବାରୁ ସେ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ନିଜ ଗୁଳରକୁ ପଠାଇଲେ: ‘ଆସନ୍ତୁ, ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇ ଗଲାଣି ।’ 18କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଯାଇ ପାରନ୍ତିନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହାନା କରି କ୍ଷମା ମାଗି ରହିଗଲେ । ପ୍ରଥମ ଲୋକଟି କହିଲା, ‘ମୁଁ ଏବେ ଖଣ୍ଡେ ନିମି କଣିଛି । ସେହି ନିମିଟି ଦେଖିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦୟା କରି ମୋତେ କ୍ଷମା କର ।’ 19ଆଉ ନିଜେ କହିଲା, ‘ମୁଁ ଏବେ ପାଞ୍ଚହଳ ବଳଦ କଣିଛି । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ପରଖିବାକୁ ଯିବାକୁ ବାହାରଲଣି । ଦୟାକରି ମୋତେ କ୍ଷମା କର ।’ 20ତୃତୀୟ ଲୋକଟି କହିଲା, ‘ମୋର ତ ଏବେ ବାହାଘର ହୋଇଛି । ମୁଁ ଯାଇ ପାରନ୍ତିନାହିଁ ।’ 21ତେଣୁ ଗୁଳରଟି ଫେରିଆସିଲା । ଯାହା ସବୁ ଘଟିଥିଲା, ସେ ତା ମାଲିକକୁ ସବୁ କହିଲା, ଏହା ଶୁଣି ମାଲିକ ଖୁବ୍ ରାଗିଗଲେ ଓ କହିଲେ, ‘ନଗରର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଗଳ୍ପମାନଙ୍କୁ ଗୀଘ୍ର ଦୌଡ଼ିଯାଅ, ଏବଂ ଦାନଭୃତ୍ତୀ, ପକ୍ଷୀ, ଅନ୍ଧ, ଓ ଛୋଟାମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ନେଇଆସ ।’ 22ପରେ ଗୁଳରଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ‘ମାଲିକ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲା, ମୁଁ ତ କଲି । ତଥାପି ଆଉ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଗା ବଳିଛି ।’ 23ମାଲିକ ଗୁଳରକୁ କହିଲେ, ‘ରାଜପଥ ଓ ଗ୍ରାମପଥକୁ ଚାଲିଯାଅ । ସେଠାରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ କୁହ । ମୁଁ ଚାହେଁ, ମୋ ଘର ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରିଯାଉ ।’ 24ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ଆଉ କେବେହେଁ ଭୋଜି ଖାଇବେ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଥମେ ତୁମ୍ଭେ ଯୋଦନା କର
(ମାଥିଉ 10:37-38)

25ବହୁତ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 26“ଯଦି ନିଜେ ଲୋକ ମୋ ପାଖକୁ ଆସେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୋ ଅପେକ୍ଷା ତା ବାପାମାଆ, ସ୍ଵାମୀ, ପିଲା, ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଏ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତିନାହିଁ । ନିଜେ

ଲୋକକୁ ତା’ ନିଜ ଅପେକ୍ଷା ମୋତେ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇବାକୁ ହେବ । 27ନିଜେ ଲୋକ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କଲେବେଳେ ଯଦି ତାକୁ ବିଆଯାଇଥିବା କୁଣ୍ଡଳ କାନ୍ଧେଇ ଚାଲିବନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତିନାହିଁ । 28ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଗୋଟିଏ କୋଠାଘର ତିଆରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ବସି ଚିତ୍ତ କରିବ ଯେ, ଏଥି ପାଇଁ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସାବ କରି ଦେଖିବା ଉଚିତ ଯେ, କାମଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ଅଛି କି ନାହିଁ । 29ତା’ନହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୂଳଦୁଆ ପକେଇ ଦେଇ କାମ ଆରମ୍ଭ କରି ପାର, କିନ୍ତୁ ଶେଷ କରି ପାରନ୍ତିନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଶେଷ କରିପାରବ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହାକୁ ଦେଖିଥିବା ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ । 30ସେମାନେ କହିବେ, ‘ଏ ଲୋକଟି କୋଠା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା, କିନ୍ତୁ ଶେଷ କରି ପାରୁନାହିଁ ।’

31“ଯଦି ନିଜେ ରାଜା ଅନ୍ୟ ନିଜେ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆଗ ବସି ଯୋଦନା କରନ୍ତି । ଯଦି ସେହି ରାଜାଙ୍କର କେବଳ ଦଶ ହଜାର ସୈନ୍ୟ ଆଆନ୍ତି, ତେବେ ସେ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ସୈନ୍ୟ ଧରି ଆସୁଥିବା ନିଜେ ବିରୋଧୀ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରନ୍ତିନାହିଁ । 32ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେନାହିଁ, ତେବେ ବିରୋଧୀ ରାଜା ବହୁତ ଦୂରରେ ଥିବାବେଳେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ କିଛି ଲୋକ ପଠାଇ ସମ୍ବିପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବେ । 33ସେହିଭଳି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ଯୋଦନା କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଧୁ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତାହା କରି ନପାରବ, ତେବେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତିନାହିଁ ।

ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଣବ ହରାଅନାହିଁ
(ମାଥିଉ 5:13; ମାର୍କ 9:50)

34“ଲୁଣ ଗୋଟିଏ ଭଲ ନିମିଷ । ଲୁଣ ଯଦି ତାର ଲୁଣିଆ ସ୍ଵାଦ ହରାଇ ବସେ, ତେବେ ତାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁଣି ଅରେ ତାର ଲୁଣିଆ ସ୍ଵାଦ ଫେରାଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତିନାହିଁ । 35ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରିକି ମାଟି ପାଇଁ ବା ଖତସାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତିନାହିଁ । ଲୋକେ ତାକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ।”

“ଯାହାର ଗୁଣିବାର ଅଛି, ସେ ଗୁଣୁ ।”

ସ୍ଵର୍ଗର ଆନନ୍ଦ
(ମାଥିଉ 18:12-14)

15 ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅନେକ କରଆଦାୟକାରୀ ଓ ଖରାପ ଲୋକମାନେ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 2ଏହା ଦେଖି ଫାରୁଶୀ ଓ ଧର୍ମଗାୟାମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, “ଦେଖ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି(ଯୀଶୁ) ପାପୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଖାଉଛନ୍ତି ।”

3ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ: 4“ମନେକର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଗହେଟି ମେଣ୍ଟା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହଜିଗଲା। ତେବେ ସେ ଅନେଗୁଡ଼ିକ ମେଣ୍ଟାଙ୍କୁ ଏକୃତ୍ୟା ଛାଡ଼ିଦେଇ ହଜି ଯାଇଥିବା ମେଣ୍ଟାଟିକୁ ଖୋଦିବା ପାଇଁ ବାହାରିପଡ଼ିବ ଓ ତାକୁ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଖୋଦିବାକୁ ଲାଗିବ। 5ମେଣ୍ଟାଟି ପାଇଗଲେ ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବ। ସେ ମେଣ୍ଟାଟିକୁ କାନ୍ଧରେ ବସାଇ ଘରକୁ ଆଣିବ। 6ସେ ତା’ ବନ୍ଧୁ ଓ ପଡୋଶୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିବ, ‘ମୁଁ ମୋର ହଜି ଯାଇଥିବା ମେଣ୍ଟାଟି ପାଇ ଯାଇଛି। ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ। ଆସ, ମୋ ସହତ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆନନ୍ଦ କର।’ 7ସେହିଭଳି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ପାପୀ ତା’ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ ହୁଏ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, ଏପରି ଅନେଗୁଡ଼ିକ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପାପୀ ଲୋକର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ ହୁଏ। 8ମନେକର ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ୱୀଲୋକର ଦଗଟି ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଅଛି। କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହଜିଗଲା। ତେବେ ସେହି ଶ୍ୱୀଲୋକଟି ଆଲୁଅ ଲଗେଇ ଘର ସାରା ଭଲ କରି ଓଲଟାଇ ଦେଇ, ଓ ରୂପା ମୁଦ୍ରାଟି ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ ଖୋଦିବ। 9ହଜି ଯାଇଥିବା ରୂପା ମୁଦ୍ରାଟି ପାଇଗଲେ ସେ ତା’ ବନ୍ଧୁ ଓ ପଡୋଶୀମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବ, ‘ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ। କାରଣ ମୋର ହଜି ଯାଇଥିବା ରୂପା ମୁଦ୍ରାଟି ମିଳିଗଲା। ଆସ, ମୋ ସହତ ଆନନ୍ଦ କର।’ 10ସେହିଭଳି ନିଶ୍ଚୟ ପାପୀ ତା’ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଢ଼ମାନେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତା।”

ପୁଅ ଯେ କି ଘର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା

11ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକର ଦୁଇ ପୁଅ ଥିଲେ। 12ଦିନେ ସାନ ପୁଅ ତା’ ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା, ‘ବାପା, ତୁମ୍ଭେ ମତେ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ମୋ ଭାଗଦାଏ ଦେଇଦିଅ।’ ତେଣୁ ତା’ ବାପା ତାହାଙ୍କର ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିଦେଲେ। 13ଅଳ୍ପ ଦିନ ପରେ ସାନପୁଅ ତା’ଭାଗର ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତିତକ ସଂଗ୍ରହ କରି ଗୋଟିଏ ଦୂର ଦେଶକୁ ଚାଲିଗଲା। ସେଠାରେ ସେ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ଭଳି ନିର୍ବାହନ କରୁଥିବା ସବୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ତେଜ ଦେଲା। 14ସବୁତକ ସାରିଦେଲା ପରେ, ସେହି ଦେଶରେ ଚାଲିଥାଏ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା। ତାକୁ ଅଭାବ ଭିତରେ ଉପାସରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ତା’ର ଟଙ୍କା ଦରକାର ପଡ଼ିଲା। 15ତେଣୁ ସେ ସେହି ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଲୋକ ପାଖକୁ ମୂଲ ଲାଗିବାକୁ ଗଲା, ସେ ଲୋକଟି ତାହାକୁ ତା ପଡ଼ିଆରେ ଘୁଷୁରି ଚରେଇବାକୁ ପଠାଇଲା। 16ତାହାକୁ ଏତେ ଭୋକ ଲାଗୁଥିଲା ଯେ ସେ ଘୁଷୁରିମାନେ ଖାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟରୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଲାଗି କିନ୍ତୁ ତାହା ମଧ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଦେଲେନାହିଁ। 17ଏବେ ସେ ବୁଝି ପାରିଲା ଯେ, ସେ ବହୁତ ମୁଖ୍ୟମାନୀ କରୁଛି। ସେ ଭାବିଲା, ‘ମୋ ବାପାଙ୍କର ମୂଲଆମାନଙ୍କର କେତେ ଖାଦ୍ୟ ବଳୁଛି। ଆଉ ମୁଁ ଏଠାରେ ଭୋକରେ ମରୁଛି। 18ମୁଁ ଏ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ମୋ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ

ଫେରିଯିବି।’ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ କହିବି, ‘ବାପା, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛି। 19ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦୟାକରି ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୟ ମୂଲଆମାନଙ୍କ ଭଳି ରଖ।’ 20ତେଣୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ତା’ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ବାହାରିଲା।

ପୁଅର ଘର ବାହାରିବା

“ପୁତ୍ର ବହୁତ ଦୂରରେ ଥିଲା ବେଳେ ବାପା ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ପୁଅ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲେ ଓ ତା ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ସେ ପୁଅକୁ କୁଣ୍ଠେଇ ପକେଇ ରୁମ୍ଭନ ଦେଲେ। 21ପୁଅ କହିଲା, ‘ବାପା, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ।’ 22କିନ୍ତୁ ବାପା ତାହାଙ୍କ ଗୁଣଗୁଣଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ‘ଗୀତ୍ର ଯାଅ, ତା’ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ପୋଷାକପତ୍ର ଆଣ। ତା’ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ମୁଦଟିଏ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଅ। ପାଦରେ ଭଲ ଯୋତା ପିନ୍ଧାଇ ଦିଅ। 23ଆମ୍ଭର ସବୁଠାରୁ ମୋଟା ବାଛୁରୀଟିକୁ ଆଣ। ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ମାରିବା। ଆମ୍ଭର ଖାଇବା ପାଇଁ ତାହା ପ୍ରଚୁର ହେବ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ଭୋଦି କରିବା। 24ମୋର ପୁଅ ମରି ଯାଇଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିଛି। ସେ ହଜି ଯାଇଥିଲା। ଏବେ ମିଳି ଯାଇଛି।’ ତେଣୁ ସେମାନେ ଭୋଦିର ଆୟୋଜନ କଲେ।

ବଡ଼ ପୁଅ ଆସିଲା

25“ଏହି ସମୟରେ ଲୋକଟିର ବଡ଼ ପୁଅ କ୍ଷେତରେ ଥିଲା। ଫେରିଲା ବେଳେ, ଘର ପାଖାପାଖି ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ସେ ନାଚଗୀତର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା। 26ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଗୁଣଗୁଣଙ୍କୁ ଡାକି ପଚାରିଲା, ‘ଏ ସବୁ କ’ଣ ଗୁଣଗୁଣ?’ 27ଗୁଣଗୁଣ କହିଲା, ‘ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଫେରି ଆସିଛି। ତୁମ୍ଭ ବାପା ଭୋଦି ପାଇଁ ମୋଟା ବାଛୁରୀଟି ମାରିଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭ ଭାଇ କୁଣ୍ଠରେ ଫେରି ଆସିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭ ବାପା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି।’ 28ଏହା ଶୁଣି ବଡ଼ ପୁଅ ଭୀଷଣ ଗ୍ରିଗିଗଲା। ସେ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା କଲାନାହିଁ। ତେଣୁ ତା’ ବାପା ବଡ଼ ପୁଅକୁ ଭିତରକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିଲେ। 29ବଡ଼ ପୁଅ ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା, ‘ବର୍ଷବର୍ଷ ଧରି ମୁଁ ଗୋଟିଏ କ୍ରୀତଦାସ ଭଳି ତୁମ୍ଭର ସେବା କରି ଆସିଛି। ତୁମ୍ଭର ଆଦେଶକୁ ସବୁବେଳେ ମାନି ଆସିଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ ଛେଳିଟିଏ ମଧ୍ୟ କେବେ ମାରିନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ ଓ ମୋ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବେହେଲେ ଭୋଦିଟିଏ ଦେଇନାହିଁ। 30କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଏହି ପୁଅଟି ତୁମ୍ଭର ସବୁତକ ସମ୍ପତ୍ତି ବେଶ୍ୟା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛି। ତା’ ପରେ ସେ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲା। ଆଉ ତା’ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋଟା ବାଛୁରୀଟିକୁ ମାରିଲ।’ 31କିନ୍ତୁ ବାପା ତାକୁ କହିଲେ, ‘ପୁଅ, ତୁ ସବୁବେଳେ ମୋ ପାଖରେ ଅଛ। ମୋର ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେ ସବୁ ତୋର। 32କିନ୍ତୁ ତୋର ଏ ଭାଇ ମରିଯାଇଥିଲା। ଏବେ ସେ ପୁଣି ନିର୍ବାହ ପାଇଲା। ସେ ହଜି ଯାଇଥିଲା, ଏବେ ସେ ମିଳିଲା। ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଖୁସି ହେବା ଓ ଭୋଦି କରିବା ଉଚିତ।”

ବାସ୍ତବଧନ

16 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନଣେ ଧନୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ ରଖିଥିଲେ । ପରେ ଧନୀ ଲୋକ ନିଜ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଲେ ଯେ, ଗୁମାସ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ଠକୁଥିଲା । ଧନୀଲୋକନିଜ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ ଠାକ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ କଥା ଶୁଣୁଛି । ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ କରୁଛ, ତାର ହସାବ ମୋତେ ଦିଅ । ଏଣିକି ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ମୋର ଗୁମାସ୍ତା ହୋଇ ପାରବନାହିଁ ।” **3** ଗୁମାସ୍ତା ନିଜ ମନେ ମନେ ଭାବିଲା, “ଏବେ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି? ମୋ ମାଲିକ ମୋ ଗୁମାସ୍ତା ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଗାତ ଖୋଳିବା ପାଇଁ ମୋ ଦେହରେ ବଳ ନାହିଁ । ଭିକ ମାଗିଲେ ମୋତେ ଲଜ ମାଡ଼ବ ।” **4** ତେବେ ମୋତେ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତା ମୁଁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଗୁମାସ୍ତା ଗୁମାସ୍ତା ହସାବ, ସେତେବେଳେ ଯେପରି ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ମୋର ସ୍ୱାଗତ କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାମ ମୁଁ କରିବି । **5** ତେଣୁ ଗୁମାସ୍ତା ନିଜ ମାଲିକଙ୍କଠାରୁ ରଣ ନେଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖାତକଙ୍କୁ ଠାକିଲେ । ସେ ପ୍ରଥମ ଖାତକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, ‘ମୋ ମାଲିକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର କେତେ ଦେବାକୁ ଅଛି?’ **6** ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, ‘ଗହେ ଟିଣ ତେଲ ।’ ଗୁମାସ୍ତା ତାକୁ କହିଲେ, ‘ଏଇଟି ତୁମ୍ଭର ହସାବ କାଗଜ ନିଅ । ବସି ପଢ଼ ତାକୁ କମ୍ କରି ଗୀଘ ପଚାରି ବୋଲି ଲେଖିଦିଅ ।’ **7** ତା’ପରେ ଗୁମାସ୍ତା ଆଉ ନଣେ ଖାତକକୁ ପଚାରିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭର କେତେ ରଣ ପରିଗୋଧ କରିବାକୁ ଅଛି?’ ଖାତକଟି କହିଲା, ‘ଗହେ ଭରଣ ଗହମ’, ଗୁମାସ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଏଇଟି ତୁମ୍ଭର ହସାବ କାଗଜ ନିଅ, ତାକୁ କମ୍ କରି ଅର୍ଶା ଭରଣ ବୋଲି ଲେଖିଦିଅ ।’ **8** ପରେ ମାଲିକ ସେହି ଅସାଧୁ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ । କାରଣ ଗୁମାସ୍ତା ରତ୍ନରତାର ସହଜ କାମ ତୁଲାଇ ଦେଲେ । ତାହାଙ୍କ ଭଳି, ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ସହଜ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାରେ ଏହି ସାଂସାରକ ଲୋକମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରତ୍ନର ।

9 ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହାସବୁ ଅଛି ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହଜ ମିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କର । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏ ନୀତିକ ଧନ ସଂଗ୍ରହ, ସେତେବେଳେ ଚରନ୍ତନ ନିବାସରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଯିବ । **10** ଛୋଟଛୋଟ ବିଷୟରେ ଯଦି ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇ ପାରବ, ତେବେ ତାକୁ ବଡ଼ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇ ପାରବ । ଅଳ୍ପ ଦିନିଷ ପାଇଁ ଯଦି ନଣେ ଅସାଧୁ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ଅଧିକ ଦିନିଷ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅସାଧୁ ହୋଇଯିବ । **11** ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି ସାଂସାରକ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ପାରବନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ କିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ? **12** ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି ଅନ୍ୟ କାହାର ଦିନିଷ ରଖିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜ ଦିନିଷ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯିବନାହିଁ ।

13 “ନଣେ ସେବକ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ଦୁଇଜଣ ମାଲିକଙ୍କ ସେବା କରିପାରବ ନାହିଁ । ସେ ନିଜକୁ ଘୃଣା କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ନିଜକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ । କିମ୍ପା ସେ ନିଜକ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ

ରହବ ଓ ଅନ୍ୟ ନିଜକୁ ବେଖାତିର କରିବ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଏକାବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଧନ ଦୁହଁଙ୍କ ସେବା କରି ପାରବ ନାହିଁ ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧାନ ଅଟଳ

(ମାଥିଉ 11:12-13)

14 ଫାରୁଶୀମାନେ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ । ଫାରୁଶୀମାନେ ନିଜେ ଟଙ୍କାକୁ ଭଲ ପାଉଥିବାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କଲେ । **15** ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜକୁ ଭଲ ବୋଲି ଦେଖେଇ ହେଉଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରକୃତରେ କ’ଣ ଅଛି, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି । ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟକୁ ଲୋକମାନେ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ବୋଲି ମନେ କରିଥାନ୍ତି, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୂଲ୍ୟ ହାନି ।

16 “ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଲେଖା ଅନୁସାରେ ଲୋକମାନେ ନୀତିକମାନଙ୍କୁ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର ଗୁହଁଲେ । କିନ୍ତୁ ବାକ୍ତିକ ଯୋହନ ଆସିବା ପର ଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଲୋକ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । **17** ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ସହଜରେ ହୋଇଯିବ, ମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଅଂଶ ସୁଦ୍ଧା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବନାହିଁ ।

ଛାଡ଼ପତ୍ର ଓ ପୁଣିବିବାହ

18 “ଯଦି ନଣେ ପୁରୁଷ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେଇ ଅନ୍ୟ ନଣେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ସେହି ପୁରୁଷଟି ବ୍ୟତିରୁତ ପାପରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ଏବଂ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ନଣେ ପରିତ୍ୟକ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟତିରୁତ ପାପରେ ଦୋଷୀ ହେବ ।”

ଧନୀଲୋକ ଓ ଲାଜର

19 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଅରେ ନଣେ ଧନୀଲୋକ ସଦାବେଳେ ଭଲ ଭଲ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ସେ ଏତେ ଧନୀ ଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଟିଏ ବଳାସପୁଷ୍ପ ଭୋଦି ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । **20** ଲାଜର ନାମରେ ନଣେ ଅତି ଗରିବ ଲୋକ ଥିଲେ । ତା’ଦେହ ଘା’ରେ ଭରି ଯାଇଥିଲା । ଲାଜର ପ୍ରାୟ ସବୁ ସମୟରେ ଧନୀଲୋକଙ୍କ ଫାଟକ ପାଖରେ ପଡ଼ି ରହୁଥିଲେ । **21** ଧନୀଲୋକ ଖାଇସାରିବା ପରେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଦିଏ ସେହି ଅଇଁଠା ଅଂଗତକ ଖାଇବାକୁ ଗୁଡ଼ୁଥିଲା । କୁକୁରମାନେ ଆସି ତା’ର ଘାଆକୁ ଗୁଡ଼ୁଥିଲେ । **22** ପରେ ଲାଜର ମରିଗଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟୋତ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ନେଇଯାଇ ଅବସ୍ଥାନ କୋଳରେ ରଖିଲେ । ଧନୀ ଲୋକ ନିଜ ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା ଓ ତାହାକୁ କବର ଦିଆଗଲା । **23** ତାହାକୁ ନିଜକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା । ସେଠାରେ ସେ ବହୁତ ଯତ୍ନ ଗ୍ରହଣ କଲା । ଧନୀଲୋକ ନିଜ ଉପରକୁ ଅନାଇଲା ଓ ଲାଜରକୁ କୋଳରେ ଧରିଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଦେଖିଲା । **24** ସେ ଠାକିଲା, ‘ପିତା ଅବସ୍ଥା, ମୋତେ ଦୟା କର । ମୋ ପାଖକୁ ଲାଜରକୁ

ପଠାଅ । ସେ ତା’ ଆଙ୍ଗୁଳି ଟିପକ୍ତୁ ପାଣିରେ ବୁଡ଼େଇ ମୋ ଦିଉରେ ଟୋପାଏ ଟୋପାଏ ପାଣି ଦେଉ । ମୁଁ ଏହ ନିଆଁରେ ବହୁତ ଯତ୍ନ ଡୋର କରୁଛି ।” 25କନ୍ୟା ଅବହାସନ କହିଲେ, ‘ପୁଅ, ତୁ ଯେତେବେଳେ ବଞ୍ଚିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ କଥା ଟିକିଏ ମନେ ପକା । ତୁ ଜୀବନରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ପାଇଛୁ । କିନ୍ତୁ ଲାଜର ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିନିଷ ଘଟିଛି । ଏବେ ସେ ଆଶ୍ରମରେ ଅଛି, ଓ ତୁ ଯତ୍ନ ଡୋରୁଛୁ । 26ତା’ ଛଡ଼ା ତୋର ଓ ଆତ୍ମ ମଝିରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଖାତ ଅଛି । ତୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଖାତକୁ କେହି ପାରି ହୋଇ ଯାଇ ପାରିବେନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି କେହି ଏଠାକୁ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ ।’ 27ଧନୀ ଲୋକ ଜଣକ କହିଲେ, ‘ତେବେ ପିତା, ଦୟାକରି ଲାଜରକୁ ପୁଅଟିଏରେ ଥିବା ମୋର ବାପାଙ୍କ ଘରକୁ ପଠାଅ । 28ମୋର ପାଞ୍ଚଜଣ ଭାଇ ଅଛନ୍ତି । ଲାଜର ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେବ । ତା’ହେଲେ ସେମାନେ ଏ ଯତ୍ନ ଡୋର କରିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବେନାହିଁ ।’ 29କନ୍ୟା ଅବହାସନ କହିଲେ, ‘ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୋରାଙ୍କ ନିୟମ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଲେଖା ସବୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ରହିଛି । ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଗିଣା ଲାଭ କରନ୍ତୁ ।’ 30ଧନୀଲୋକଟି କହିଲା, ‘ନା, ପିତା ଅବହାସନ! ଯଦି ମର ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ଜଣେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚାଏ କରିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ।’ 31କନ୍ୟା ଅବହାସନ ତାହାକୁ କହିଲେ, ‘ନା, ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନେ ମୋରା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଫେର ଆସି ଥିବା କୌଣସି ଲୋକଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।”

ପାପ କରନାହିଁ ଏବଂ କ୍ଷମା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ
(ମାଥିଉ 18:6-7; 21-22; ମାର୍କ 9:42)

17 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିରୀକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଏଭଳି ଘଟଣା ଘଟିବ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଲୋକେ ପାପ କରିବେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଦ୍ଵାରା ଏଭଳି ଘଟଣାମାନ ଘଟିବ, ସେହି ଲୋକ ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । 2ଯେଉଁଲୋକ ଏଭଳି ଦୁର୍ବଳ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ହେଲେ ପାପ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ତାହା ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ବେକରେ ପଥର ବାନ୍ଧି ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ି ମରିବା ତା’ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହେବ । 3ତେଣୁ ସାବଧାନ ରୁହ । ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଭଲ ପାପ କରେ, ତେବେ ତାକୁ କୁହ ଯେ ତୁଲ କରୁଛି । ସେ ଯଦି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରି ଆଉ ପାପ କରେ ନାହିଁ ତେବେ ତାକୁ କ୍ଷମା ଦିଅ । 4ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଭଲ ଦିନ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ସାତଥର ଅନ୍ୟାୟ କରେ, ଓ ପ୍ରତିଥର ଆସି କହେ ଯେ, ସେ ଏଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ, ତେବେ ତାକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଅ ।”

ତୁମ୍ଭର ବଞ୍ଚାଏ କେତେ ଦୂର

5ପ୍ରେରିତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆତ୍ମକୁ ଅଧିକ ବଞ୍ଚାଏ ପ୍ରଦାନ କର ।”

6ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚାଏ ଗୋଟିଏ ସୋରଷ ଦାନା ପରିମାଣର ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହି ଭୂତ ଗଛକୁ କହିପାରିବ, ନିଜକୁ ଉପାଡ଼ିନେଇ ସମୁଦ୍ରରେ ରୋପଣ କର, ତେବେ ଗଛଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ମାନବ ।

ଉତ୍ତମ ସେବକ ହୁଅ

7“ମନେକର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣକର ରୁକରଟିଏ ଅଛି । ସେହି ରୁକର ତୁମ୍ଭ ବଳରେ କାମ କରିଥାଏ । ସେ ତୁମ୍ଭ ବଳରେ ହଳ କରିଥାଏ କିମ୍ବା ମେଣ୍ଟାଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେଇ ଥାଏ । ସେ କାମରୁ ଫେରିବା ପରେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ କ’ଣ କହିବ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କହିବ ଯେ, ‘ଭିତରକୁ ଆସ ଓ ଖାଇବକୁ ବସ?’ 8ନା, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ରୁକରକୁ କହିବ, ‘ମୋ ପାଇଁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ମୋ ଖିଆପିଆ ସରିଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଖାଇବ ଓ ପିଇବ ।’ 9ରୁକର ବଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ବି ପାଇବା କଥା ନୁହେଁ । କାରଣ ମାଲିକ ଯାହା କରିବାକୁ କହିବ, ସେ କେବଳ ତାହା କରେ । 10ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ଏକା କଥା ହେବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାମତକ କରି ଦେବା ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କହିବା ଉଚିତ ଯେ ‘ଆତ୍ମମାନେ କୌଣସି ବଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହୁଁ । କାରଣ ଆତ୍ମେ ଅଯୋଗ୍ୟ ରୁକର ଓ ଆତ୍ମର ଯାହା କରିବା ଉଚିତ, ଆତ୍ମେ କେବଳ ତାହା କରନ୍ତୁ ।”

କୃତକ ହୁଅ

11ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ସେ ଗାଳୀଲୀରୁ ଗମିରୋଶକୁ ଗଲେ । 12ସେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ନଗରକୁ ଆସିଲେ । ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦଶ ଜଣ ଲୋକ ଭେଟିଲେ । ସେହି ସମୟରେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ କେହି ଯୀଶୁଙ୍କର ଅତି ପାଖକୁ ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 13କନ୍ୟା ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଟି କରି ଡାକିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ! ଦୟାକରି ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

14ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାଇ ନିଜ ଦେହକୁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ।”

ସେହି ଦଶ ଜଣ ଲୋକ ଯାଜକଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲିବେଳେ ସ୍ଵସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ । 15ଜଣେ ଲୋକ ନିଜକୁ ସ୍ଵସ୍ଥ ହୋଇ ଯାଇଥିବାର ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲା । ସେ ବଡ଼ ପାଟିକରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲା । 16ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦତଳେ ନଇଁପଡ଼ି ପ୍ରମାଣ କଲା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲା । ଏହି ଲୋକଟି ଗମିରୋଶର ଅଧିବାସୀ ଥିଲା । ସେ ଯିହୁଦୀ ନଥିଲା, 17ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଦଶ ଜଣ ଲୋକ ସ୍ଵସ୍ଥ ହେଲେ; ତେବେ ଅନ୍ୟ ନଅ ଜଣ କାହାଁନ୍ତି? 18ସ୍ଵସ୍ଥ ହୋଇ ସାରିବା ପରେ ପୁଣି ଫେରି ଆସି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବା ପାଇଁ କ’ଣ ଏହି ଗମିରୋଶୀୟ ଜଣକ କେବଳ ଥିଲା?” 19ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଠିଆ ହୁଅ । ତୁମ୍ଭ ଏବେ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭର ବଞ୍ଚାଏ କରି ଥିବା ହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ହୋଇଗଲା ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭୁମ୍ଭ ନିଜ ଭିତରେ ଅଛି

(ମାଥିଉ 24:23-28; 37-41)

20କେତେକ ଫାରୀସୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କେବେ ଆସିବ?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଆସିବ, ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଖିରେ ଦେଖି ପାରବନାହିଁ । 21ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ‘ହେଲ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏଠାରେ ଅଛି କିମ୍ବା ସେଠାରେ ଅଛି । ନା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜ ଭିତରେ ଅଛି ।”

22ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏନ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏନ ଗୁଡ଼ିକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଏନଟିଏ ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଦେଖି ପାରବନାହିଁ । 23ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ‘ଦେଖ ତାହା ସେଠାରେ!’ ‘ଦେଖ, ତାହା ଏଠାରେ!’ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠି ଅଛ ସେହିଠାରେ ରୁହ । ବାହାରକୁ ଯାଇ ଖୋଜନାହିଁ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ସମୟ

24“ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଫେର ଆସିବା ସମୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରବ । ଯେଉଁ ଏନ ସେ ଫେର ଆସିବେ, ସେ ଆକାଶରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଡ଼ିଲ ବହୁଳ ଝଲକଲ ଭଳି ଦେଖାଯିବେ । 25କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପ୍ରଥମେ ଅନେକ ଯତ୍ନଶା ଭୋଗ କରିବେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ ହେବେ । 26ନୋହ ବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଫେରଆସିବା ସମୟରେ ସେହି ଏକା କଥା ଘଟିବ । 27ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ, ଏପରିକି ନୋହ ନାହାନ୍ତରେ ବସିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଖିଆପିଆ କରୁଥିଲେ ଓ ବସାହ କରୁଥିଲେ । ତା’ପରେ ବନ୍ୟା ମାଡ଼ ଆସିଲା ଓ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାରି ଦେଲା । 28ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କ ସମୟରେ ସଦୋମ ନଗର ଧ୍ୱଂସ କଲବେଳେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା ଘଟିବ । ସେହି ଲୋକମାନେ ସେତେବେଳେ ଖିଆପିଆ, କଣାବକା କରୁଥିଲେ । ଗଛ ଲଗାଉଥିଲେ ଓ ନିଜ ପାଇଁ ଘର ତୋଳୁ ଥିଲେ । 29ଲୋକ ନଗର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏସବୁ କାମ କରୁଥିଲେ । ତା’ପରେ ସେଠାରେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ବର୍ଷା ହେଲା ଓ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାରିଦେଲା । 30ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଫେର ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଘଟଣା ଘଟିବ ।

31“ସେ ଏନ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତା’ର ଘରର ଛାତ ଉପରେ ଥିବ, ଭିତରକୁ ଯାଇ ନିଶ୍ଚିତ ଭାଣିବାକୁ ତାକୁ ସମୟ ହେବନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ବଳରେ ଥିବ, ତେବେ ସେ ଘରକୁ ଫେର ପାରବନାହିଁ । 32ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର କ’ଣ ହୋଇଥିଲା, ମନେ ପକାଅ । 33ଯେଉଁଲୋକ ନିଜ ନୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, ସେ ତାହା ହରାଇବ ବସିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ତା ନୀବନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ, ସେ ତାହା ରକ୍ଷା କରିବ । 34ମୁଁ ଫେର ଆସିବା

ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କୋଠାରେ ଦୁଃଖ ସେହି ଗୃହିଣୀ ଦୁଇଦଣ ଲୋକ ଗୋଲଥାଇ ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ନିଆ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ । 35ଦୁଃଖ ଦୁଇଦଣ ସ୍ୱାଲୋକ ଏକତ୍ର ରକରେ ଗନ୍ଧ୍ୟ ଦାନା ପେଶୁ ଥାଇ ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ନେଇ ନିଆଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।”

36 *

37ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏ ଘଟଣା କେଉଁଠାରେ ଘଟିବ ପ୍ରଭୁ?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଗାରୁଣ୍ଡମାନେ ଉଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତି କୌଣସି ଏକ ଗବ ପଡ଼ୁଛି ।”

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ

18 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ସଦାବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଏବଂ କେବେହେଲେ ଭରସା ହରେଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାପାଇଁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ: 2“ଅରେ ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ଜଣେ ବଗୁରପତି ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଫର ନଥିଲା କି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି, ସେଥିପ୍ରତି ଖାତିର କରୁ ନଥିଲେ । 3ସେହି ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାଲୋକ ଥିଲା । ତା’ର ସ୍ୱାମୀ ମରି ଯାଇଥିଲା । ସେ ସ୍ୱାଲୋକଟି ଏହି ବଗୁରପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ବହୁତ ଥର ଆସୁଥିଲା । ସେ ବଗୁରପତିଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, ‘ଗୋଟିଏ ଲୋକ ମୋ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛି । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମୋ ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାର ଦିଅ ।’ 4କିନ୍ତୁ ବଗୁରପତି ସ୍ୱାଲୋକଟିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନଥିଲେ । କେତେ ସମୟ ପରେ ବଗୁରପତି ଜଣକ ମନେ ମନେ ଭାବିଲେ, ‘ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଡରୁନାହିଁ କି ଲୋକମାନେ ମୋ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି, ସେଥିପ୍ରତି ଖାତିର ବ କରୁନାହିଁ । 5କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ୱାଲୋକଟି ମୋତେ ସବୁବେଳେ ବ୍ୟସ୍ତ କରି ପକାଉଛି । ମୁଁ ତାକୁ ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାର ଦେଇ ଦେଲେ ସେ ମୋ ପିଛା ଛାଡ଼ିଦେବ । ନଚେତ ସେ ମୋତେ ହଇଶ୍ୱାସ କରୁଥିବ ।”

6ପ୍ରଭୁ! କହିଲେ, “ଶୁଣ, ସେହି ପୁଷ୍ଟି ବଗୁରପତି ଜଣକ ଯାହା କହିଲେ, ସେ କଥାର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଅଛି । 7ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ଏନଗୃହିତ ତାହାଙ୍କୁ ପାଟି କରି ଡାକୁଥାନ୍ତି । ଯାହା ଠିକ୍, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ସଦାବେଳେ ଦେଇଥାନ୍ତି । ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦୌ ବଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ । 8ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି । ଅତି ଗୀଘ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୃଷ୍ଠିପରେ ଫେର ଆସିବା ପରେ ସେ ଏ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ବଗ୍ନିସାମନଙ୍କୁ ପାଇ ପାରବେ କି?”

ପଦସଂଖ୍ୟା 36 କେତେକ ଗ୍ରୀକ-ପ୍ରତାକରେ ଲୁକଙ୍କର ଏହି ଛତିଗତମ ପଦ ଅଛି: “ଦୁଃଖ ଗୋଟିଏ ନିମିତ୍ତେ ଦୁଇଦଣ ପୁରୁଷ କାମ କରପାରୁଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ନିଆଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ରୁଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହବା ଉଚିତ

୯କେତେକ ଲୋକ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥିବା ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାପାଇଁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହଲେ: 10“ନିଜେ ଫାରୁଶୀ ଓ ନିଜେ କରଆଦାୟକାରୀ ଥିଲେ। ସିନେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ମନିରକୁ ଗଲେ। 11ଫାରୁଶୀନିଜେ କରଆଦାୟକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଲଗା ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ଫାରୁଶୀ ନିଜେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲବେଳେ କହଲେ, ‘ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ଖରାପ ହୋଇନଥିବାରୁ ତୁମକୁ କୃତଜ୍ଞତା ନିଶାଉଛି। ମୁଁ ଚୋର, ଠକାମି, ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପାପ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ନୁହେଁ। ମୁଁ ଏହି କରଆଦାୟକାରୀ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁମ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞତା ନିଶାଉଛି। 12ମୁଁ ନିଜେ ଭଲ ଲୋକ। ମୁଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଦୁଇ ଥର ଉପବାସ କରେ। ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ରୋଜଗାରର ଦଶ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ ଦାନ କରେ।’

13କରଆଦାୟକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଏକାକୀ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲବେଳେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ। କରଆଦାୟକାରୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ ଉପରେ ଦୟା କର। ମୁଁ ନିଜେ ପାପୀ।” 14ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ‘ଏହି ଲୋକଟି ଯେତେବେଳେ ତା’ର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶେଷ କରି ତା’ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ପରିଗଣିତ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଫାରୁଶୀ ଅନୁଭବ କଲ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଲୋକ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଥିଲା। ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜକୁ ନିଜେ ମହାନ ବୋଲିଭାବେ, ତାକୁ ହାନି କରି ଦିଆଯିବ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜକୁ ହାନି କରି ଦିଏ ତାକୁ ମହାନ କରିଯିବ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧ୍ୟରେ କେଉଁମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ

(ମାଥିଉ 19:13-15; ମାର୍କ 10:13-16)

15କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ ଯେପରି ଯୀଶୁ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଛୁଇଁବେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହା ଦେଖି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ନ କରିବାକୁ କହଲେ। 16କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେହି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକିଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଅ ନାହିଁ। କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଥିବେ, କେବଳ ସେହି ମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହେବେ। 17ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲା କିଛି ଗ୍ରହଣ କଲଭଳି ତୁମ୍ଭମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନ କଲେ ତା’ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରବନାହିଁ।”

ନିଜେ ଧନୀଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ପଚାରିଲେ

(ମାଥିଉ 19:16-30; ମାର୍କ 10:17-31)

18ନିଜେ ଯିହୁଦୀ ନେତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ

ଉତ୍ତମ ଗୁରୁ! ଅନନ୍ତଦୀବନ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ?”

19ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତମ ବୋଲି କାହିଁକି କହଲ? କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରହିଁ ଉତ୍ତମ। 20ମୁଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବ। ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ନାହିଁ: ‘ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ କାହାରକି ହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ, କୌଣସି ଜିନିଷ ଚୋର କରିବ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ କେବେହେଁ ମିଛ କହବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବାପାମାଆଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ମାନ ଦେବ...’ *”

21କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀ ନେତା ନିଜେ କହଲେ, “ମୁଁ ମୋ ପିଲା ଦିନୁ ଏସବୁ ଆଜ୍ଞା ମାନଆସିଛି।”

22ଏକଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ସେହି ନେତାଙ୍କୁ କହଲେ, “ତଥାପି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ତୁମ୍ଭର କରିବାକୁ ବାକିଅଛି। ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି ସବୁ ବିକି ଦେଇ ଗରିବଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଦିଅ। ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ। ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଆସ ଓ ମୋର ଅନୁସରଣ କର।” 23ନେତା ନିଜେ ଏହା ଶୁଣି ବହୁତ ମନ ଦୁଃଖ କଲେ। ସେ ବହୁତ ଧନୀ ଥିଲେ ଓ ନିଜ ଧନତକ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।

24ସେହି ଯିହୁଦୀ ନେତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ ହେବାର ଦେଖି ଯୀଶୁ କହଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧ୍ୟରେ ଧନୀ ଲୋକମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବହୁତ କଠିନ। 25ନିଜେ ଧନୀଲୋକ ପକ୍ଷରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଠାରୁ, ଗୋଟିଏ ଛୁଆଁ କଣାଦେଇ ଓଟଟିଏ ଗଳିଯିବା ଅଧିକ ସହଜ।”

କେଉଁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବେ

26ଲୋକମାନେ ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ କହଲେ, “ତେବେ କେଉଁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବେ?”

27ଯୀଶୁ କହଲେ, “ଯେଉଁ କାମ ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର କରି ପାରିବେ।”

28ପିତର କହଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସର୍ବସ୍ୱ, ଛାଡ଼ିଦେଇ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିଛୁ।”

29ଯୀଶୁ କହଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧ୍ୟ ପାଇଁ ତାର ଘର, ପତ୍ନୀ, ଭାଇ, ବାପାମାଆ କିମ୍ବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବ, 30ସେ ଛାଡ଼ି ଥିବା ସବୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପାଇବ। ସେ ଲୋକ ଏହି ଦୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ତ ଅନେକ ଗୁଣ ଅଧିକ ପାଇବ, ଏବଂ ମରଗଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଚିରକାଳ ବାସ କରିବ।

ଯୀଶୁ ମୁତ୍ସାହାର ପୁଣି ବାବତ ହେବେ

(ମାଥିଉ 20:17-19; ମାର୍କ 10:32-34)

31ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଅଲଗା ଭାବରେ ବାରନଗଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହଲେ, “ଗୁଣ, ଆମ୍ଭମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଛୁ। ପରମେଶ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ସବୁ

‘ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଭିଚାର ... ଦେବ’ ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 20:12-16; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 5:16-20.

ଲୋକବାକୁ କହୁଥିଲେ, ସେ ସବୁ ଘଟିବ । 32ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଧିମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଦେବେ । ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରାଯିବ । ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦେବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଛେପ ପକାଇବେ । 33ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁରୁକରେ ପିଟିବେ ଓ ଶେଷରେ ମାରଦେବେ । କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁର ଭୃତୀୟ ବନ୍ଦୀରେ ସେ ପୁଣି ନୀବିତ ହୋଇ ଉଠିବେ ।” 34ପ୍ରେରଣାମାନେ ଏକଥା ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେନାହିଁ । ଏ କଥାର ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗୁପ୍ତ ରହିଲା ।

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକୁ ପ୍ରସ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 20:29-34; ମାର୍କ 10:46-52)

35ଯୀଶୁ ଯିରୀହୋ ନଗର ପାଖାପାଖି ହୋଇ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ଗୁସ୍ତା କଡରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧ ବସିଥିଲା । ସେହି ଅନ୍ଧଟି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା । 36ସେ ଗୁସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ କୋଳାହଳ ଶୁଣିପାରି ପଚାରିଲା, “ଘଟଣା କ’ଣ?”

37ଲୋକମାନେ କହଲେ, “ନାଜରତୀୟ ଯୀଶୁ ଏହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।”

38ଅନ୍ଧଟି ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା, ଓ କହଲା, “ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

39ଆଗରେ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧକୁ ଧମକ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ଧକୁ ରୁପ୍ତ ରହିବାକୁ କହଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଆତ୍ମର ନୋରରେ ପାଟି କରି କହଲା, “ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର; ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।”

40ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଅଟକି ଗଲେ, ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ “ତାହାକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ ।” ସେ ପାଖକୁ ଆସିବା ପରେ ଯୀଶୁ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, 41“ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କ’ଣ କରିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଚାହୁଁଛ?”

ସେହି ଅନ୍ଧଟି କହଲା, “ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଦେଖି ପାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।”

42ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଲାଭ କର । ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲା ।”

43ତତ୍ପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ଧଟି ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଫେରିପାଇଲା । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରର୍ଥନା କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲା । ଏହି ଘଟଣା ଦେଖି ଥିବା ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କଲେ ।

ଦଖିୟ

19 ଯୀଶୁ ଯିରୀହୋ ନଗର ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ । 2ଯିରୀହୋରେ ଦଖିୟ ବୋଲି ନଗର ଲୋକ ଥିଲେ । ସେ ନଗର ପ୍ରଧାନ କରଆଦାୟକାରୀ ଥିଲେ ଓ ସେ ବହୁତ ଧନୀ ଥିଲେ । 3ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ଥିଲେ । ଦଖିୟ ଏତେ ବାଜାଗୁ ଥିଲେ ଯେ, ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଥାଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା । 4ତେଣୁ ଯେଉଁବାଟେ ଯୀଶୁ ଆସିବେ ବୋଲି ସେ ଜାଣିଥିଲେ, ସେଭଳି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ସେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବା ପାଇଁ ସେ

ଗୋଟିଏ ଡମ୍ବର ଗଛରେ ଚଢ଼ିଗଲେ । 5ଯୀଶୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ । ସେ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲେ । ସେ ଦଖିୟଙ୍କୁ ଗଛ ଉପରେ ଦେଖିଲେ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ଦଖିୟ! ଗୀତ୍ର ତଳକୁ ଆସ; ମୁଁ ଆଜି ନଗରକୁ ଚାଲି ଘରେ ରହିବି ।”

6ତା’ପରେ ଦଖିୟ ଖୁବ୍ ଗୀତ୍ର ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ଘରେ ସ୍ୱାଗତ କଲେ । 7ସମସ୍ତେ ଏକଥା ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, “ଦେଖ, କେଉଁ ଭଲ ଲୋକ ସହତ ଯୀଶୁ ରହୁଛନ୍ତି । ଦଖିୟ ଗୋଟିଏ ପାପୀ ।”

8ଦଖିୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ଭଲ କାମ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଛି । ମୁଁ ମୋ ଧନର ଅଧା ଗରିବଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଦେବି । ମୁଁ ଯଦି କାହାରକୁ ଠକିଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଲୋକକୁ ଚାରିଗୁଣ ଧନ ଫେରାଇ ଦେବି ।”

9ଯୀଶୁ କହଲେ, “ଏ ଲୋକଟି ପ୍ରକୃତରେ ନଗର ଭଲ ମଣିଷ । ସେ ଅବହାମଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ସନ୍ତାନ । ତେଣୁ ଆଜି ସେ ନିଜ ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଗଲେ । 10ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହିଁ ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୋଦିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ବ୍ୟସ୍ତ ତାହା ଉପଯୁକ୍ତ

ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କର

(ମାଥିଉ 25:14-30)

11ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମର ପାଖାପାଖି ଆସିଗଲେ । କେତେକ ଲୋକ ଭାବିଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଗୀତ୍ର ଆସିଯିବ ।

12ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା ଭାବୁଥିବା ଯୀଶୁ ଜାଣି ପାରିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ କହଲେ: “ନଗର ଅତି ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜା ହେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଏକ ଦୂର ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଫେରିଆସି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗାଧନ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କଲେ । 13ସେ ନିଜର ଦଶ ଜଣ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଠାକିଲେ । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ଅଳ ଦେଲେ । ସେ କହଲେ, ‘ମୁଁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଟଙ୍କାରେ ବ୍ୟବହାର କର ।’ 14ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେ ରାଜ୍ୟର ନାଗରୀକମାନେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଛରେ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ପଠାଇଲେ । ସେଠାକୁ ଯାଇ ଏହି ଦଳର ଲୋକମାନେ କହଲେ, ‘ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁନା ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା ହୁଅନ୍ତୁ ।’

15“ତଥାପି ସେ ରାଜା ହୋଇଗଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ତା’ପରେ ସେ କହଲେ, ‘ଯେଉଁ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମୋର ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଠାକି, ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ସେହି ଟଙ୍କାରେ ସେମାନେ ଆଉ କେତେ ଅଧିକ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।’ 16ପ୍ରଥମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 17ରାଜା ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ କହଲେ, ‘ବହୁତ ଭଲ କଥା । ତୁମ୍ଭେ ନଗର ଭଲ ଗୁରୁ । ତୁମ୍ଭକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣୁଛି ।

18ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 19ତୃତୀୟ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 20ଚତୁର୍ଥ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 21ପଞ୍ଚମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 22ଷଷ୍ଠ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 23ସପ୍ତମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 24ଅଷ୍ଟମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 25ନବମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 26ଦଶମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 27ରାଜା ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ କହଲେ, ‘ବହୁତ ଭଲ କଥା । ତୁମ୍ଭେ ନଗର ଭଲ ଗୁରୁ । ତୁମ୍ଭକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣୁଛି ।

28ତୃତୀୟ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 29ଚତୁର୍ଥ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 30ପଞ୍ଚମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 31ଷଷ୍ଠ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 32ସପ୍ତମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 33ଅଷ୍ଟମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 34ନବମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 35ଦଶମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 36ରାଜା ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ କହଲେ, ‘ବହୁତ ଭଲ କଥା । ତୁମ୍ଭେ ନଗର ଭଲ ଗୁରୁ । ତୁମ୍ଭକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣୁଛି ।

37ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 38ତୃତୀୟ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 39ଚତୁର୍ଥ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 40ପଞ୍ଚମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 41ଷଷ୍ଠ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 42ସପ୍ତମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 43ଅଷ୍ଟମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 44ନବମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 45ଦଶମ ଗୁରୁର ନଗର ଆସି କହଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ଅଳଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଦଶ ଅଳ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛି ।’ 46ରାଜା ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ କହଲେ, ‘ବହୁତ ଭଲ କଥା । ତୁମ୍ଭେ ନଗର ଭଲ ଗୁରୁ । ତୁମ୍ଭକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣୁଛି ।

ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ଦଗଚି ନଗର ଗାସନ କରିବାକୁ ଦେବି । 18

ଦ୍ଵିତୀୟ ରୁକରଚି ଆସିଲା ଓ କହିଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କାଧଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାଥିଅଳ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଛୁ ।’ 19

ତୃତୀୟ ସେହି ରୁକରଚିକୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ପାଞ୍ଚଟି ନଗର ଉପରେ ଗାସନ କରିବ ।’ 20

ଚତୁର୍ଥ ପରେ ଅନ୍ୟ ରୁକରଚି ଭିତରକୁ ଆସିଲା । ସେ ଗୁନାଙ୍କୁ କହିଲା, ‘ଆଜ୍ଞା, ଏହି ଆପଣଙ୍କ ଟଙ୍କା ଅଳ । ମୁଁ ଖଣ୍ଡେ କନାରେ ଏହାକୁ ଗୁଡ଼ାଲ ଲୁଚେଇ ରଖିଥିଲି ।’ 21

ଆପଣ ନିଶେ କଠୋର ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲି । ଏପରିକି ଆପଣ ନିନ୍ଦେ ଅର୍ଜନ କରି ନ ଥିବା ଟଙ୍କା ନେଇଥାନ୍ତ ଓ ନିନ୍ଦେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ନ ଥିବା ଖାଦ୍ୟଗଣ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତ ।’ 22

ତା’ପରେ ଗୁନା ସେହି ରୁକରକୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ନିଶେ ଦୁଷ୍ଟ ରୁକର । ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ଭାଷାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବରୁଣ କରିବି । ତୁମ୍ଭେ କହିଛ ଯେ, ମୁଁ ନିଶେ କଠୋର ବ୍ୟକ୍ତି । ପୁଣି କହିଛ ଯେ ମୁଁ ଅର୍ଜନ ନକରି ଟଙ୍କା ନିଏ ଓ ଉତ୍ପନ୍ନ ନକରି ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଗଣ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରେ ।’ 23

ଯଦି ଏକଥା ସତ୍ୟ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଟଙ୍କା ବ୍ୟାଙ୍କରେ ନିମା ରଖି ପାରିଥାନ୍ତ । ତା’ହେଲେ ମୁଁ ଫେରି ଆସିଲି ବେଳକୁ ମୋ ଟଙ୍କାରେ କିଛି ସୁଧ ଅର୍ଜନ କରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତ । 24

ସେଠାରେ ରହି ଏସବୁ ଦେଖୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୁନା କହିଲେ, ‘ଏ ରୁକର ପାଖରୁ ଟଙ୍କା ଅଳଟି ନେଇ ଯାଇ ଦଶଅଳ ଟଙ୍କା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ରୁକରକୁ ଦେଇଦିଅ ।’ 25

ଲୋକମାନେ ଗୁନାଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞା, ସେ ରୁକରଚି ପାଖରେ ତ ଆଗରୁ ଦଶଅଳ ଟଙ୍କା ଅଛ ।’ 26

ଗୁନା କହିଲେ, ‘ଯଦି ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ତା’ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛ ତାହାର ବ୍ୟବହାର କରେ ତେବେ ସେ ଆତ୍ମର ଅଧିକ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତା ପାଖରେ ଯେତିକି ଅଛି, ତାହା ବ୍ୟବହାର କରେନି, ତାଠାରୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଛଡ଼େଇ ନିଆଯିବ ।’ 27

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନେ କାହାଁନ୍ତି? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁନା ନ ହୁଏ ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ରୁହୁଁ ଥିଲେ । ସେମାନେ କାହାଁନ୍ତି? ମୋ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ଆଖି ଆଗରେ ମାରିଦିଅ ।’”

ଯୀଶୁଙ୍କର ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରବେଶ

(ମାଥିଉ 21:1-11; ମାର୍କ 11:1-11; ଯୋହନ 12:12-19)

28

ଯୀଶୁ ଏସବୁ କହି ସାରିବା ପରେ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ । 29

ଦୀତ ପର୍ବତ ପାଖ ବେଥ୍‌ସେଗା ଓ ବେଥନିଆ ନଗର ପାଖକୁ ଯୀଶୁ ଆସିଗଲେ । ଯୀଶୁ ନିଜର ଦୁଇ ନିଶି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, 30

‘ଆଗରେ ଯେଉଁ ଗାଁ ଦେଖା ଯାଉଛି, ସେଠାକୁ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାଁରେ ପଶିବା ମାତ୍ରେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଗଧକୁଆ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବ । ସେହି ଗଧ ଉପରେ କେହି କେବେହେଲେ ଚଢ଼ି ନଥିବେ । ତାକୁ ଖୋଲି ଦେଇ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣିବ ।’ 31

ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଧଟିକୁ କାହିଁକି ନେଇ ଯାଉଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିବ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏଇଟି ଦରକାର ଅଛି ।”

32

ଦୁଇ ନିଶି ଶିଷ୍ୟ ସେହି ଗାଁକୁ ଗଲେ, ଯୀଶୁ

ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି କହିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହି ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଗଧଟିକୁ ପାଇଗଲେ । 33

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗଧଟିକୁ ଫିଟାଇଥିବା ସମୟରେ ଗଧଟିର ମାଲିକମାନେ ବାହାର ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଧଟିକୁ କାହିଁକି ଫିଟାଉଛ?”

34

ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଏହାଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦରକାର ଅଛି ।” 35

ତା’ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗଧଟିକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ଗଧ ପିଠି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଗା ପକେଇଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗଧ ଉପରେ ବସାଇଲେ । 36

ଯୀଶୁ ଗଧ ଉପରେ ବସି ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ଗସ୍ତ ଉପରେ ନିନ୍ଦା ନିନ୍ଦା ଲୁଗା ବଛାଇ ଦେଲେ ।

37

ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମର ପାଖ ହୋଇ ଆସୁଥିଲେ, ସେ ନୀତପର୍ବତର ପାଦ ଦେଶ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶିଷ୍ୟଦଳ ଖୁସି ଥିଲେ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଶକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ:

38

“ସୁଗତ କରି କହିଲେ: “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେଉଁ ଗୁନା ଆସୁଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ, ଗୀତସଂହାରୀ 118:26

ସ୍ଵର୍ଗରେ ଶାନ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହମା ହେଉ ।”

39

ନଗରହଲରେ କେତେ ନିଶି ରହିଥିବା ଫାରୁଶୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏ ସବୁ କଥା ନ କହିବାକୁ କୁହ ।”

40

କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏସବୁ କଥା ନିଶ୍ଚୟ କୁହାଯିବ । ଯଦି ମୋର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏସବୁ କଥା ନ କୁହନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ ଏ ପଥର ସବୁ ପାଟି କରି ତାହାସବୁ କହିବେ ।”

ଯିରୁଶାଲମ ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ

41

ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ଦେଖି ତା’ପାଇଁ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ । 42

ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭକୁ କିପରି ଶାନ୍ତି ମିଳି ପାରିବ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଅନ୍ଧତଃ ନାହିଁ ପାରନ୍ତି! କିନ୍ତୁ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାହିଁ ପାରିବନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ତୁମ୍ଭ ପାଖରୁ ଗୁପ୍ତ ରଖା ଯାଇଛି । 43

ତୁମ ସକାଶେ ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି । ଯେତେବେଳେ କି ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମ୍ଭ ଗୁରୁପଟେ ଗୋଟିଏ ପାତେରୀ ତିଆରି କରିଦେବେ । ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରିଯାଇ ଅବରୋଧ କରିବେ । 44

ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ । ତୁମ୍ଭ କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପଥର ଅନ୍ୟ ପଥରଟି ଉପରେ ସେମାନେ ରଖେଇ ଦେବେ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଘଟିବ । କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ, ସେ ସମୟଟିକୁ ତୁମ୍ଭେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲ ନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଆନ୍ତ

(ମାଥିଉ 21:12-17; ମାର୍କ 11:15-19; ଯୋହନ 2:13-22)

45 ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଗଲେ। ସେ ମନ୍ଦିର ପରିସର ଭିତରେ କିଣା ବକା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। 46 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖାଅଛି: ‘ମୋ ଗୃହ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ହେବ।’* କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଚୋରମାନଙ୍କ ଆଡ଼ିଆସ୍ଥଳ କରି ଦେଇଛ।”

47 ଯୀଶୁ ପ୍ରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନୀବନରେ ମାରି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। 48 କିନ୍ତୁ ସବୁ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ମନଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କଥାପ୍ରତି ପ୍ରବଳ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ କ’ଣ କରିବେ ବୋଲି କିଛି ସ୍ଥିର କରି ପାରୁ ନଥିଲେ।

ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ

(ମାଥିଉ 21:23-27; ମାର୍କ 11:27-33)

20 ଦିନେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବନ୍ଧନରେ ସୁସମାପ୍ତ କରୁଥିଲେ। ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଆସିଲେ। 2 ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ଆତ୍ମକୁ କୁହ, କେଉଁ ଅଧିକାର ବଳରେ ତୁମ୍ଭେ, ଏସବୁ କାମ କରୁଛ? ତୁମ୍ଭକୁ ଏ ଅଧିକାର କିଏ ଦେଲା?”

3 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି। ମୋତେ କୁହ: 4 ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ, ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା ନା ମଣିଷଠାରୁ ଆସିଥିଲା?”

5 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଏ ବନ୍ଧନରେ କଥାବାତୀ ହେଲେ। ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଆତ୍ମେ ଯଦି କହିବା ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା, ତେବେ ସେ ପଚାରିବେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ କାହିଁକି ବନ୍ଧାସ କଲନାହିଁ?’ 6 କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେ ଯଦି କହିବା, ‘ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ମଣିଷ ଠାରୁ ଆସିଥିଲା’, ତେବେ ସବୁ ଲୋକ ଆତ୍ମ ଉପରକୁ ଟେକାପଥର ଫିଙ୍ଗି ଆତ୍ମକୁ ନୀବନରେ ମାରିଦେବେ। କାରଣ ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମତରଂଗ ରୂପେ ବନ୍ଧାସ କରନ୍ତି।” 7 ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେ ଜାଣିନାହୁଁ।”

8 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏ ସବୁ କାମ କରୁଛି।”

ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇ

(ମାଥିଉ 21:33-46; ମାର୍କ 12:1-12)

9 ତାପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ: “ଗୋଟିଏ ଲୋକ କିଛି ଜମିରେ ଅଜୁର ରୁଷ କଲା। ସେ

‘ମୋ ... ହେବ’ ଯିଗାଇୟ 56:7.

ଏହି ଜମିଟି କେତେ ଜଣ କୃଷକଙ୍କୁ ଭାଗ ଦେଇ ଦେଲା। ତାପରେ ସେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲା।

10 ପରେ ଅଜୁର ତୋଳିବା ସମୟ ଆସିଲା। ତେଣୁ ଲୋକଟି ତାର ନଣେ ଚାଲିଗଲା ଏହି କୃଷକ ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲା ଯେପରି କୃଷକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଭାଗ ଅଜୁର ଚାଲିଗଲା ହାତରେ ଦେଇଦେବେ। କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ ଚାଲିଗଲା ମାତ ମାରି ଖାଲି ହାତରେ ପଠେଇ ଦେଲେ। 11 ତେଣୁ ଲୋକଟି ଆଉ ନଣେ ଚାଲିଗଲା ପଠାଇଲା। କୃଷକମାନେ ଏହି ଲୋକଟିକୁ ମାତ ମାରିଲେ ଓ ତାପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେମାନେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ନଦେଇ ପଠେଇ ଦେଲେ। 12 ତେଣୁ ଜମିମାଲିକ ପୁଣି ଆଉ ନଣେ ଚାଲିଗଲା ପଠାଇଲା। କୃଷକମାନେ ତାକୁ ଉତ୍ତମତରଂଗ ଭାବରେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କରି ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ। 13 ଜମିମାଲିକ କହିଲା, ‘ଏବେ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି? ମୁଁ ମୋ ପୁଅକୁ ପଠାଇବି। ମୁଁ ମୋ ପୁଅକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭଲ ପାଏ। ତୁଏତ ମୋ ପୁଅକୁ କୃଷକ ମାନେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ପାରନ୍ତି।’ 14 କୃଷକମାନେ ମାଲିକର ପୁଅକୁ ଦେଖି କୁହାକୁହ ହେଲେ, ‘ଏତ ଜମିମାଲିକର ପୁଅ। ଏ ଜମି ଖଣ୍ଡିକ ତାର ହୁଁ ହେବ। ଆତ୍ମେ ତାକୁ ମାରିଦେଲେ ଜମିଟି ଆତ୍ମେ ହୋଇଯିବ।’ 15 ତେଣୁ କୃଷକମାନେ ମାଲିକର ପୁଅକୁ ନୀବନରେ ମାରିଦେଲେ ଓ ଜମି ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ।

“ଏବେ ଜମିମାଲିକ କ’ଣ କରିବ? 16 ସେ ଆସି ସେହି କୃଷକମାନଙ୍କୁ ନୀବନରେ ମାରିଦେବ। ତାପରେ ସେହି ଜମିଟିକୁ ଆଉ କେତେକ କୃଷକଙ୍କୁ ଭାଗ ଦେଇଦେବେ।”

ଲୋକମାନେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣିଲେ ଓ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯେ, ଏକଥା କେବେହେଲେ ନ ହେଉ।” 17 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହୁଁ କହିଲେ, “ତେବେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏହି ପଦ ଅର୍ଥ କ’ଣ ହେବ:

‘ନିର୍ମାତାମାନେ ଯେଉଁ ପଥରକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ସେହି ପଥରଟି ମୂଳଦୁଆର ପ୍ରଧାନ ପଥର ହୋଇଗଲା।’

ଗୀତ ୧୧୭:22

18 ଯେଉଁଲୋକ ସେହି ପଥର ଉପରେ ଖସି ପଡ଼ିବ, ତାର ହାତ ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଯିବ। କିନ୍ତୁ ସେହି ପଥର ଯାହା ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ତାହା ତାକୁ ଦୂରମାରୁ କରିଦେବ।”

19 ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ନାଣି ପାରିଲେ ଯେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ କାଳେ କ’ଣ କିଛି କରିପକାଇବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଡରୁଥିଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ଚେଷ୍ଟା

(ମାଥିଉ 22:15-22; ମାର୍କ 12:13-17)

20 ତେଣୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଯାଜକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଖକୁ କେତେକ ଗୁପ୍ତଚର ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲୋକ ଭଳି ଛଳନା

କରିବା ପାଇଁ କହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ କହୁଥିବା କଥାରେ କିଛି ଭୁଲ ବ୍ୟସ୍ତ ଖୋଦି ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର କିଛି ଭୁଲ ଦେଖି ପାରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର ଓ କ୍ଷମତା ରହିଥିବା ଗାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହାତରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଇଦେବେ । **21** ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲେ, “ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେ ନୀରାଶ୍ରମ ଯେ ଆପଣ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ଓ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଠିକ୍ । ଆପଣ କାହାପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ କରୁନାହାନ୍ତି । ଆପଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ତାହାସତ୍ୟ । **22** ଆମକୁ କୁହ । କାଲସରଙ୍କୁ କର ଦେବା ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷେ ଠିକ୍ ହେବ କି ନାହିଁ?”

23 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ନାହିଁଥିଲେ ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, **24** “ମୋତେ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ଦେଖାଅ ମୁଦ୍ରା ଉପରେ କାହାର ନାମ ଅଛି ଏବଂ କାହାର ଛବି ଅଛି?”

ସେମାନେ କହଲେ, “କାଲସରଙ୍କର ।”

25 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ତେବେ ଯାହା କାଲସରଙ୍କର, ତାହା କାଲସରଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅ, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅ ।”

26 ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହି ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ କିଛି କହ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ଏଭଳି କିଛି କହଲେ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବରୁଣରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ।

କେତେକ ସାଦୃଶ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ

(ମାଥିଉ 22:23-33; ମାର୍କ 12:18-27)

27 କେତେକ ସାଦୃଶ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସାଦୃଶ୍ୟମାନେ ବ୍ୟଗ୍ରସ କରନ୍ତି ଯେ ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠି ପାରିବେନାହିଁ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, **28** “ଗୁରୁ! ମୋଗା ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟବହୃତ ପୁରୁଷ କୌଣସି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ନଥାଇ ମରିଯାଏ, ତେବେ ତାର ଭାଇ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ମୃତ ଭାଇର ପତ୍ନୀକୁ ବିବାହ କରିବ । ତାହାହେଲେ ସେ ତା ମୃତ ଭାଇ ପାଇଁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ପାରିବ । **29** ଥରେ ସାତ ଜଣ ଭାଇ ଥିଲେ । ବଡ଼ ଭାଇଟି ବିବାହ କରିଥିଲା । କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥାଇ ସେ ଭାଇଟି ମରିଗଲା । **30** ତାପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଇ ବିବାହ କଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା । **31** ତାପରେ ତୃତୀୟ ଭାଇଟି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କଲା ଓ ମରିଗଲା । ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକା କଥା ଘଟିଲା । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମରିଗଲେ ଓ କାହାରିହେଲେ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ନ ଥିଲା । **32** ଶେଷରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଟି ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା । **33** ସାତ ଭାଇଯାକ ତାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ

ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ଜୀବନ ନ ପାଇ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଟି କାହାର ପତ୍ନୀ ହେବ?”

34 ଯୀଶୁ ସାଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଫାନ୍ଦରେ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । **35** କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ଓ ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନ ପରେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଜୀବିତ ରହିବେ । ସେହି ଜୀବନରେ ସେମାନେ ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ । **36** ସେହି ଜୀବନରେ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ପରି ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନେ କେବେହେଲେ ମରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ କାରଣ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିଥାନ୍ତି । **37** ମୋଗା ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣିବଞ୍ଚି ଉଠନ୍ତି । ମୋଗା ଯେତେବେଳେ ‘ଜୁଲନ୍ଦୁଦା’ * ବ୍ୟସ୍ତରେ ଲେଖିଲେ, ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ‘ପ୍ରଭୁ (ପରମେଶ୍ଵର) ହେଉଛନ୍ତି ଅବୁହାମଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର, ଯିହୁହାକଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର’ * । **38** ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର, ତେବେ ଏ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୃତ ନୁହନ୍ତି । ସେ କେବଳ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ।

39 ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ କହଲେ, “ଗୁରୁ, ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ତର ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା ।” **40** ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଉ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ କେହି ସାହାସ କଲେନାହିଁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ’ଣ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର?

(ମାଥିଉ 22:41-46; ମାର୍କ 12:35-37)

41 ତାପରେ ଯୀଶୁ କହଲେ, “ଲୋକେ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର? **42** ଗୀତଫଞ୍ଜିତାରେ ଦାଉଦ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି:

‘ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ମୋର ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କହଲେ: ମୋର ଡାହାଣ ପଟେ ମୋ ପାଖରେ ବସ ।

43 ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଶକ୍ତ ଅଧୀନରେ ରଖିବି ।’
ଗୀତଫଞ୍ଜିତା 110:1

44 ଦାଉଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ‘ପ୍ରଭୁ’ କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଏ ଉଭୟ କଥା କିପରି ସତ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ?”

ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବରୁଣରେ ଚେତାବନୀ

(ମାଥିଉ 23:1-36; ମାର୍କ 12:38-40; ଲୁକ 11:37-54)

45 ସବୁଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, **46** “ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ ରୁହ । ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରି ପୋଷାକପତ୍ର ପିନ୍ଧି ବୁଲୁଲୁଲି କରିବାକୁ ସେମାନେ ଚାହୁଁନ୍ତି । ହାଟବଜାରରେ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ

ଜୁଲନ୍ଦୁଦା ପଢ଼ନ୍ତୁ ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 3:1-12.
‘ପ୍ରଭୁ ... ଯାକୁବଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର’ ପୁରତାନ ନୟମ(ଓଲଡ ଟେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ) ସମୟରେ ତିନିଜଣ ଇହୁଦୀ-ନେତା ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 3:6.

ସମ୍ମାନ ଦେଖାନ୍ତୁ ବୋଲି ସେମାନେ ଭଲପାଆନ୍ତି । ଯିହୁଦୀ ସମାଜଗୃହମାନଙ୍କରେ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସନଗୁଡ଼ିକ ପାଇବାକୁ ସେମାନେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଭୋଦି ମାନଙ୍କରେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଧାନ ଆସନରେ ବସିବାକୁ ସେମାନେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । 47କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବିଧବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୀଚ ମନୋଭାବ ଦେଖାନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଧବାମାନଙ୍କର ଘରଘାଟ ଠିକ୍‌କି ଠିକ୍‌କି ନେଇ ଆଆନ୍ତି । ସେମାନେ ଲମ୍ବାଲମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନିଜକୁ ଭଲ ବୋଲି ଦେଖେଇ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।”

ପ୍ରକୃତ ବାନ୍

(ମାର୍କ 12:41-44)

21 ଯୀଶୁ ଦେଖିଲେ ଯେ କେତେକ ଧନୀଲୋକ ମନ୍ଦିରର ଦାନବାକ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । 2ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଗରିବ ବିଧବାକୁ ଦେଖିଲେ । ସେହି ବିଧବା ଲୋକଟି ଦାନବାକ୍ତରେ ଦୁଇଟି ତମ୍ବା ପଇସା ପକାଇଲା । 3ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏହି ଗରିବ ବିଧବାଟି କେବଳ ଦୁଇଟି ତମ୍ବାପଇସା ଦାନ ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଏହି ଧନୀଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ଦେଲା । 4ଧନୀଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ଅଛି । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦରକାର ନଥିବା ଅର୍ଥ ଦାନ କଲେ । ଏ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ବହୁତ ଗର୍ବାବ । କିନ୍ତୁ ସେ ତାର ସର୍ବସ୍ୱ ଦାନ କରିଦେଲା । ସେହି ଅର୍ଥ ତା’ର ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଦରକାର ଥିଲା ।”

ମନ୍ଦିରର ଧ୍ୱସ୍ତ

(ମାଥିଉ 24:1-14; ମାର୍କ 13:1-13)

5କେତେକ ଗିଷ୍ୟ ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର । ଏହା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ପଥରରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଦେଖ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କିପରି ଭଲଭଲ ଦାନ ଅର୍ପଣ କରା ଯାଇଛି ।”

6କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଯାହା ସବୁ ଦେଖୁଛ, ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଏ ସବୁ ଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥର ଭୁମିସାତ୍ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପଥର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଥର ଉପରେ ରହି ପାରିବନାହିଁ ।”

7କେତେକ ଗିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଗୁରୁ! ଏ ସବୁ ଘଟଣା କେବେ ଘଟିବ? କି ପ୍ରକାରର ଲକ୍ଷଣ ଘାଟି ଦିଶା ପଡ଼ିବ ଯେ ଏ ସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବାର ସମୟ ଆସି ଗଲାଣି?” 8ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସାବଧାନ! ଭ୍ରାନ୍ତତ୍ୱ ଅ ନାହିଁ । ମୋ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରି ଅନେକ ଲୋକ ଆସିବେ । ସେମାନେ କହିବେ, ‘ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’ ଏବଂ ‘ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସିଯାଇଛି ।’ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବନାହିଁ । 9ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିପ୍ଳାବର ଦନରବ ଶୁଣିବ, କେବେ ଡରିଯିବ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଘଟଣା ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଥମେ ଘଟିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧମ ସମୟ ଆସିବାକୁ ବିଳମ୍ବ ହେବ ।”

10ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଶଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କରିବେ । ରାଜ୍ୟରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କରିବେ ।

11ଭୟାନକ ଭୂମିକମ୍ପ, ରୋଗ ଓ ଅମଙ୍ଗଳର ବିଷୟ ସବୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଘଟିବ । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ମରୁଡ଼ି ପଡ଼ିବ, ଲୋକେ ଖାଇବାକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଭୟଙ୍କର ଘଟଣାମାନ ଘଟିବ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେବା ପାଇଁ ଆକାଶରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦନକ ବିଷୟ ଦେଖାଯିବ । 12“କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେବେ, ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନେ ଦେବେ । ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଜଗୃହମାନଙ୍କରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରିବେ । ଗୁଳା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାମନାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହାଜର କରାଯିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଯୋଗୁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିବେ । 13କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବ । 14ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କ’ଣ କହିବ, ସେଥି ପାଇଁ ଆଦୌ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନାହିଁ । 15ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିବି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କହିବ, ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ତାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବନାହିଁ । 16ଏପରିକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାପାମାଆ, ଭାଇ, ସମ୍ପର୍କୀୟ ଓ ବନ୍ଧୁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀ ହୋଇଯିବେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ମାରିଦେବେ । 17ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଯୋଗୁ ସବୁ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ । 18କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଘାତ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ଷତି ହେବନାହିଁ । 19ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଭିତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ରହିଲେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ।

ଯିରୁଶାଲମର ଧ୍ୱସ୍ତ

(ମାଥିଉ 24:15-21; ମାର୍କ 13:14-19)

20“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଗୁରୁପଟେ ସୈନ୍ୟବାହନୀଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବାର ଦେଖିବ । ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଯିରୁଶାଲମର ଧ୍ୱସ୍ତ ହେବା ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଗଲାଣି । 21ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦାର ଲୋକେ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ପଳାଇଯିବା ଉଚିତ । ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ଭିତରେ ଥିବା ଲୋକେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ନଗର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବା ଉଚିତ । ଜଣେ ଯଦି ନଗର ବାହାରେ ଥିବ, ତେବେ ସେ ନଗର ଭିତରକୁ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । 22ପରମେଶ୍ୱର କେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ, ସେହି ସମୟ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଅନେକ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମୟ ବିଷୟରେ କହୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ଘଟିବ । 23ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କୋଳରେ ଛୋଟ ଗିଶୁ ଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାନକ ହେବ । କାରଣ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦେଶ ଉପରକୁ ବହୁତ ବିପଦ ମାଡ଼ ଆସିବ । ଏବଂ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ରୋଧ କରିବେ । 24କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ମାରି ଦେବେ । ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଅନ୍ୟ ସବୁ ଦେଶକୁ ପଠାଇ ବିଆସିବ । ଅଣଯିହୁଦୀଲୋକ

ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ଶେଷ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ନଗର ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଦଦଳିତ କରିବେ ।

ଭୟ କରନାହିଁ

(ମାଥିଉ 24:29-31; ମାର୍କ 13:24-27)

25“ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରାମାନଙ୍କରେ ସଙ୍କେତ ରୂପକ ଅନେକ ଅଦ୍ଭୁତ ବସ୍ତୁ ଘଟିବ । ପୃଥିବୀରେ ଲୋକମାନେ ନିରାଶ ଅନୁଭବ କରିବ । ସମୁଦ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଭୟଙ୍କର ରୂପ ଧାରଣ କରିବ । ଲୋକେ କଣ ପାଇଁ ଏପରି ହେଲେ, ଜାଣିବେ ନାହିଁ । 26ଫସାଲକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ଚଳାକରି ଲୋକେ ଭୟରେ ମୁର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଯିବେ । ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ବଦଳି ଯିବ । 27ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ମହାରୋରବ ସହତ ମେଘମାଳା ଉପରେ ଆସୁ ଥିବାର ଦେଖିବେ । 28ଯେତେବେଳେ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରବନାହିଁ । ଉପରକୁ ଚାହିଁ ଖୁସି ହେବ, ଆଦୌ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ସମୟ ପାଖ ହୋଇଗଲାଣି ବୋଲି ଏଥିରୁ ଜାଣିବ ।”

ମୋର ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ

(ମାଥିଉ 24:32-35; ମାର୍କ 13:28-31)

29ତାପରେ ଯୀଶୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ: “ସବୁ ଗଛ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ । ଫିମିର ଗଛଟି ଗୋଟିଏ ଭଲ ଉଦାହରଣ । 30ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଯେତେବେଳେ ନୂଆ ପତ୍ର କର୍ପିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଥାଅ ଯେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । 31ସେହିଭଳି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ । ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରବ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନିକଟ ହୋଇଗଲାଣି ।

32“ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏହି ସବୁରେ ଲୋକେ ବସ୍ତିଥିବା ସମୟ ଭିତରେ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବ । 33ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶ ଲୋପ ହୋଇଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ମୋର ବାକ୍ୟ କଦାପି ଲୋପ ହେବନାହିଁ । ମୋର ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

ସବୁବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଅ

34“ସାବଧାନ ରୁହ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଦ୍ୟପାନ କରି ମାତାଳ ହୋଇ ନିଦ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରନାହିଁ । ସାଂସାରକ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ବସ୍ତୁରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ପଡ଼ନାହିଁ । ସେଭଳି କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଦ୍ରା ହୋଇଯିବ ଓ ଉଚିତ କଥା କେବେ ଭାବି ପାରବ ନାହିଁ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ଧମକାଳ ଆସି ଯାଇପାରେ । 35ପୃଥିବୀରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହା ଏକ ଫାଇ ଭଳି ଆସିଯିବ । 36ତେଣୁ ସଦାବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଅ । ଯେଉଁସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟଦେଇ ନିରାପଦରେ ଗତି କରିବାକୁ ଶକ୍ତିପାତ୍ର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହତ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିବାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।”

37ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ

ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ଗୁଡ଼ିକାଳରେ ସେ ନଗର ବାହାରକୁ ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ଓ ସାରା ରାତି ଜୀତ ପର୍ବତ ଉପରେ କଟାଉଥିଲେ । 38ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣିବା ପାଇଁ, ପ୍ରତିଦିନ ଅତି ସକାଳୁ ଉଠି ପଡୁଥିଲେ ।

ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରଦେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ

(ମାଥିଉ 26:1-5; 14-16; ମାର୍କ 14:1-2; 10-11; ଯୋହନ 11:45-53)

22 ଖମ୍ବାରଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀ ପର୍ବ, ଯାହାକୁ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ତାହାର ସମୟ ନିକଟ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । 2ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଧର୍ମଗାୟାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜୀବନରେ ମାରଦେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ଖୋଜୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଯୋଦନା

3ଯୀଶୁଙ୍କର ବାରଦଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣକ ମଧ୍ୟରେ ଜଣକର ନାମ ଥିଲା ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦୀ । ଗୟତାନ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଗରୀର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଖରାପ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା । 4ଯିହୁଦୀ ଯାଇ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ମନ୍ଦିରର ସେନାପତିମାନଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଏକ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲା । 5ଏଥିରେ ଯାଜକମାନେ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦେଲେ ସେମାନେ ଯିହୁଦୀକୁ ଅର୍ଥ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ । 6ଯିହୁଦୀ ରାଜି ହେଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯାଜକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲା । ଯିହୁଦୀ ଚାହୁଁଥିଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିବେ, ସେ ସେତିକିବେଳେ ଏ କାମ କରିବ ।

ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ତିଆରି

(ମାଥିଉ 26:17-25; ମାର୍କ 14:12-21; ଯୋହନ 13:21-30)

7ଖମ୍ବାର ହାନ ରୋଟୀ ପର୍ବର * ଦିନଟି ଆସିଗଲା । ଏହି ଦିନ ଯିହୁଦୀମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ମେଷଗାବକମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦିଅନ୍ତି । 8ଯୀଶୁ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଇବା ପାଇଁ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି କର ।”

9ପିତର ଓ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏ ଖାଦ୍ୟ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବୁ ବୋଲି ଆପଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି?”

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 10“ଶୁଣ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ଭିତରକୁ ଯିବା ପରେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ପାଣି ମାଠିଆଟିଏ ନେଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତା ପଛେ ପଛେ ଯିବ । ସେ ଗୋଟିଏ ଘର ଭିତରକୁ ଯିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତା’

ଖମ୍ବାର ହାନ ରୋଟୀ ପର୍ବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବ । ପୁରାତନ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଏହା ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପରଦିନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା । ପରେ ଦୁଇଟି ଯାକ ପର୍ବ ମିଶି ଏକାକାର ହୋଇ ଯାଉଛି ।

ସହତ ଯିବ । 11ତୁମ୍ଭେମାନେ ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ପଚାରିବ, ‘ଗୁରୁ ପରୁରୁକ୍ଷନ୍ତ ଯେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର* ଖାଦ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଖାଇବେ, ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଆମକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ ।’ 12ତାପରେ ଘରମାଲିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପର ମହଲାର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବଖରା ଦେଖାଇଦେବେ । ଏ ବଖରାଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଜାଇ ରଖା ଯାଇଥିବ । ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ।”

13ପିତର ଓ ଯୋହନ ବାହାରିଗଲେ । ଯୀଶୁ ଯେଉଁଳି କହିଥିଲେ, ସବୁ ଘଟଣା ସେହିଭଳି ଘଟିଲା । ସେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଗୁଡୁତୋଦନ

(ମାଥିଉ 26:26-30; ମାର୍କ 14:22-26;

1 କରିନ୍ଥୀୟ 11:23-25)

14ସେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ସମୟ ହେଲା । ଯୀଶୁ ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ଖାଇ ବସିଲେ । 15ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଏକାଠି ଏହି ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଲକ୍ଷା କରିଥିଲି । 16ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଏହାର ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କେବେହେଲେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଖାଦ୍ୟ ଆଉ ଖାଇବି ନାହିଁ ।”

17ତାପରେ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ଅଜୁରରସ ନେଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଏହି ପାତ୍ର ନିଅ, ଏଥିରେ ଥିବା ଅଜୁରରସ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଅ ।” 18ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବି ନାହିଁ ।”

19ତାପରେ ଯୀଶୁ କିଛି ରୋଟି ନେଲେ । ରୋଟି ପାଇଁ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ସେ ରୋଟିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ତାହା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏହି ରୋଟି ମୋର ଶରୀର । ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଉଛି । ମୋତେ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହା କର ।”

20ସେହିଭଳି ଗୁଡୁତୋଦନ ପରେ ଯୀଶୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ପାତ୍ରଟି ଧରି କହିଲେ । “ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ରୁକ୍ତି କରି ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉଥିବା ମୋର ରକ୍ତରେ ଏହି ରୁକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।” *

କିଏ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବ?

21ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ଗୀୟ ମୋ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସଯାତକତା କରିବ । ତାର ହାତ ମୋ ହାତ

ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ପବିତ୍ର ଦିବସ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ଦିନ ସେମାନେ ଏକ ସୂତ୍ର ଉଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିଲେ । ମୋଗାଙ୍କ ସମୟରେ ମିଗରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିବା ଘଟଣାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ପାଳିତ ହୁଏ ।

ପଦ-19 କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପୁସ୍ତକରେ ପଦ-19ର ଶେଷ ଅଂଶ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦ-20 ନାହିଁ ।

ପାଖରେ ଏହି ଟେବୁଲ ଉପରେ ଅଛି । 22ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ନିରୁପଣ କରିଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସେହି ଅନୁସାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଯେଉଁଲୋକ ହତ ହେବାପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ହାତରେ ଦେଇଦେବ, ତା’ ପକ୍ଷରେ ଏହା ବହୁତ ଖରାପ ହେବ ।”

23ତା’ପରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ପରସ୍ପର ପରସ୍ପର ଉଚ୍ଚ ହେଲେ, “ଆମ୍ଭଭିତରୁ କିଏ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଆଚରଣ କରିବ?”

ଜଣେ ସେବକ ଭଳି ହୁଅ

24ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରେରିତମାନେ ସେହି ବର୍ଷୟରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବାଦାମୁଦାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 25କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ସଂସାରର ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକର ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି । ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କ୍ଷମତା ଥାଏ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହୁଅନ୍ତି ।

26କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ନୁହଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼, ସେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ନେତା ସେବକ ଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ ।

27ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ କିଏ? ଟେବୁଲ ପାଖରେ ଖାଇବାକୁ ବସିଥିବା ଲୋକ ନା ତାହାଙ୍କୁ ପରଗୁଥିବା ଲୋକ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାବିବ ଯେ ଖାଇବାକୁ ବସିଥିବା ଲୋକଟି ଅଧିକ ମହତ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଜଣେ ସେବକ ଭଳି ରହିଛି ।

28“ଅନେକ ବାଧାବିଧି ଭିତର ଦେଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ସହତ ରହିଛ । 29ମୋର ପରମପିତା ମୋତେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋ ସହତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦେଉଛି । 30ମୋ ରାଜ୍ୟରେ ମୋ ସହତ ଟେବୁଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖିଆପିଆ କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସିଂହାସନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବସି ଇସ୍ରାୟେଲର* ବାଟଟି ଯାକ ଗୋଷ୍ଠୀର ବିଚାର କରିବ ।

ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସ ହରାଅ ନାହିଁ

(ମାଥିଉ 26:31-35; ମାର୍କ 14:27-31; ଯୋହନ 13:36-38)

31“କୃଷକ ତା’ର ଗହମକୁ ଗୁଳ୍ମଣୀରେ ଚଳାଇବା ଭଳି ଗହମତାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଛି । ଶିମୋନ! ହେ ଶିମୋନ, 32ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛି ଯେ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସ ଲୋପ ନ ହେଉ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବା ସମୟରେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସରେ ଦୃଢ଼ ହେବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

33କିନ୍ତୁ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହତ କାରାଗାରକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଏପରିକି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହତ ମରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।”

34ଯୀଶୁ କିନ୍ତୁ କହିଲେ, “ପିତର, ଆସନ୍ତାକାଳ ସକାଳେ

ଇସ୍ରାୟେଲ ପ୍ରଥମେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଗୃହୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ନାମଟି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ କହବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦାଣିନାହିଁ। ଏକଥା ତୁମ୍ଭେ ଡିନିଅର କହବ।”

ଅତ୍ରୁବଧା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ

35ତ’ପରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପଦେଶ ଦେବାପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା, ଅଳି ଓ ଢୋଡ଼ା ବିନା ପଠାଇଥିଲି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସିଟିରେ ଅଭାବ ଥିଲା କି?”

ପ୍ରେରିତମାନେ କହଲେ, “ନା।”

36ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କା କି ଅଳି ଥାଏ, ତେବେ ତାହା ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ନିଅ। ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖଣ୍ଡାଟିଏ ନଥାଏ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର କୋଟ ମଧ୍ୟ ବିକିଦେଇ ଖଣ୍ଡା କିଣ। 37ଶାସ୍ତ୍ର କହେ:

“ଲୋକମାନେ କହଲେ ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପରାଧୀ।”
ଯିଶାଇୟ 53:12

ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ, ଏହା ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖାଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଏବେ ଘଟୁଛି।”

38ଶିଷ୍ୟମାନେ କହଲେ ଦେଖନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡା ଅଛି, ଯୀଶୁ କହଲେ, “ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡା ଯଥେଷ୍ଟ।”

ଯୀଶୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ କହଲେ

(ମାଥିଉ 26:36-46; ମାର୍କ 14:32-42)

39ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ଛାଡ଼ି ଜୀତପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ। ସେ ଏପରି ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ କରୁଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଗଲେ। 40ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରୀକ୍ଷାରେ ନ ପଡ଼ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।”

41ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ମିଟର ଦୂରକୁ ଗଲେ। ସେ, ଆଣ୍ଟୁ ମାଡ଼ି ବସି ପଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, 42ହେ ପରମପିତା, ଯଦି ଏହା ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା, ତେବେ ଦୁଃଖ ‘ଯାତନାର ଏହି ପାନ ପାତ୍ର’* ମୋ ଠାରୁ ଦୂର କର। କିନ୍ତୁ ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା, ତାହା କର। ମୋ ଇଚ୍ଛାରେ ନୁହେଁ।”

43ତ’ପରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୃଷ୍ଟି ଆସି ଦେଖାଦେଲେ। ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୃଷ୍ଟି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା। 44ଯୀଶୁ ମର୍ମାନ୍ତକ ପୀଡ଼ାରେ ବୁଡ଼ି ରହି ଆତ୍ମର ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତାହାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଘନ ଘନ ରକ୍ତ ଟୋପା ଭଳି ଝାଳ ବାହାର ଆସି ଭୂଇଁରେ ପଡ଼ିଲା। 45ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିସାରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ,

‘ଯାତନାର ଏହି ପାନ ପାତ୍ର’ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ନିଜପାଇଁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଅଘଟଣ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସହନୀୟ ସ୍ୱାଦ ଯୁକ୍ତ ପାନୀୟ ଥିବା ପାତ୍ରର ପିଇିବା ଯେପରି କଠୋର, ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେହିପରି କଠୋର।

ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ କରି ପକାଇଥିଲା। 46ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଶୋଇ ପଡ଼ିଛ? ଉଠ ଓ ପରୀକ୍ଷାରେ ନ ପଡ଼ିବାକୁ ତଥା ଶକ୍ତିଲାଭ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।”

ଯୀଶୁ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ

(ମାଥିଉ 26:47-56; ମାର୍କ 14:43-50; ଯୋହନ 18:3-11)

47ଏସବୁ କଥା ଯୀଶୁ କହୁଥିବା ସମୟରେ ଦଳେ ଲୋକ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ। ବାରଜଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରିତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲା। ସେ ଥିଲା ଯିହୁଦା। ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୁମ୍ମନ ଦେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦା ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା।

48କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯିହୁଦା, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦେବାପାଇଁ ବ୍ୟୁତାର ରୁମ୍ମନକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛ?” 49ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ଯାହା ଘଟୁଥିଲା, ସେମାନେ ସେ ସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଆମ୍ଭର ଖଣ୍ଡାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବୁ?” 50ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଷ୍ୟ ଖଣ୍ଡା ବ୍ୟବହାର କଲା। ମହାଯାଦକଙ୍କର ଗୁକରର ତାହାଣ କାନଟି ସେ କାଟି ପକାଇଲା।

51ଯୀଶୁ କହଲେ, “ବନ୍ଦ କର!” ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଗୁକରଟିର କାନ ଛୁଇଁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲେ।

52ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଦଳ ଆସିଥିଲା, ସେଥିରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ, ପ୍ରାଚୀନ, ଯିହୁଦା ନେତା ଓ ଯିହୁଦା ସୈନ୍ୟମାନେ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ଧରି ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଭବୁଛ ଯେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଅପରାଧୀ? 53ମନ୍ଦିରରେ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ରହୁଥିଲି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସେଠାରେ ବନ୍ଦୀ କରିନେବାକୁ କାହିଁକି ଚେଷ୍ଟା କଲାନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ଆସିଛ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧକାର ଗୁଡ଼ି କରିଥାଏ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନାଶିକ୍ଷିତ ବୋଲି କହବାକୁ ପିତରଙ୍କ ଭୟ

(ମାଥିଉ 26:57-58; 69-75 ମାର୍କ 14:53-54; 66-72; ଯୋହନ 18:12-18; 25-27)

54ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ମହାଯାଦକଙ୍କ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ। ପିତର ସେମାନଙ୍କ ପଛପଛେ ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖାପାଖି ଆସୁ ନ ଥିଲେ। 55ସୈନ୍ୟମାନେ ଅଗଣା ମଝିରେ ନିଆଁ ଜାଳି ଏକାଠି ବସିଗଲେ। ପିତର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ବସିଲେ। 56ନିଶ୍ଚୟ ଦାସୀ ପିତରଙ୍କୁ ସେଠାରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲା। ସେ ପିତରଙ୍କୁ ଜଳୁଥିବା ନିଆଁର ଆଲୁଅରେ ଦେଖିପାରିଲା। କନ୍ୟାଦାସୀଟି ମନ ଧାନ ଦେଇ ପିତରଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଗୁହଁଲା। ତା’ପରେ ସେ କହଲା, “ଏଲୋକ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଥିଲା।”

57କିନ୍ତୁ ପିତର ଏକଥା ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ସେ କହଲେ, “ନା ଭଉଣୀ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେନାହିଁ।” 58ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ

ପରେ ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ପିତରଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ,
“ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ
ନିଶ୍ଚୟ କହିଲୁ ।”

କିନ୍ତୁ ପିତର କହିଲେ, “ନା, ମୁଁ ନୁହେଁ ।”

59 ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାଏ ପରେ ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ଦୃଢ଼
ଭାବରେ କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ । ଏ ଲୋକ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ
ସହତ ଥିଲେ । କାରଣ ସେ ତ ଗାଲିଲୀୟ ।” ସେହି ଲୋକ
କହିଲେ ଯେ ସେ ଏ ବନ୍ଧୁରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟ ନେଇ ।

60 କିନ୍ତୁ ପିତର କହିଲେ, “ନା ଭାଇ! ତୁମ୍ଭେ ଯାହା
କହୁଛ, ମୁଁ ତାହା ନାଣେନାହିଁ ।”

ପିତର ଏକଥା କହିବା ବେଳେ ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ାଟିଏ
ଡାକିଲା । **61** ତାପରେ ପ୍ରଭୁ ବୁଲିପଡ଼ି ପିତରଙ୍କୁ ଏକ ଲୟରେ
ରୁହିଁଲେ । ପିତରଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ଯେ, ପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବରୁ
କହିଥିଲେ, “ସକାଳେ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ନାହିଁ ନାହିଁ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କର ।” **62** ତାପରେ ପିତର
ବାହାରକୁ ବାହାରିଯାଇ ବ୍ୟାକୁଳ ଭାବରେ କାନ୍ଦିବାକୁ
ଲାଗିଲେ ।

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ

(ମାଥିଉ 26:67-68; ମାର୍କ 14:65)

63-64 କେତେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜରିଥିଲେ । ସେମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଥଳା କଲେ । ଯୀଶୁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନ
ପାରନ୍ତି, ଏଥି ପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁହଁ ଘୋଡ଼ାଇ
ଦେଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପିଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା । କୁହ ତ
ଦେଖି, ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ମାରିଲା? **65** ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଅନେକ କଦର୍ଯ୍ୟ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯିହୁଦୀ ନେତାଙ୍କ ସାମନାରେ ଯୀଶୁ

(ମାଥିଉ 26:59-66; ମାର୍କ 14:55-64; ଯୋହନ 18:19-24)

66 ତା’ପରଦିନ ସକାଳେ, ପ୍ରାଚୀନ ଯିହୁଦୀ ନେତା ଗଣ,
ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଧର୍ମଗାର୍ଦ୍ଧୀମାନେ ଏକାଠି ହେଲେ । ସେମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନେଇଗଲେ ।
67 ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତେବେ ତାହା
ଆମ୍ଭକୁ କୁହ ।”

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯଦି କୁହେ ଯେ
ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବନ୍ଧୁ କରବ ନାହିଁ ।

68 ଏବଂ ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରେ, ତେବେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାର ଉତ୍ତର ଦେବନାହିଁ । **69** କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ତାହାଣ ପଟେ
ବସିବେ ।”

70 ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, “ତେବେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର?” ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହଁ,
ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଛ, ତାହା ଠିକ୍ ।”

71 ସେମାନେ କହିଲେ, “ତେବେ ଆମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ
ସାକ୍ଷୀ କ’ଣ ଦରକାର? ଆମ୍ଭେ ତ ନିଜେ ତାହାଙ୍କ ମୁହଁରୁ
ଏହା ଶୁଣିଲୁ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀପାଳ ପୀଲତଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ

(ମାଥିଉ 27:1-2; 11-14; ମାର୍କ 15:1-5;

ଯୋହନ 18:28-38)

23 ସମସ୍ତେ ଉଠି ଠିଆହେଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ପୀଲତଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ । **2** ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଦୋଷ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ପୀଲତଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରବାକୁ ତେଷ୍ଟ କରୁଥିବା
ବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାଙ୍କୁ ଧରିଛୁ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କହୁଛନ୍ତି ଯେ କାଇସରଙ୍କୁ କର ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେ
ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ନିଶ୍ଚୟ ରାଜା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ।”

3 ପୀଲତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର
ରାଜା?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ତାହା ଠିକ୍ କଥା ।”

4 ପୀଲତ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଏ ଲୋକର ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ,”

5 ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର କହିଲେ, “ସେ ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଗୋଳମାଳ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀର ରୁଣିଆଡ଼େ
ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ଏହା
ଗାଲିଲୀରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏବେ ସେ ଏଠାରେ
ଅଛନ୍ତି ।”

ପୀଲତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହେରୋଦଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ

6 ପୀଲତ ଏହା ଶୁଣି ପଚାରିଲେ, ଏହି ଲୋକ କ’ଣ
ଗାଲିଲୀର? **7** ପୀଲତ ନାହିଁଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ହେରୋଦଙ୍କ
ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ରର ଲୋକ । ହେରୋଦ ସେହି ସମୟରେ
ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ ପୀଲତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ
ପାଖକୁ ପଠାଇଦେଲେ । **8** ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ବହୁତ
ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁରେ ସବୁକଥା
ଶୁଣି ସାରିଥିଲେ । ବହୁ ଆଗରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ସେ
ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ । ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ
ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ,
ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଯୀଶୁ କିଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।
9 ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ
କିଛି ହେଲେ ଉତ୍ତର ଦେଲେନାହିଁ । **10** ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ
ଧର୍ମଗାର୍ଦ୍ଧୀମାନେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କ ବରୁଣରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ଚକ୍ରାଳ କରି କହୁଥିଲେ ।
11 ତା’ପରେ ହେରୋଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ପରିହାସ କଲେ । ତାହାଙ୍କୁ ଗନ୍ଧକାୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଇ
ସେମାନେ ଉପହାସ କଲେ । ତାପରେ ହେରୋଦ ପୀଲତଙ୍କ
ପାଖକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇଦେଲେ । **12** ଅତୀତରେ ପିଲତ ଓ
ହେରୋଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧବର ଗତୁତା ଲାଗିରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ
ସେହି ଦିନରୁ ସେ ଦୁହେଁ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚିତ

(ମାଥିଉ 27:15-26; ମାର୍କ 15:6-15;

ଯୋହନ 18:39-19:16)

13 ପୀଲତ, ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଯିହୁଦୀନେତାଙ୍କ ସହତ

ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକାଠି ଡାକିଲେ । 14 ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣିଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଛ ଯେ ସେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଳମାଳ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛୁ । ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ମୁଁ କୌଣସି ଭୁଲ ଦେଖିପାରୁନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କହୁଛ, ଯୀଶୁ ସେଥିରେ ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି । 15 ତାହାଛଡା ହେରୋଦ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଭୁଲ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି । ହେରୋଦ ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଦେଖ, ଯୀଶୁ କିଛି ହେଲେ ଭୁଲ କାମ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । 16 ତେଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପରେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଚାଲିଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବି ।” 17 *

18 କିନ୍ତୁ ସବୁଲୋକେ ପାଟି କରି ଉଠିଲେ, “ତାହାକୁ ମାରିଦିଅ । ବାରବ୍ବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅ ।” 19 ବାରବ୍ବା ନଗରରେ ଦଙ୍ଗା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଯୋଗୁ ଓ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଯୋଗୁ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଥିଲା । 20 ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ତେଣୁ ପୁଣିଥରେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ । 21 କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ ମାରିଦିଅ । ତାହାଙ୍କୁ କୃଶ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଇ ମାରିଦିଅ ।”

22 ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କାହିଁକି, ସେ କ’ଣ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି? ସେ ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି । ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ମୁଁ କୌଣସି କାରଣ ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପରେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବି ।”

23 କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଦାବି କଲେ ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଶ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଇ ମାରି ଦିଅ । ସେମାନଙ୍କର ପାଟିତୁଣ୍ଡ ଏତେ ଡାକୁ ହେଲାଯେ, 24 ପୀଲାତ ଲୋକଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ନିଶ୍ଚୟ ନେଲେ । 25 ଲୋକମାନେ ବାରବ୍ବାକୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ବାରବ୍ବା ନରହତ୍ୟା ଓ ବିଦ୍ରୋହ ଅପରାଧରେ କାରାଗାରରେ ଥିଲା । ପୀଲାତ ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ । ଲୋକମାନେ ତାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁ କୃଶ୍ଣରେ ହତ ହେଲେ

(ମାଥିଉ 27:32-44; ମାର୍କ 15:21-32; ଯୋହନ 19:17-27)

26 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ନେଇଗଲେ । ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଲୋକ ପଲୀଗ୍ରାମରୁ ଫେରି ନଗର ଭିତରକୁ ଆସୁଥିଲା । ତାର ନାମ ଥିଲା ଶିମୋନ । ଶିମୋନ କୁରୀଣ ନଗରର ଲୋକ ଥିଲା । ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଶ୍ଣ ବହନ କରି ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛରେ ଯିବାକୁ ଶିମୋନକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ ।

ପଦସଂଖ୍ୟା 17 ଲୁକଙ୍କର ଅଲ୍ଟ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ପଦଟି ମିଶିଛି: “ପ୍ରତିବର୍ଷ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ଅବସରରେ ପୀଲାତଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେଉଥିଲା ।”

27 ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗଲେ । କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଦୁଃଖ କରୁଥିଲେ ଓ କାନ୍ଦୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । 28 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଯିରୁଶାଲମର ନାରୀଗଣ! ମୋ ପାଇଁ କାନ୍ଦ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଓ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ୍ଦ । 29 ଏବେ ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହିବେ, ‘ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ସୁଖୀ । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ବନ୍ଧ୍ୟା, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।’ 30 ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ପର୍ବତକୁ କହିବେ, ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଖସି ପଡ଼ ଲୋକେ ପାହାଡ଼କୁ କହିବେ ‘ଆମ୍ଭକୁ ଘୋଡ଼େଇ ଦିଅ ।’ 31 ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଦୀବନ ଭଲରେ କହୁଛି, ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ଯଦି ଏଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଖରାପ ସମୟ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ହେବ?” *

32 ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଆ ଯାଉଥିଲା । 33 ‘କପାଳ’ ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଯୀଶୁ ଓ ସେହି ଦୁଇଜଣ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଆଗଲା । ସେଠାରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଶ୍ଣବନ୍ଧ କଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଡାହାଣ ପାଖରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାମ ପାଖରେ ରଖିଲେ । 34 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ପରମପିତା, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ସେମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।” *

ସୈନ୍ୟମାନେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି ସାହାଯ୍ୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୋଷାକ ବାଣ୍ଟି ନେଲେ । 35 ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଯିହୁଦୀନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଯଦି ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ମନୋନୀତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତେବେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ନୁହେଁ କି?”

36 ଏପରିକି ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଉପହାସ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଥଙ୍ଗା କରିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଅମୂରସ ଯାଗଲେ । 37 ସୈନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା, ତେବେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକର ।” 38 କୃଶ୍ଣରେ ଉପରି ଭାଗରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା: “ଏ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କର ରାଜା ।”

39 ଝୁକୁଥିବା ଅପରାଧୀ ଦୁହେଁଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିନ୍ଦାକରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହଁ?”

ଲୋକମାନେ ... ଘୋଡ଼େଇ ଦିଅ ହୋଶେୟା 10:8.

ଲୋକେ ... କ’ଣ ହେବ? ଆକ୍ଷରକ ଭାବରେ ଉକ୍ତ ଯଦି ଗଛ ସବୁଜ ଥିବାବେଳେ ଲୋକେ ଏପରି କରିବେ, ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଗଛ ଗୁଣ୍ଡିଯିବ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ହେବ?

“ହେ ପରମେଶ୍ଵର ... ବାଣିନ ନାହିଁ” କେତେକ ମୂଳ ଗ୍ରୀକ ଲେଖା ପ୍ରତୀକରେ ଏହି ଲେଖା ନାହିଁ ।

ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର ଓ ଆତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କର ।”

40କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଅପରାଧୀଟି ତାହାକୁ ଗାଳି କରି କହିଲା, “ତୁ କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ୍ୱ କରୁନାହୁଁ? ଆମ୍ଭେମାନେ ଖୁବ୍ ଗୀଘ ମରବାକୁ ଯାଉଛୁ । 41ତୁ ଓ ମୁଁ ଉଭୟ ଅପରାଧୀ । ଆମ୍ଭେ ଦୋଷ କରିଥିଲୁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଯାହା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ଆମ୍ଭେ ତାହା ପାଇଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକ କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।” 42ତା’ପରେ ସେହି ଅପରାଧୀଟି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯୀଶୁ, ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବେ ।”

43ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଶୁଣ! ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ସତ୍ୟ । ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ ପାରାଦୀଶରେ* ପ୍ରବେଶ କରିବ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ

(ମାଥିଉ 27:45-56; ମାର୍କ 15:33-41; ଯୋହନ 19:28-30)

44ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଦିନ ଦ୍ୱିପ୍ରହର ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅପରାଧୀ ତିନିଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ଅଧିକ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଗଲା । 45ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯାଉନଥିଲା । ମନ୍ଦିରର ପରଦା ଦୁଇଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଚିରିଗଲା । 46ଯୀଶୁ ପାଟି କରି କହିଲେ, “ହେ ପରମପିତା, ମୁଁ ମୋର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଉଛୁ ।” ଏହା କହିବା ପରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କଲେ ।

47ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ସେଠାରେ ଯାହା ଘଟିଲା, ଦେଖିଲେ । ସେ ଏହି କଥା କହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ!”

48ଅନେକ ଲୋକ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ନଗରରୁ ବାହାର ଆସିଥିଲେ । ଏସବୁ ଦେଖି ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନେ ଫେରିଗଲେ ।

49ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ତା’ଛଡା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗାଳିଲୀରୁ ଅନୁସରଣ କରି ଆସିଥିବା ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ କୁଶଠାରୁ ଦୂରରେ ଠିଆହୋଇ ଏସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ହାଗ୍ନାଥୀୟର ଯୋଷେଫ

(ମାଥିଉ 27:57-61; ମାର୍କ 15:42-47; ଯୋହନ 19:38-42)

50-51ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ହାଗ୍ନାଥୀୟ ନଗରର ଜଣେ ଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୋଷେଫ । ସେ ଯିହୁଦୀ ମହାସଭାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଥିଲେ । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲାବେଳେ ସେ ସେଥିରେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ । 52ଯୋଷେଫ ପୀଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ ମାଗିଲେ । ପୀଲାତ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ।

ପାରାଦୀଶରେ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ- ‘ପାରାଦୀଶ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ ଭଲଲୋକଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ଆଗମ କରିବା ସ୍ଥାନ ।

53ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ କୃତ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣିଲେ । ତାହା ଗୋଟିଏ ଲୁଗାରେ ସେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ ନେଇ ପାହାଡ଼କାନ୍ଥରେ ଖୋଳା ହୋଇଥିବା ଓ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନଥିବା କବର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ । 54ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତିଦିବସର ଶେଷ ସମୟ ଥିଲା । ବଗ୍ନାମଦିବସ ପାଖେଇ ଆସୁଥିଲା ।

55ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଗାଳିଲୀରୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ସେମାନେ ଯାଇ କବରଟି ଦେଖିଲେ । ଭିତରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଗରୀରଟି ରଖାଗଲା, ସେହି ସ୍ଥାନଟି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ । 56ତାପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ବଗ୍ନାମ ଦିବସରେ ସେମାନେ ବଗ୍ନାମ ନେଲେ । କାରଣ ମୋରାଙ୍କ ନିୟମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏ ।

ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଖବର

(ମାଥିଉ 28:1-10; ମାର୍କ 16:1-8; ଯୋହନ 20:1-10)

24 ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଅତି ସକାଳୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ ରଖା ଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିଲେ । 2ସମାଧି ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଭାର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଥର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପଥରଟି ଗଞ୍ଜି ଯାଇଛି । 3ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ ପାଇଲେନାହିଁ । 4ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଏ ଘଟଣାର ରହସ୍ୟ କିଛି ବୁଝିପାରିଲେନାହିଁ । ଏହି ଘଟଣାରେ ସେମାନେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆହେଲେ । 5ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଖୁବ୍ ଡରିଗଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଲେ । ସେହି ଦୁଇଜଣ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ମୃତ ଲୋକକୁ ଏଠାରେ କାହିଁକି ଖୋଜୁଛୁ? ଏହାତମ୍ଭୁତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ । 6ଯୀଶୁ ଏଠାରେ ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି । ସେ ଗାଳିଲୀରେ ଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହିଥିଲେ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ୁଛି କି? 7ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ କ୍ରୁରରେ ମାରି ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ଦେଇ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁରୁ ଡୁର୍ଗାୟ ଦିନ ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିବେ ।” 8ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେ କଥା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ମନେ ପକାଇଲେ ।

9ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ସମାଧି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଏଗାର ଜଣ ପ୍ରେରଣ ଓ ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସମାଧି ଭିତରେ ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ସେତକ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । 10ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଗ୍ଦଲୀନୀ ମରୟମ, ଯୋହନ,

ଯାକୁବଙ୍କ ମାଆ ମରୟମ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଥିଲେ । ଏମାନେ ପ୍ରେରଣାପାତ୍ରଙ୍କୁ ସବୁ ବ୍ୟୟ ଦେଖାଇଲେ । 11କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣାପାତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାରକମାନଙ୍କ କଥାରେ ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱାସ କଲେନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପାଗଳ କଥା ପରି ଲାଗିଲା । 12କିନ୍ତୁ ପିତର ଉଠି ପଡ଼ିଲେ । ଏକଥା ଠିକ୍ କି ନୁହେଁ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ ସମାଧି ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ । ସେ ଭିତରକୁ ଚାହିଁଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଘୋଡ଼ାଇ ବିଆଯାଇଥିବା ଲୁଗାପଟି ସେଠାରେ ଦେଖିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀର ସେଠାରେ ନଥିଲା । ଯାହା ଘଟି ଯାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଏକାକୀ ରହିବା ପାଇଁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଇମ୍ମାୟୁ ଗ୍ରାମକୁ ଯିବା ବାଟରେ

(ମାର୍କ 16:12-13)

13ସେହି ଦିନ ଯୀଶୁଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଇମ୍ମାୟୁ ନାମକ ଗାଁକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏ ସ୍ଥାନ ଯିରୁଶାଲମ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଏଗାର କିଲୋମିଟର ଦୂର । 14ଯାହା ସବୁ ଘଟିଥିଲା, ସେମାନେ ସେ ବନ୍ଧୁରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । 15ସେ ସବୁ ବନ୍ଧୁରେସେମାନେ ଆଲୋଚନା କଲବେଳେ ନିଜେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 16କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ବାଧା ଦିଆ ଗଲା । 17ତା’ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହା ବନ୍ଧୁରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ? ଦୁଇଜଣ ଯାକ ଅଟକିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । 18ତାହାଙ୍କ ଭିତରୁ କ୍ଲେୟମା ନାମକ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମଠାରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ମାତ୍ର ଲୋକ ଯେକି ଗତ କେତେଦିନ ଭିତରେ ଘଟି ଯାଇଥିବା ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଧୁରେ କିଛି ଜାଣନାହିଁ ।”

19ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଧୁରେ କହୁଛ?”

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନାଦରତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ । ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ମହାନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଥିଲେ । ସେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଗଳ୍ପଗାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ । 20କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମର ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଗାସକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଅର୍ପଣ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁରରେ ବଧ କଲେ । 21ସେ ହିଁ ଯିଏ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଶା ରଖିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସେତିକିବେଳେ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିଗଲା । ଏସବୁ ଛଡ଼ା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରା ଯିବାର ଡିନ ଦିନ ବଢ଼ି ଗଲାଣି । 22କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆମ୍ଭ ଦଳର କେତେଜଣ ସ୍ୱୀକାରକ ଆମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦନକ କଥା କହିଲେ । ଯେଉଁ କବରରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ ରଖା ଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନେ ଆଜି ଅତି ଭୋରରୁ ଯାଇଥିଲେ । 23କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରକୁ ପାଇଲେନାହିଁ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଦୁଡ଼ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଥିବା କଥା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଫେରାଆସି କହିଲେ । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଦୁଡ଼ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଜୀବିତ ଥିବା କଥା କହିଥିଲେ । 24ତା’ପରେ ଆମ୍ଭ ଦଳ ଭିତରୁ କେତେ ଜଣ ମଧ୍ୟ ସମାଧି

ପାଖକୁ ଗଲେ । ସ୍ୱୀକାରକମାନଙ୍କୁ କହିବା ଅନୁସାରେ କବରଟି ମଧ୍ୟ ଖାଲି ଥିଲା, ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଚାହିଁଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେଠାରେ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।”

25ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ ବୋକା । ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଯାହାସବୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ ମନ୍ଦୁ । 26ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ମହମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏଭଳି ଯାତନା ଭୋଗ କରିବେ ।” 27ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ଯାହା ସବୁଲେଖା ଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯୀଶୁ ମୋଗାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ଯାହାସବୁ କହିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବୁଝାଇ ଦେଲେ । 28ଯେଉଁ ଗାଁକୁ ସେମାନଙ୍କର ଯିବାକୁ ଥିଲା, ସେମାନେ ସେ ଗାଁକୁ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଏଭଳି ବ୍ୟବହାର କଲେ, ପ୍ରକୃତରେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କର ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ଦରକାର ଅଛି । 29କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବହୁତ ଆଗ୍ରହର ସହତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, “ଆମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ରହିଯାଅ । ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ହେଲାଣି ଦିନ ପ୍ରାୟ ସରିବା ଉପରେ ।” ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବା ପାଇଁ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ ।

30ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଖାଇବା ପାଇଁ ବସି ପଡ଼ିଲେ । ସେ ହାତରେ କିଛି ରୋଟି ଧରିଲେ । ସେ ଖାଦ୍ୟତକ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ରୋଟିକୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । 31ସେହି ସମୟରେ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଦିଆଗଲା ଓ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସାମନାରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । 32ତା’ପରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, “ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭ ସହତ ରାସ୍ତାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭ ହୃଦୟ ଭିତରେ ଅଗ୍ନି ଜଳି ଉଠିବା ଭଳି ମନେ ହେଉଥିଲା । ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଥିଲେ, ତାହା ଆମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି ଦେଉଥିଲା ।” 33ତା’ପରେ ସେମାନେ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଗଲେ । ଯିରୁଶାଲମରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟଗଣ ଓ ଏଗାର ଜଣ ପ୍ରେରଣାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । 34ପ୍ରେରଣା ଓ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହୁଥିଲେ, “ପ୍ରକୃତରେ, ପ୍ରଭୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବିତ ଉଠିଛନ୍ତି । ସେ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଇଛନ୍ତି ।”

35ତା’ପରେ ଏହି ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ରାସ୍ତାରେ ଯାହା ସବୁ ଘଟିଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୀଶୁ ରୋଟି ବାଣ୍ଟିବା ସମୟରେ ସେମାନେ କପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ।

ଯୀଶୁ ନବ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ

(ମାଥିଉ 28:16-20; ମାର୍କ 16:14-18;

ଯୋହନ 20:19-23; ପ୍ରେରିତ 1:6-8)

36ଏହି ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଏହି ସବୁ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା

କରୁଥିବା ସମୟରେ ନିଜେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟଦଳଙ୍କ ଭିତରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗାନ୍ଧ ହେଉ ।”

37 ଏଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ଡରଗଲେ । ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଦେଖୁଛନ୍ତି । 38 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନେ କାହିଁକି ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛ? ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେଥିରେ କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ କରୁଛ? 39 ମୋ ହାତକୁ ଚାହିଁ । ମୋ ଗୋଡ଼କୁ ଚାହିଁ । ଏହା ମୁଁ! ମୋତେ ଛୁଅଁ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଦେଖ ଯେ, ମୋର ଏହା ନୀବନ୍ଧ ଗରୀର । ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ଯେପରି ଦେଖୁଛ, ଗୋଟିଏ ଭୂତର ସେ ଭଳି ଗରୀର ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ ।”

40 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ସାରିବା ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାହାଙ୍କ ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ର ଆଘାତ ସବୁ ଦେଖାଇଲେ । 41 ଶିଷ୍ୟମାନେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗରୀରରେ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ତଥାପି ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଲେ, ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଖାଇବା ପଦାର୍ଥ ଅଛି କି?” 42 ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡେ ରନ୍ଧା ମାଛ ଦେଲେ । 43 ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଖୁଥିବା ବେଳେ ଯୀଶୁ ମାଛ ନେଇ ଖାଇଲେ ।

44 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଁ ଥିବା ବେଳର କଥା ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମରେ, ଭବିଷ୍ୟଦକ୍ଷାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଓ ଗୀତଂସହତାରେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା ସବୁ ଲେଖା ଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ ।”

45 ତାପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଗାୟ ବିଷୟ ବୁଝାଇଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ସବୁ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା,

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ବୁଝାଇଲେ । 46 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଯିବା ଓ ମୃତ୍ୟୁରୁ ତିନିଦିନ ପରେ ପୁଣି ସେ ବଞ୍ଚି ଉଠିବା କଥା ଲେଖା ଅଛି । 47-48 ତୁମ୍ଭମାନେ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବାର ଦେଖିଲ । ତୁମ୍ଭମାନେ ତା’ର ସାକ୍ଷୀ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କୁହ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ପାପ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ସେମାନେ ଏହା କରିବେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେବେ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ଓ ମୋ ନାମରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସାର କରିବ । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନାଗୁର ଏ ପୃଥିବୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୁଣେଇ ଦିଆଯିବ । 49 ଗୁଣା! ମୋର ପରମପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ସେହି ଶକ୍ତି ନପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହିବ ।”

ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଫେରି ଗଲେ

(ମାର୍କ 16:19-20; ପ୍ରେରିତ 1:9-11)

50 ଯୀଶୁ ଡାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବେଥନିଆକୁ କଢ଼ାଇ ନେଇଗଲେ । ଯୀଶୁ ଡାହାଙ୍କର ହାତ ଚେକି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । 51 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ଓ ଡାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଗଲା । 52 ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ଡାହାଙ୍କୁ ଆରାଧନା କଲେ । ତାପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ । 53 ସେମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ମନ୍ଦିରରେ ରହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ମୃତି କରୁଥିଲେ ।